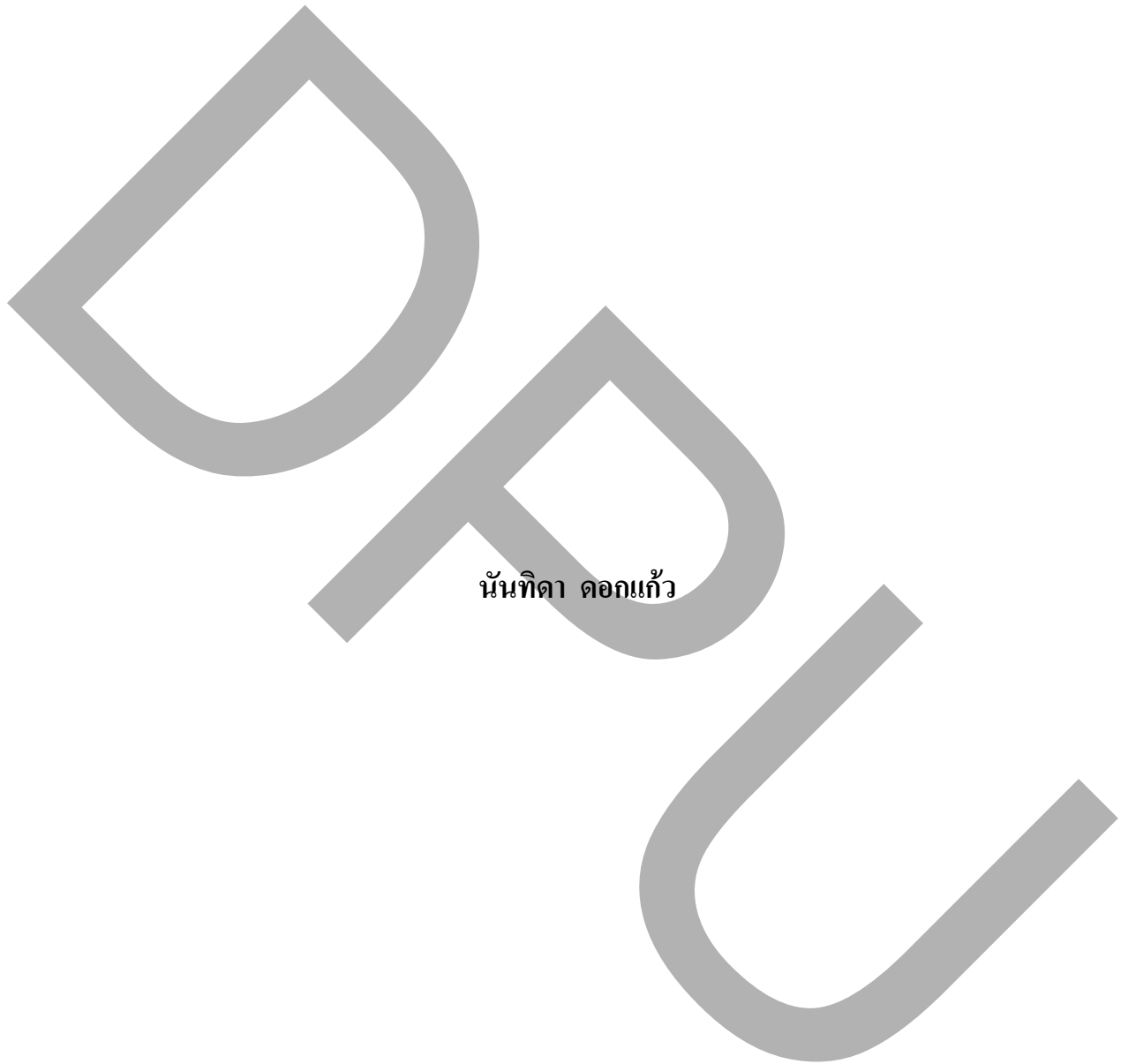

บริบททางสังคมและบริบททางวัฒนธรรมเกาหลีที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลี
เรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทสาขาสถาปัตยกรรมมหัศจรรย์
สาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2551

**Korean Social and Cultural Contexts
as Shown on TV Drama Series “Full House”**

Nanthida Dokkaew

**A Thesis Submitted in partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts (Communication)
Department of Business Communication
Geaduate School, Dhurakij Pundit University**

2008

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีด้วยความกรุณาของรองศาสตราจารย์ ดร. กุลทิพย์ ศาสตรระจิก อาจารย์ที่เป็นที่รักของผู้วิจัยซึ่งในตลอดเวลาระยะที่ผู้วิจัยได้ตัดสินใจที่จะเพิ่มพูนความรู้ อาจารย์ได้คอยให้คำแนะนำสั่งสอนและพยายามทำให้ผู้วิจัยมีการเติบโตในด้านความคิด ที่สำคัญทุกครั้งที่คุณวิจัยรู้สึกท้อแท้ อาจารย์ซึ่งเหนือกว่าผู้วิจัยมากมายเท่าก็ยังคอยเป็นกำลังใจและอยู่ข้างๆผู้วิจัยเสมอมา

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัสวิน เนตรโพธิ์แก้ว ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.อุษา บิ๊กกินส์ ดร. รุ่งทิพย์ โชติณภักดิ์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ และเสียสละเวลาอันมีค่าช่วยทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอบคุณที่คอยอยู่ด้วยกันตลอดเวลาตั้งแต่วันแรกที่เรียนจบจนถึงวันนี้ขอบคุณจริงๆค่ะ พี่นัท พี่นิว พี่มิ่ง ป๊อบ โย ชมพู่ และจิมขอบคุณจริงๆที่คอยช่วยเหลือเราในทุกๆอย่างและร่วมฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆมาด้วยกัน

ขอบคุณกำลังใจดีๆที่ทำให้มีวันนี้ได้ พ่อ แม่ พี่ตอง ลุงอ้วน ป้าค่อม น้องโอ้ น้องเดือน น้องต๋ม น้องซิ่ง ที่คอยให้กำลังใจและดูแลร้านให้เป็นอย่างดีในขณะที่ผู้วิจัยแก้ไขเล่มอยู่ รวมถึงพี่แต้ พี่หรั่ง พี่เอ พี่บ๊ิก น้องอาร์ต ที่คอยเป็นห่วงและคอยให้กำลังใจในขณะที่ผู้วิจัยกำลังทำวิจัยอยู่

ท้ายที่สุดและเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดคือกำลังใจจากบุคคลในครอบครัวที่คอยเป็นแรงผลักดัน โดยที่ไม่มีแรงกดดันแม้แต่น้อยจึงทำให้ผู้วิจัยมีกำลังใจที่ดีเสมอมา ถึงแม้ว่าจะเหน็ดเหนื่อยแค่ไหนก็ตาม คุณตาที่เป็นที่รัก คุณพ่อ คุณแม่ กับสิ่งที่ผู้วิจัยทำในวันนี้เพื่อให้ทั้งสามเกิดความภาคภูมิใจและสิ่งนี้ก็เป็นเครื่องยืนยันว่าผู้วิจัยสามารถทำในสิ่งที่ทุกคนเห็นพ้องกันว่าเป็นสิ่งที่ดี ขอขอบคุณ ลุง ป้า น้ำ อา พี่เอกน้องแอม น้องปอ น้องโอ น้องอิว น้องอ้น น้องฟลุค และบุคคลอื่นๆที่ผู้วิจัยไม่ได้กล่าวถึง ขอขอบคุณสำหรับกำลังใจที่มีให้กับผู้วิจัยเสมอมาจนทำให้ผู้วิจัยมีวันนี้ได้

นันทิดา ดอกแก้ว

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ฅ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญตาราง.....	
สารบัญภาพ.....	
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 ปัญหานาวิจัย.....	7
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
1.4 ข้อตกลงเบื้องต้น.....	7
1.5 ขอบเขตการวิจัย.....	7
1.6 นิยามศัพท์.....	8
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	10
2. แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
2.1 แนวคิดการสื่อสารและการครอบงำทางวัฒนธรรม.....	11
2.2 แนวคิดวัฒนธรรมสมัยนิยม.....	14
2.3 แนวคิดเรื่ององค์ประกอบของละครโทรทัศน์.....	17
2.4 แนวคิดการเล่าเรื่อง.....	22
2.5 แนวคิดและทฤษฎีทางสัญวิทยา.....	31
2.6 แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมเกาหลีและวัฒนธรรมบริโภคนิยม.....	35
2.7 แนวคิดเกี่ยวกับบริบททางสังคม.....	44
2.8 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	53
3. ระเบียบวิธีวิจัย.....	56
3.1 วิธีการวิจัย.....	56
3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	56

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3.3 ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล.....	57
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล.....	57
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
3.8 การนำเสนอข้อมูล.....	60
4. ผลการวิจัย.....	62
4.1 การนำเสนอการวิเคราะห์เนื้อหาในบริบททางสังคมและบริบททางวัฒนธรรมที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลีเรื่องสะอวดรักที่ปักใจ.....	62
4.2 การนำเสนอบทวิเคราะห์ทัศนคติและการรับวัฒนธรรมของผู้ชมผ่านทางละครซีรีส์เกาหลีเรื่องสะอวดรักที่ปักใจ.....	93
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	105
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	106
5.2 การอภิปรายผลการวิจัย.....	114
5.3 ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	122
5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยต่อไป.....	122
บรรณานุกรม.....	123
ภาคผนวก.....	126
ภาคผนวก ก รายชื่อการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ชมละครซีรีส์เกาหลีเรื่องสะอวดรักที่ปักใจ.....	127
ภาคผนวก ข ภาพประกอบตัวละครซีรีส์เกาหลีเรื่องสะอวดรักที่ปักใจ.....	129
ภาคผนวก ค ภาพประกอบอื่นๆ ในละครซีรีส์เกาหลีเรื่องสะอวดรักที่ปักใจ.....	134
ประวัติผู้เขียน.....	142

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 ตารางเปรียบเทียบสังคมดั้งเดิมและสังคมสมัยใหม่.....	45
2.2 ตารางเปรียบเทียบสังคมเกษตรกรรมและสังคมอุตสาหกรรม.....	46
2.3 ตารางเปรียบเทียบสังคมชนบทกับสังคมเมือง.....	47
3.1 ตารางแสดงกรอบระเบียบวิธีวิจัย.....	61
4.1 ตารางแสดงปรากฏการณ์ทางสังคมในด้านวิถีการดำเนินชีวิต สถานภาพทางสังคมและบทบาทหน้าที่ทางสังคมในละครซีรีส์เกาหลีเรื่องสะอวดรักที่ปักใจ.....	82
4.2 ตารางแสดงปรากฏการณ์ทางสังคมในด้านของรสนิยม ค่านิยม ความคิด ความเชื่อ ประเพณี และระดับชนชั้นทางสังคม.....	83
4.3 ตารางแสดงการปรากฏของบริบททางวัฒนธรรมที่อยู่ในรูปแบบสิ่งก่อสร้าง.....	86
4.4 ตารางแสดงการปรากฏของวัฒนธรรมที่อยู่ในรูปแบบของอาหารในละครซีรีส์เกาหลีเรื่องสะอวดรักที่ปักใจ.....	88
4.5 ตารางแสดงการปรากฏของวัฒนธรรมเกาหลีที่อยู่ในรูปแบบเครื่องอุปโภคบริโภคในละครซีรีส์เกาหลีเรื่องสะอวดรักที่ปักใจ.....	90
5.1 ตารางแสดงผลบริบททางสังคมของตัวละครในละครซีรีส์เกาหลีเรื่องสะอวดรักที่ปักใจ.....	111
5.2 ตารางแสดงผลบริบททางวัฒนธรรมของตัวละครในละครซีรีส์เกาหลีเรื่องสะอวดรักที่ปักใจ.....	113

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
4.1 ภาพพระเอกและนางเอกในละครซีรีส์เกาหลีเรื่องสะอูรักที่ปักใจ.....	63
4.2 ภาพตัวละครนำในละครซีรีส์เกาหลีเรื่องสะอูรักที่ปักใจ.....	64
4.3 ภาพสรุปการนำเสนอการวิเคราะห์เนื้อหาจากการนำเสนอของตัวละครในส่วน ของการแสดงออกในบริบททางสังคมและบริบททางวัฒนธรรมที่ปรากฏในละคร ซีรีส์เกาหลีเรื่องสะอูรักที่ปักใจ.....	102
4.4 ภาพสรุปทัศนคติและการรับวัฒนธรรมของผู้ชมผ่านทางละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะอูรักที่ปักใจ.....	103

หัวข้อวิทยานิพนธ์	บริบททางสังคมและบริบททางวัฒนธรรมเกาหลีที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House
ชื่อผู้เขียน	นันท์ดา ดอกแก้ว
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.กฤติพิชญ์ ศาสตราวุฒิจ
สาขาวิชา	นิเทศศาสตร์ธุรกิจ
ปีการศึกษา	2551

บทคัดย่อ

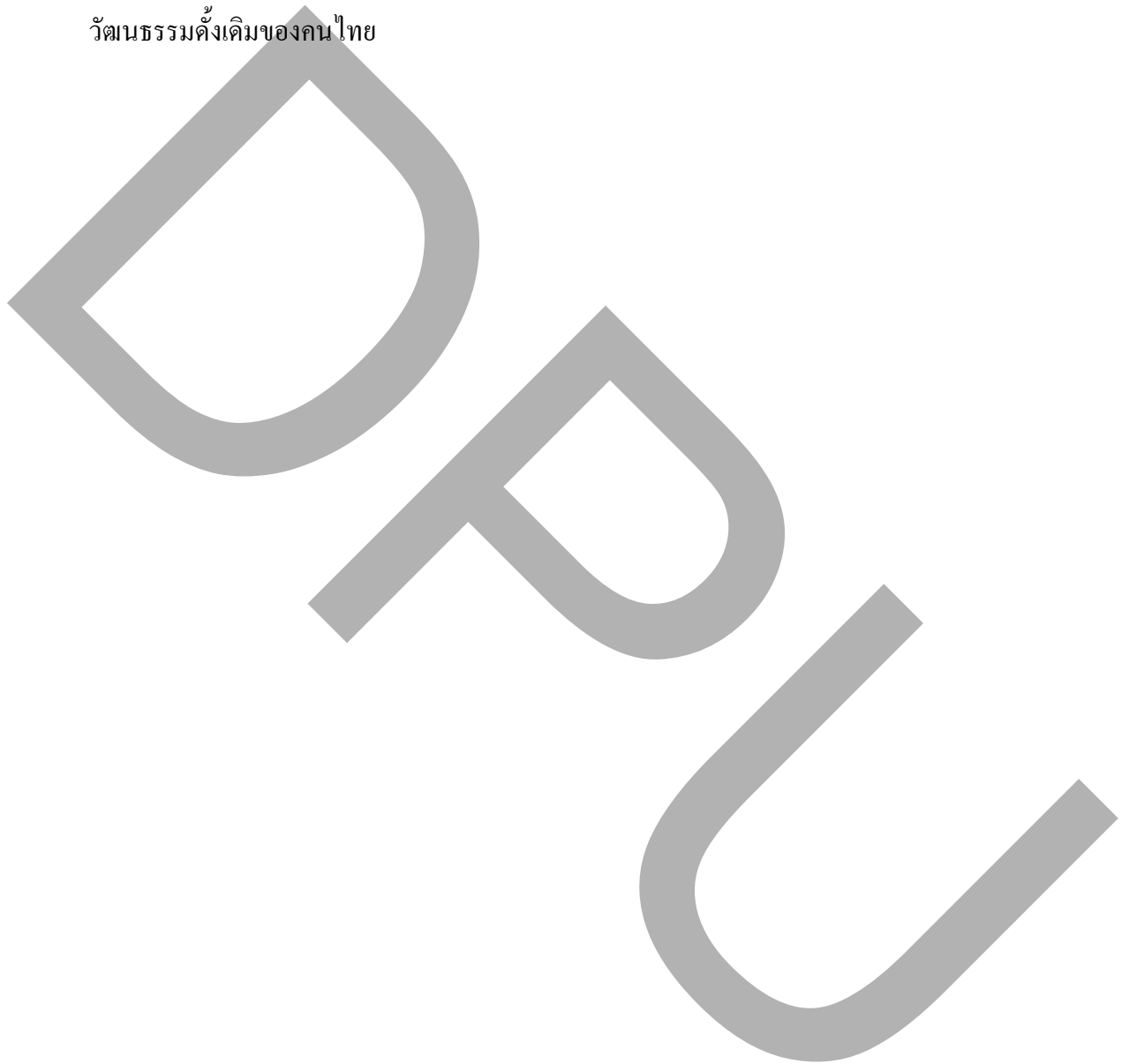
การวิจัยเรื่องบริบททางสังคมและบริบททางวัฒนธรรมเกาหลีที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบริบททางสังคม บริบททางวัฒนธรรมเกาหลี และทัศนคติของผู้ชมในการรับวัฒนธรรมเกาหลีผ่านทางละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House) ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จำนวน 16 ตอน โดยเน้นศึกษาแก่นความคิดหลัก (Theme) บริบททางสังคม และบริบททางวัฒนธรรมเกาหลีในแง่มุมต่างๆ และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) กับผู้ชมละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House) จำนวน 10 คน

ผลการวิจัยพบว่าละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House) จำนวน 16 ตอน มีการนำเสนอแก่นความคิดหลัก (Theme) บริบททางสังคมและบริบททางวัฒนธรรมแบบผสมผสานระหว่างสมัยใหม่(ตะวันตก)และดั้งเดิม(เกาหลี)ซึ่งบริบททางสังคมที่ปรากฏเด่นชัดได้แก่ การแบ่งชนชั้น การอยู่ก่อนการแต่งงานของวัยรุ่นเกาหลี และการอาศัยอยู่ร่วมกันของครอบครัวชาวเกาหลีใน 2 รุ่น ส่วนบริบททางวัฒนธรรมที่ปรากฏเด่นชัดที่สุดได้แก่ อาหาร เครื่องอุปโภค เครื่องประดับ เครื่องแต่งกายโดยมีตัวละครหลักเป็นผู้สะท้อนบริบททางสังคมและบริบททางวัฒนธรรมในรูปแบบต่างๆ

จุดเด่นของการบริโภคละครซีรีส์เกาหลีของผู้ชมในประเทศไทยมาจากเนื้อหาของบทละครที่มีความใกล้เคียงกับวิถีชีวิตวัยรุ่นไทยโดยเฉพาะลักษณะเด่นของตัวละครหลักรวมถึงบทบาทการแสดงที่สะท้อนบริบททางสังคมและบริบททางวัฒนธรรมเกาหลีเสมือนจริง นอกจากนี้ยังพบว่าเวลาไม่ได้เป็นอุปสรรคในการรับชมแต่อย่างใดเนื่องจากผู้ชมส่วนใหญ่รับชมละครซีรีส์จากแผ่นซีดีเป็นหลัก

จากผลการวิจัยละครซีรีส์เกาหลีถือได้ว่าเป็นสินค้าทางวัฒนธรรมที่เป็นตัวแทนของประเทศเกาหลีโดยทำหน้าที่ในการเผยแพร่ความเป็นเกาหลีในรูปแบบต่างๆออกสู่สายตาผู้ชมใน

ประเทศไทยอย่างแท้จริง และเพื่อต้องการสร้างกระแสและก่อให้เกิดการยอมรับจึงมีการผลิตและนำเข้ามาในประเทศไทยอย่างต่อเนื่องสินค้าที่มาในรูปแบบของละครซีรีส์เกาหลีที่ผู้ชมในประเทศไทยให้ความสนใจอยู่ในขณะนี้ยังถือได้ว่าเป็นการครอบงำทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่อาจส่งผลกระทบต่อวัฒนธรรมดั้งเดิมของคนไทย

Thesis Title : Social and Cultural Contexts of Korea
as Shown on TV Drama Series “Full House”

Researcher : Nanthida Dokkaew

Advisor : Associate Professor Kullathip Sastraruji, Ph.D.

Major : Business Communications

ABSTRACTS

The research on Korean social and cultural contexts as shown on TV drama series “Full House” had objectives to study the social and cultural context of Korea as presented in TV drama series “Full House”. The research methods were Qualitative Research using Content Analysis on 16 episodes of the series. The analysis focused on Theme, different angles of social context and cultural context of Korea. An In- Depth Interview was also conducted on 10 viewers who watched “Full House”.

The results showed that 16 episodes of the series “Full House” had their themes. They had social and cultural contexts which were the combination of modernization (Western) and traditional context (Korean). The obvious social context were found on the different classes of people in society, the Live-In before marriage of teenage lovers, and the life style of two generations of family members living together in one house. The clear cultural contexts found were food, consumer products, jewelry, accessories, and fashionable clothes. The main characters in this drama series reflected on different formats of social and cultural contexts.

The outstanding factors that drew viewers to overwhelmingly embrace in Korean drama series were the similarity to Thailand’s teenage drama series especially prominent character of leading actor and actress which portrayed the real life. Furthermore, it was found that time of viewing was not an obstacle to watch the series as most viewers enjoyed watching it on CD.

The results form this research showed that Korean TV drama series were the cultural products that represented Korea in spreading Koreaness to Thai audience in different

entertainment formats, and to create the Korean Wave that led to the acceptance of Korean culture resulting in the continuity of filming production and exports of TV series into Thailand. With such great attention received from Thai audience, this could be one of the domination of foreign culture that might affect traditional culture of Thai people.

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในอดีตสถาบันหลัก ที่ทำหน้าที่ในการถ่ายทอดวัฒนธรรมให้แก่คนในชาติ จะประกอบไปด้วยสถาบันครอบครัว สถาบันศาสนา และสถาบันการศึกษา แต่ต่อมาเมื่อเทคโนโลยีด้านการสื่อสารมวลชนได้รับการพัฒนาเพิ่มมากขึ้น สื่อโทรทัศน์ ก็ได้กลายมาเป็นส่วนสำคัญอีกส่วนหนึ่งที่ช่วยในการถ่ายทอดวัฒนธรรมให้กับคนในชาติ ส่งผลให้สถาบันอื่นๆ ลดบทบาทหน้าที่ดังกล่าวของตนลงไป

ในปัจจุบัน ขณะที่โลกได้ก้าวเข้าสู่ยุคของการสื่อสารไร้พรมแดน (globalization) ยุคที่ข้อมูลข่าวสารจากแหล่งต่างๆ สามารถส่งผ่านถึงกันและกันได้ทั่วโลกนั้น การถ่ายทอดวัฒนธรรมผ่านสื่อโทรทัศน์จึงทำได้ง่ายและสามารถเข้าถึงตัวผู้ชมได้อย่างใกล้ชิด ยิ่งเทคโนโลยีด้านสื่อสารมวลชนได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้นเท่าไร สื่อโทรทัศน์ก็ยังมีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดวัฒนธรรมมากขึ้นเท่านั้น เนื่องจากโลกาภิวัตน์ทางวัฒนธรรม เป็นการเคลื่อนไหวถ่ายเทแลกเปลี่ยนความรู้และวิถีชีวิตระหว่างกันของมวลมนุษยชาติ ปรากฏการณ์ลักษณะดังกล่าวจึงมีมาเนิ่นนานนับสหัสวรรษและยิ่งทวีความเข้มข้นมากขึ้น ในยุคที่การติดต่อสื่อสารสามารถกระทำได้อย่างง่ายดายและรวดเร็ว ดังเช่นทุกวันนี้ (อศวิน เนตรโพธิ์แก้ว, มติชนรายวัน, 2547)

ด้วยเหตุนี้จึงกล่าวได้ว่า สื่อมวลชนในที่นี้หมายถึงสื่อโทรทัศน์ คือตัวจักรสำคัญ ที่ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางที่ก่อให้เกิด ปฏิสัมพันธ์ขึ้นในแต่ละสังคม และยังถือได้ว่าเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการถ่ายทอดภาษา ประเพณี ทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม ตลอดจนวัฒนธรรมจากสังคมหนึ่งไปยังอีกสังคมหนึ่งทั้งในระดับบุคคล และระดับมวลชน (cross cultural) “เพราะอุตสาหกรรมสื่อมวลชนไม่ได้ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคทั่วไป แต่เป็นผู้ผลิตสินค้าทางวัฒนธรรม (cultural product) ผลิตความคิดอุดมการณ์ (ideological message) ที่มีอิทธิพลเหนือจิตใจของผู้คนในสังคม รวมอยู่ด้วย (วิภา อุดมฉันท 2544, 144)

นอกจากนี้ การนำเสนอวัฒนธรรมต่างๆ ผ่านสื่อ ยังส่งผลให้ผู้รับสารมีโอกาสได้เรียนรู้ วัฒนธรรมใหม่ๆ และรู้สึกมีประสบการณ์ร่วม ผ่านทางสื่อ (mediated experience) เมื่อสื่อมวลชน นำเสนอวัฒนธรรมหนึ่งวัฒนธรรมใดซ้ำแล้วซ้ำเล่า บวกกับผู้รับสารให้การยอมรับและติดตาม วัฒนธรรมนั้นๆ มูลเหตุดังกล่าวก็จะทำให้ผู้รับสารรู้สึกมีประสบการณ์ร่วมและรับวัฒนธรรมนั้นมา เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต

ดังเช่น สินค้าทางวัฒนธรรมของประเทศเกาหลี ที่คนไทยกำลังให้ความสนใจอยู่ใน ขณะนี้ สินค้าดังกล่าวอยู่ในรูปแบบของละครซีรีส์ โดยผ่านการผลิตแบบอุตสาหกรรมเทคโนโลยี ที่ทันสมัยโดยมีส่วนประกอบ ภาพแสงสีเสียง ดึงดูดความสนใจของผู้ชมได้เป็นอย่างดี หลังจากได้มีการแพร่ภาพเข้าสู่สังคมไทยได้เพียงไม่นาน ทำให้เกิดปรากฏการณ์ต่างๆ ตามมาอย่างมากมาย ละครซีรีส์เกาหลี ที่ได้นำมาออกอากาศทางโทรทัศน์ของประเทศไทย ถือได้ว่าประสบความสำเร็จอย่างมาก ในการ ทำให้ผู้คนหันมาให้ความสนใจประเทศเกาหลีมากขึ้น และสิ่งที่ตามมาของการแพร่ภาพ ละครเกาหลีในครั้งนี้ทำให้ธุรกิจการท่องเที่ยวที่เคยซบเซากลับมาได้รับความสนใจจาก นักท่องเที่ยวอีกครั้ง นอกจากนี้ธุรกิจ ด้านร้านอาหารเกาหลี ก็พลอยได้รับอานิพลาในครั้งนี้ด้วย ทำให้มีร้านอาหารเกาหลี เกิดขึ้นตามมาอย่างมากมายในประเทศไทย

วิวัฒนาการของกระแสเกาหลี

การนำเข้าของละครซีรีส์เกาหลีแรกเริ่มเข้ามาในปี 2543 ทางช่อง 5 ในละครเรื่อง “ลิขิต แห่งรัก” เรื่องดังกล่าวยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าใดนัก แต่ก็สามารถสร้างกลุ่มผู้ชมที่เป็นแฟน ละครได้ในระดับหนึ่ง ถึงแม้ว่าละครได้ทำการออกอากาศในประเทศไทยแค่เพียงหนึ่งปี แต่ก็ ประสบความสำเร็จ และหลังจากนั้นไม่นานได้ปลุกกระแสต่อเนื่องด้วยละครเรื่อง Autumn in my heart หรือ รักนี้ชั่วฉันทันตรี ซึ่งถือได้ว่าเป็นละครเกาหลีที่เป็นจุดเริ่มต้น ของกระแสเกาหลีนิยม ด้วย เนื้อเรื่องที่สร้างความประทับใจแก่ ผู้ชมละครเป็นอย่างมาก โดยออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ไอ ทีวีครั้งแรกตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ. 2544 และนำกลับมาออกอากาศอีกเป็นครั้งที่สอง ในเดือน เมษายน พ.ศ. 2546 จนถึงปัจจุบันมีละครเกาหลีที่ออกอากาศในประเทศไทยอย่างต่อเนื่องเรื่อยมา เช่นละครเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ full House , แดจังกึม , กิมซัมซุน, ซาดองโย, เจ้าหญิงวุ่นวายกับ เจ้าชายเย็นชา, My Girl ฯลฯ

การนำเสนอละครซีรีส์เกาหลีที่นำมาออกอากาศในประเทศไทย ส่วนใหญ่ได้รับความนิยมนั้นเนื้อหาเป็น แนวรามา โรแมนติก มีการถ่ายทอดเนื้อหาที่ เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน รวมถึงการดำเนินเรื่องที่ชวนให้ติดตาม เป็นผลทำให้มีกลุ่มผู้ชมที่หลากหลาย ปัจจุบันละครซีรีส์เกาหลีสามารถครองใจผู้ชมในประเทศไทยได้รวดเร็ว ความต่างทางวัฒนธรรมไม่ได้ก่อให้เกิดปัญหาในการรับชมแต่อย่างใด ในทางตรงกันข้าม ผู้คนในสังคมกลับให้ความสนใจและคอยติดตามกันเรื่อยมา นอกจากนี้ละครซีรีส์เกาฬายังได้แสดงออกถึงความเป็นเอเชียจึงง่ายต่อการทำความเข้าใจของผู้ชม จึงเป็นเหตุให้ละครซีรีส์เกาหลีเป็นสินค้าทางวัฒนธรรมด้านความบันเทิง ได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่องมาจนถึงทุกวันนี้

จากความนิยมของคนไทยที่มีต่อละครซีรีส์นี้เองจึงพอที่จะตั้งสมมติฐานได้ว่า ละครซีรีส์เกาหลี คือรากฐานสำคัญที่ช่วยให้วัฒนธรรมวัยรุ่นเกาหลี ได้รับความนิยมในกลุ่มวัยรุ่นชาวไทย ในสมัยนี้ โดยการรับวัฒนธรรมในครั้งนี้เป็นไปในลักษณะของการยินยอม พร้อมใจ หลังจากการรับชมละครซีรีส์และ เมื่อวัฒนธรรมเกาหลีถูกนำเสนอของจากละครและการแสดงของตัวละครจนทำให้มีรายการบันเทิงทางโทรทัศน์อีกหลายรายการที่เน้นนำเสนอเกี่ยวกับเพลง หรือศิลปินเกาหลี นอกจากนี้เพลงไทยที่แปลมาจากเนื้อเพลงเกาหลี ยังได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่องอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากละครซีรีส์เกาหลีที่แพร่ภาพในประเทศไทยแทบทั้งสิ้น

จากที่กล่าวมาทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาบริบททางสังคม และบริบททางวัฒนธรรมเกาหลี ภายใต้ละครซีรีส์เกาหลีที่เปรียบเป็นเสมือนสินค้าทางวัฒนธรรมในรูปแบบของละครซีรีส์ ที่ได้เข้ามาเผยแพร่ในประเทศไทยและได้รับความนิยมอย่างสูงจากแฟนละครจำนวน 1 เรื่อง นอกจากนี้ยังสนใจที่จะศึกษาการรับวัฒนธรรมเกาหลีของผู้ชมละครและทัศนคติต่อวัฒนธรรมเกาหลีหลังจากการรับชมละครซีรีส์ เกาหลีในครั้งนี้

ในการศึกษางานวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้คัดเลือกละครซีรีส์เกาหลี ที่ได้เข้ามาเผยแพร่ในประเทศไทยและได้รับเสียงตอบรับ อย่างแพร่หลายในสังคม โดยการถ่ายทอดเรื่องราว และสิ่งต่างๆที่ปรากฏในเรื่อง ต้องสอดคล้องกับบริบทของสังคมในยุคปัจจุบัน เมื่อผู้ชมได้รับชมแล้วนั้นสามารถสะท้อนสิ่งที่ละครต้องการถ่ายทอดออกมาในสังคมได้

ตัวอย่างของละครซีรีส์เกาหลี ที่ผู้วิจัยเลือกทำการศึกษาในครั้งนี้ คือ สะดุดรักที่פקใจ Full House โดยเนื้อเรื่องจะมีบริบททางสังคมและบริบททางวัฒนธรรมที่ปรากฏในละครตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ คือ

1. ละครซีรีส์เกาหลีที่เลือกจะต้องอยู่ในยุค (2001-2007) เพื่อสะท้อนสิ่งที่อยู่ในบริบทเดียวกัน

2. สิ่งต่างๆที่ปรากฏในละคร ซีรีส์เกาหลี จะต้องอยู่ในยุคปัจจุบัน

3. คารานักแสดงนำจะต้องเป็นคนที่อยู่ในยุคสมัยใหม่ (ที่มีอายุระหว่าง 18-35) ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่ากลุ่มบุคคลเหล่านี้จะมีอิทธิพลทางความคิด และการเป็นผู้นำในด้านต่างๆเป็นอย่างดี และมีความเหมาะสมที่จะเป็นตัวแทนในการถ่ายทอดเรื่องราวผ่านทางละครซีรีส์เกาหลีได้เป็นอย่างดี

ละครซีรีส์เกาหลีกับการบริโภคเชิงวัฒนธรรม

วัฒนธรรมประชานิยม (Popular Culture) เป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่สร้างความบันเทิงความเข้ายวนให้แก่ผู้คนและทำให้ผู้คนขาดความสนใจที่จะ โคนล้มหรือต่อต้านระบบทุนนิยม Adorno เสนอแนะว่า อุตสาหกรรมวัฒนธรรมที่นำไปสู่ความวุ่นวายนั้นต้องถูกนำมาถกเถียงร่วมกัน (Debased) และสร้างผลผลิตที่ละเอียดอ่อนมาแทนที่ซึ่งน่าจะเป็นวิถีทางที่จะนำประชาชนไปสู่ชีวิตทางสังคมที่ถูกต้องแท้จริง

ความต้องการเทียม (False needs) ที่ได้รับส่งเสริมให้แก่ประชาชนโดยอุตสาหกรรมวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่สร้างสรรค์และสร้างความพอใจในระบบทุนนิยมให้กับประชาชนแทนที่จะสร้างความต้องการที่แท้จริงอันมีอิสรภาพและเต็มไปด้วยศักยภาพแห่งความเป็นมนุษย์ ความคิดสร้างสรรค์ และความสุขที่แท้จริงฉะนั้น สินค้าเพื่อสร้างความเริงรมย์ด้านวัตถุ (Commodity fetishism) ซึ่งได้รับการ โปร โมทผ่านการตลาด การโฆษณา และอุตสาหกรรมสื่อ เป็นวิธีการที่สร้างความสัมพันธ์ทางสังคมและประสบการณ์ทางวัฒนธรรมที่มุ่งเน้นด้านผลประโยชน์ในตัวเงิน ทำให้คนเราเกิดความพึงพอใจในสิ่งใด ๆ เพราะสามารถตีราคาเป็นเงินได้

ผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับดนตรีและสื่อแบบ Popular ซึ่งถูกกำหนดมาเป็นแบบมาตรฐานเดียวกัน (Standardization) และสร้างความเป็นปัจเจกบุคคลแบบเทียม ๆ (Pseudo-individualization) กล่าวคือ แสดงให้เห็นว่า มันมีความแตกต่างหลากหลายแต่ความจริงไม่ได้เป็นเช่นนั้นเลย

ผลิตภัณฑ์ของอุตสาหกรรมวัฒนธรรมอาจจะออกมาในรูปแบบของการแสดงอารมณ์ (Emotional) หรือการเคลื่อนไหวของสิ่งที่ปรากฏ (apparently moving) แต่ Adorno มองว่ามันเป็นเสมือนแค่ยาระบาย เราอาจจะชดเชยความรู้สึกต่าง ๆ ได้จากเพลงหรือภาพยนตร์ชีวิต ซึ่งน่าจะช่วยให้เรารู้สึกดีขึ้นกว่านั้นก็ได้

เนื่องจาก วัฒนธรรมประชานิยม เป็นสิ่งที่ออกแบบมาหรือสร้างขึ้นเพื่อให้คนจำนวนมากชื่นชอบเพื่อผลประโยชน์ทางการค้าและบริโภคนิยม ซึ่ง ละครซีรีส์เกาหลี ก็มีลักษณะที่ตรงกับความหมายของคำว่าวัฒนธรรมประชานิยมในข้อนี้เช่นกัน กล่าวคือ ละครซีรีส์เกาหลี ถูกออกแบบมาให้เป็นสิ่งกลางในการดึงดูดความสนใจของผู้ชม ดังนั้น ผู้สร้างละครซีรีส์เกาหลีจึงทำการคัดเลือกตัวบุคคลที่มี บุคลิกลักษณะเด่นเพื่อนำเสนอในส่วนของตัวละครหลักให้เหมาะสมกับรสนิยมของกลุ่มเป้าหมายซึ่งได้แก่ ผู้ชม ซึ่งคาแร็คเตอร์ที่ว่าคือ การเลือกพระเอกในเรื่องสะอึดรักที่פקใจที่มีชื่อว่า “ลี ยอง เจ” ให้มีลักษณะหล่อเหลา หุ่นดี ในขณะที่รายละเอียดของตัวละครอย่างนางเอกที่ชื่อ “ฮัน จี อุน” นั้นจะมีลักษณะที่น่ารักสดใส ร่าเริง มีความกล้าแกร่งในการใช้ชีวิตและต่อสู้ด้วยตัวเอง ส่วนพระรอง และนางรอง จะถูกวางให้มีบุคลิกที่โดดเด่นและแตกต่างจากพระเอกและนางเอก ซึ่งในเรื่อง ทั้งสองจะถูกกำหนดให้เป็นคนสังคมชั้นสูง พระรองเป็นนักธุรกิจ ส่วนนางรอง เป็นดีไซเนอร์ ซึ่งทั้งสองก็จะมีบุคลิกที่ยิ่ง นิ่ง ไม่โลดโผนเหมือนนางเอกและพระเอก ส่วนตัวละครหลักอื่นๆก็จะได้รับบทบาทที่แตกต่างกันออกไป ด้วยคาแร็คเตอร์ของตัวละครหลักต่างๆ เหล่านี้ จึงทำให้ละครซีรีส์เกาหลีเรื่องสะอึดรักที่פקใจ สามารถแย่งชิงส่วนแบ่งทางการค้าในตลาดละครได้อย่างง่ายดาย

นอกจากนี้ โดยธรรมชาติของผู้ที่บริโภคละคร ผู้ชมมักจะซึมซาบ และเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของละคร และมักจะเปรียบเทียบเรื่องราวในละครกับวิถีการดำเนินชีวิตจริงของผู้ชมเอง การดำเนินชีวิตของคนธรรมดาที่ปรากฏในละครก็เป็นบุคคลที่ไม่มีอะไรต่างไปจากผู้ชม ที่ มีความทุกข์ เศร้า และมีความสุขได้ รวมถึง ละครซีรีส์เกาหลีมีวัฒนธรรมที่ความคล้ายคลึงและใกล้เคียงกับคนไทย จึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่ผู้ชมคนไทย เกิดการเปิดรับ และได้รับความนิยมในเวลาอันรวดเร็ว

จากทั้งหมดที่กล่าวมาจึงนับได้ว่าละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะอึดรักที่פקใจ full House ผู้วิจัยได้ใช้มาตรฐานในการเลือกโดยใช้บริบททางสังคมสมัยใหม่ที่สามารถสะท้อนและเชื่อมโยงกับสังคมปัจจุบันซึ่ง ทำให้มีคุณค่ามากพอที่จะนำมาศึกษาในแนวทางของละครซีรีส์ศึกษาโดยหัวข้อที่ผู้วิจัยสนใจก็คือ การถ่ายทอดวัฒนธรรมเกาหลีผ่านสื่อในรูปแบบของละครซีรีส์ ซึ่งตรงกับแนวคิดหนึ่งในการแสวงหาความรู้ทางสาขามนุษยวิทยา ที่เรียกว่า visual Anthropology ซึ่งกล่าวถึง

คุณูปการของสื่อทางด้านภาพ เช่น ละครซีรีส์ ก็กับการแสวงหาความรู้เชิงประจักษ์ (Empiricism) ไว้ว่าสื่อด้านภาพ เช่น ละครซีรีส์ นั้นมีส่วนช่วยในการสะท้อน ระบบคิดและผลผลิตทางวัฒนธรรมต่างๆของผู้คนในสังคมไว้ภายในอันจะมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาเชิงชาติพันธุ์ (พรรณนาราย โอสถาภิรัตน์, 2546 :47-81)

แม้ปัจจุบันจะมีข้อถกเถียงกันไม่น้อย ทั้งในแวดวงนักมานุษยวิทยาหรือนักวิชาการด้านสื่อสารมวลชนเองก็ตาม ถึงการทำหน้าที่อันชัดเจนของสื่อทางด้านภาพ เช่น สื่อ ภาพยนตร์ หรือสื่อ ละคร ภาพถ่าย ในการสะท้อน หรือถ่ายทอดวัฒนธรรมต่างๆว่ามีได้บรรลุไว้ซึ่งความจริงทั้งหมดอยู่ภายใน หากแต่มีการ “จัดฉาก” ขึ้นใหม่ให้ดูเสมือนจริง

แต่อย่างน้อยสิ่งหนึ่งที่ไม่อาจปฏิเสธได้ก็คือ “ภาพ” ก็ยังคงแสดง “ความจริง” ได้ละเอียด และเหมือนจริงมากกว่าการจดบันทึกผ่านทางภาษาเขียน อีกทั้งผู้ดูก็ยัง “มองเห็น” ได้ด้วยสายตาของตนเอง เกิดความคิดและอารมณ์ร่วมกับภาพที่ปรากฏ ดังคำกล่าวที่ว่า “ภาพหนึ่งภาพมีค่าเท่ากับคำพูดหนึ่งพันคำ” (One picture is worth a thousand words)

สำหรับสื่อละครซีรีส์เกาหลีแล้ว แม้เวลา (time) และระยะทาง (space) จะถูกจัดการให้ช้าลง เร็วขึ้น ยาวนาน ย่นย่อ หรือสลับตำแหน่งเหตุการณ์เพื่อการบอกเล่าเรื่องราว (Narratives) แบบใดก็ตามแต่ ทว่าวัฒนธรรมหลากหลายก็ยังเป็นที่ประจักษ์อยู่ทั้งวิถีชีวิต บ้านเรือน การแต่งกาย คำพูด อากัปกริยา และอื่นๆ ดังนั้นละครซีรีส์จึงเปรียบเสมือนเอกสารทางสังคมอันมีชีวิตชีวาที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด สามารถเข้าถึงคนทุกกลุ่มแม้ในหมู่คนที่อ่านหนังสือไม่ออก หรือชนต่างวัฒนธรรมที่ชมภาพบันทึกความจริงนี้ได้เข้าใจเช่นเดียวกัน(จำเรณูลักษณ์ ธนะวังน้อย, 2546 : 4-5)

ดังนั้นจากทั้งหมดที่กล่าวมา ละครซีรีส์เกาหลีที่ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกมาศึกษาในครั้งนี้ ถือได้ว่าเป็นผลผลิตทางวัฒนธรรมเกาหลีชิ้นหนึ่ง ที่มีความน่าสนใจและมีบทบาทไม่น้อยในการสะท้อนแนวความคิด ค่านิยม ประเพณีต่างๆไว้ภายใน หากได้มีการศึกษา วิเคราะห์ อย่างละเอียด และลึกซึ้งเพียงพอ ก็จะเป็นประโยชน์ทั้งทางด้าน ละครศึกษา และในด้านของการศึกษาสื่อมวลชนด้วยแนวทาง ทางด้านวัฒนธรรมศึกษา (Cultural Studies) เช่นกัน

1.2 ปัญหาวิจัย

1.2.1 บริบททางสังคมและบริบททางวัฒนธรรมเกาหลีที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลี เป็นอย่างไร

1.2.2 ผู้ชมละครซีรีส์เกาหลี รับวัฒนธรรมเกาหลีผ่านละครอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาถึงบริบททางสังคมและบริบททางวัฒนธรรมเกาหลีที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลี

1.3.2 เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้ชมละครซีรีส์เกาหลี และการรับวัฒนธรรมเกาหลีผ่านละคร

1.4 ข้อตกลงเบื้องต้น

ละครซีรีส์เกาหลี ที่ผู้วิจัยเลือกศึกษา ผลิตขึ้นโดยประเทศเกาหลี เรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House จัดเป็นตัวบท (Text) ประเภทหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วยบริบททางสังคมและบริบททางวัฒนธรรม ที่มีความสัมพันธ์และเชื่อมโยงกันได้แก่ สิ่งแวดล้อมภายนอก (รูปแบบการดำเนินชีวิต, สถานภาพทางสังคม, สถานภาพทางสังคม, บทบาทหน้าที่ทางสังคม) และสิ่งแวดล้อมภายใน (รสนิยม, ค่านิยม, ความคิดความเชื่อ, ประเพณี, ระดับชนชั้นทางสังคม) ดังนั้นการวิเคราะห์จึงต้องอาศัยการตีความโดยตัวผู้วิจัยเป็นหลัก โดยอาศัยกรอบแนวคิดทฤษฎีทางวัฒนธรรมศึกษา วัฒนธรรมเกาหลี ทฤษฎีสังคมศาสตร์และแนวคิดบริบททางสังคมมาเป็นฐานความรู้หลักในการวิจัย

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยที่มุ่งศึกษาเฉพาะ บริบททางสังคม และบริบททางวัฒนธรรมของประเทศเกาหลี ที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลี ซึ่งถูกผลิตขึ้นโดยประเทศเกาหลี เท่านั้น ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในตัวเนื้อสาร (Text) ที่ถูกถ่ายทอดออกมา ว่ามีบริบททางสังคม และวัฒนธรรมเกาหลี อะไรบ้างที่ประกอบซ่อนอยู่ภายใน โดยมีขอบเขตดังนี้

1. โดยผู้วิจัยเลือกศึกษาจากละครซีรีส์เกาหลีจำนวน 1 เรื่อง คือละครรักที่ปักใจ Full House (2005) โดยผู้วิจัยจะทำการศึกษาเนื้อสาร (Text) ที่ปรากฏอยู่ในละครซีรีส์ จำนวน 16 ตอน โดยในแต่ละตอนจะต้องปรากฏบริบททางสังคมและบริบททางวัฒนธรรมของประเทศเกาหลีอย่างชัดเจนซึ่งภายในเนื้อเรื่องจะต้องมีบริบทอยู่ในยุคสมัยใหม่ (ยุคปัจจุบัน) เท่านั้นเมื่อกลุ่มเป้าหมายรับชมแล้วสามารถที่จะสะท้อนสังคมในยุคปัจจุบันได้อย่างชัดเจน

2. ผู้วิจัยจะทำการศึกษาข้อมูลประเภทบุคคลโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) โดยใช้เกณฑ์ในการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยการคัดเลือกกลุ่มผู้ชมจำนวน 10 คน

1.6 นิยามศัพท์

บริบททางสังคม หมายถึง กลุ่มประชากรจำนวนหนึ่งทั้งชายและหญิงในที่นี้หมายถึงตัวละครหลักที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลีเรื่องละครรักที่ปักใจ Full House ที่มีความสัมพันธ์ต่อกันและมีความผูกพันกับสังคมที่อาศัยอยู่ในบริเวณที่เป็นหลักแหล่งค่อนข้างถาวรมีการจัดระเบียบแบบแผนการดำเนินชีวิตและใช้ชีวิตวัฒนธรรมร่วมกัน (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525)

วิถีการดำเนินชีวิต หมายถึง สิ่งที่ตัวละครในเรื่อง ละครรักที่ปักใจ Full House สะท้อนออกมาในลักษณะ การรับประทานอาหาร กิจกรรมประจำวัน การมีส่วนร่วมในสังคม

สถานภาพทางสังคม หมายถึง สถานภาพของตัวละครในเรื่อง ละครรักที่ปักใจ Full House ที่สะท้อนออกมาในลักษณะ ของการแสดงความโศก สมรส หย่า

บทบาทหน้าที่ทางสังคม หมายถึง สิ่งที่ตัวละครในเรื่อง ละครรักที่ปักใจ Full House สะท้อนออกมาในลักษณะ การแสดงออกแบบคนรัก หน้าที่ในครอบครัว บทบาทในกลุ่มเพื่อน การแสดงออกของการเป็นเจ้านายลูกน้อง

รสนิยม หมายถึง เป็นความชอบส่วนตัวของตัวละครในเรื่อง ละครรักที่ปักใจ Full House ที่ถ่ายทอดออกมาในรูปแบบของพฤติกรรมในรับประทานอาหาร และเครื่องแต่งกาย

ค่านิยม หมายถึง สิ่งที่ตัวละครในเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House สะท้อนออกมาในลักษณะ ของการใช้เครื่องอุปโภค บริโภค บ่งบอกถึงระดับชนชั้นในสังคม

ความคิดความเชื่อ หมายถึง สิ่งที่ตัวละครหลักในเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House สะท้อนออกมาในทางปฏิบัติต่อสังคมมวลรวม

ประเพณี หมายถึง สิ่งที่ตัวละครในเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House ยึดถือและปฏิบัติสืบเนื่องกันมาจากอดีตและยังปฏิบัติต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ประเพณีการแต่งงาน การทำความเคารพผู้ใหญ่

ระดับชนชั้นทางสังคม หมายถึง สถานะในสังคมของตัวละครในเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House โดยใช้การแบ่งเป็น ระดับการศึกษา ฐานะ และอาชีพ

บริบททางวัฒนธรรม หมายถึง สิ่งที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลี เรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House ในรูปแบบของวัฒนธรรมเกาหลี ได้แก่ สิ่งก่อสร้าง อาหาร เครื่องอุปโภค รสนิยม ค่านิยม ความคิด/ความเชื่อ การแบ่งชนชั้นทางสังคม

สิ่งก่อสร้าง หมายถึง บ้าน Full House ที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House ซึ่งเป็นที่อยู่ของพระเอกกับนางเอก

อาหาร หมายถึง สิ่งที่ตัวละครรับประทานในแต่ละวันตามที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House โดยแบ่งเป็นอาหารแบบดั้งเดิม (อาหารเกาหลี) และอาหารสมัยใหม่ (อาหารตะวันตก)

เครื่องอุปโภค หมายถึง ยานพาหนะ มือถือ เครื่องแต่งกาย เครื่องประดับ ที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House

ผู้ชม หมายถึง นักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 18-22 ปี โดยแบ่งเป็น เพศหญิง 5 คน เพศชาย 5 คนที่รับชมละครเกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวัฒนธรรม (Cultural Studies) ในรูปแบบที่ผ่านสื่อกลางคือ สื่อมวลชน (Mass-Mediated communication) ซึ่งในที่นี้คือละครซีรีส์เกาหลี เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจศึกษาระบบซีรีส์เกาหลี ในแง่ของผลิตผลทางวัฒนธรรมที่มีส่วนในการสะท้อนค่านิยมทางสังคม และรูปแบบทางวัฒนธรรมต่าง ๆ ไว้ภายใน ด้วยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

1.7.2 เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน (Shared Meaning) และช่วยลดช่องว่างในการทำ ความเข้าใจกับเนื้อหาในละครของผู้ชม ที่อาจเกิดขึ้นได้ในระหว่างการชมละคร เนื่องจาก ละครซีรีส์เกาหลี เป็นผลผลิตที่มาจากกระบวนการสร้างของวัฒนธรรมเกาหลี ซึ่งอาจมีบางจุดที่ยากต่อการทำความเข้าใจ ดังนั้นงานวิจัยชิ้นนี้ซึ่งเป็นการวิเคราะห์คำพูด (Text) ในเชิงวัฒนธรรมจึงมีส่วนช่วยให้ผู้รับสารเข้าใจสิ่งละครต้องการนำเสนอมากขึ้น

1.7.3 เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับผู้ผลิตละครในประเทศไทย ได้ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพผลงานของตนเองให้สูงขึ้น ทั้งในด้านกระบวนการผลิต และในด้านของวิธีการถ่ายทอดเนื้อหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่ของการสอดแทรกวัฒนธรรมไว้ภายใน ซึ่งละครซีรีส์เกาหลีสามารถถ่ายทอดออกมาได้ชัดเจน เข้าใจง่าย โดยไม่กระทบถึงความสนุกสนานในการรับชม ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของงานสร้างสรรค์ละครซีรีส์ ทุกๆเรื่อง

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “บริบททางสังคม และบริบททางวัฒนธรรมเกาหลีที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลี” มีแนวคิดทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นกรอบทางความคิด (Conceptual Framework) เพื่อการศึกษาที่บรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษาดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดการสื่อสารและการครอบงำทางวัฒนธรรม
- 2.2 แนวคิดวัฒนธรรมสมัยนิยม (Popular Culture)
- 2.3 แนวคิดเรื่ององค์ประกอบของละครโทรทัศน์
- 2.4 แนวคิดการเล่าเรื่อง
- 2.5 แนวคิดและทฤษฎีทางสัญวิทยา (Semiology)
- 2.6 แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรม เกาหลีและวัฒนธรรมบริโภคนิยม
- 2.7 แนวคิดเกี่ยวกับบริบททางสังคม
- 2.8 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดการสื่อสารและการครอบงำทางวัฒนธรรม

ในขณะที่ประเทศต่างๆ เริ่มมีความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการการครอบงำทางเศรษฐกิจ ประเทศเหล่านี้เพิ่งจะเริ่มรับรู้เกี่ยวกับที่มาของแหล่งอำนาจทางด้านวัฒนธรรมและการสื่อสาร ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจิตสำนึกของประชาชนเป็นตัวการตัดสินใจที่สำคัญในการที่จะบอกว่า ประชาคมใดประชาคมหนึ่งจะเป็นอย่างไร และมีทิศทางของเป้าหมายของสังคมเช่นไร ดังนั้น การสื่อสารและการถ่ายทอดข่าวสารและความบันเทิงภายในและระหว่างประเทศต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระหว่างประเทศที่พัฒนาแล้วกับประเทศที่ถูกครอบงำจึงมีความสำคัญเป็นพิเศษ

ระบบการตลาดที่พัฒนาขึ้นมาเพื่อขายสินค้าอุปโภคบริโภคถูกนำมาใช้การขายความคิดรสนิยม และความเชื่อ แท้จริงแล้วในสภาพการณ์ปัจจุบันของระบบทุนนิยมที่พัฒนาแล้วนั้น การผลิตและการกระจาย สิ่งที่เราเรียกว่า “ข่าวสาร” ได้กลายมาเป็นกิจกรรมหลักและกิจกรรมที่จำเป็น

อย่างยิ่งในระบบนี้ ข้าวสาร ความบันเทิง รูปแบบของชีวิตความเป็นอยู่ เทคนิคการผลิตข้าวสารแบบอเมริกัน ถูกถ่ายทอด และข้อสำคัญถูกเลียนแบบไปทั่วโลก

ระยะเวลาต่อจากนี้ไป เราคงเห็นการต่อสู้ทางวัฒนธรรมและการสื่อสารทั้งภายในและระหว่างประเทศ ระหว่างประเทศที่ต่อสู้เพื่อปลดปล่อยการครอบงำ และประเทศที่ต้องการรักษาสถานภาพเดิมไว้

จากการศึกษาเรื่อง “ระบบโลกสมัยใหม่” อิมมานูเอล วอลเลอ์สไตน์ (Immanuel Wallerstein) เห็นว่าระบบโลกสมัยใหม่ประกอบด้วย

- ตลาดเพียงตลาดเดียวซึ่งมีการกำหนดกำไรสูงสุดและเป็นตัวตัดสินใจกรรมในการผลิตระยะยาว ระดับของความชำนาญพิเศษ รูปแบบการจ่ายค่าตอบแทนสินค้าและบริการ และประโยชน์ใช้สอยของประดิษฐกรรมทางเทคโนโลยี

การครอบงำทางวัฒนธรรมพัฒนาขึ้นมาจากระบบตลาดเพียงตลาดเดียวในโลก เงื่อนไขและลักษณะของการผลิตถูกตัดสินในศูนย์กลางของตลาดดังกล่าว และการกระจายสู่ออกนอก

ในส่วนที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมและการสื่อสารยังมีองค์ประกอบอีกตัวหนึ่งซึ่งซับซ้อนและมีผลต่อภาควัฒนธรรมและการสื่อสารในระบบโลกเป็นพิเศษ สินค้าทางวัฒนธรรมและข้าวสาร โดยส่วนใหญ่ถูกผลิตขึ้นภายใต้กฎเกณฑ์เดียวกับการผลิตสินค้าและบริการอื่นๆ แต่ก็มีใช้จะเป็นเช่นนี้เสียทั้งหมด ตามที่เราต่างก็ทราบกันคืออยู่แล้วว่า สินค้าทางวัฒนธรรมและข้าวสารนั้นมีความหมายมากกว่า การเป็นสินค้าหรือเครื่องอุปโภคบริโภค เนื่องจากมันเป็นเครื่องหมายทางอุดมการณ์ของระบบทุนนิยมโลกมันเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพเป็นเยี่ยมในการส่งเสริมและพัฒนาในการสนับสนุนค่านิยม และศิลปวัฒนธรรม ของระบบที่ดำรงอยู่

อ่าไรเหล่า คือ พลวัต ของกระบวนการทางวัฒนธรรมและข้าวสารในบริบทของระบบทุนนิยมใหม่โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นต้นมา

ด้วยประการฉะนี้ จึงอาจอธิบายได้ว่าแนวความคิดเกี่ยวกับจักรวรรดิหรือการครอบงำทางวัฒนธรรมในปัจจุบันคือ ผลรวมของกระบวนการซึ่งสังคมใดสังคมหนึ่งถูกรวมเข้ามาในระบบโลกสมัยใหม่และการที่ชนชั้นที่ได้เปรียบในสังคมนั้นถูกดึงดูด กดดัน บังคับ หรือบางครั้งรับ

สนับสนุน เพื่อให้สถาบันทางสังคมของตนสอดคล้อง หรือส่งเสริมค่านิยม และโครงสร้างของ ศูนย์กลางการครอบงำของระบบโลก

สื่อสาธารณะ (เป็นตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจนที่สุดมันเป็นธุรกิจที่ถูกนำมาใช้ในระบบ กระบวนการแทรกแซงนี้ ฝ่ายที่ทำการครอบงำหรือแทรกแซง จำเป็นต้องเข้ายึดเวทีของสื่อ ประเภทต่างๆ ให้ได้ หากต้องการให้การดำเนินการของตนเป็นผล ส่วนใหญ่แล้วพวกเขาสามารถ ทำให้ระบบวิทย์และโทรทัศน์ เป็นระบบธุรกิจได้)

สามารถอธิบายได้ว่าการครอบงำทางวัฒนธรรมที่มีผลมาจากละครซีรีส์เกาหลีนั้นเป็น ความพยายามของประเทศเกาหลีที่ได้สรรหากรรมวิธีที่ตรงกับผู้รับในยุคสังคมในปัจจุบันเป็นอย่างมากเนื่องจากมีความเป็นสมัยใหม่ปะปนมากับวิถีชีวิตดั้งเดิมของคนเกาหลีเพื่อสร้างความสนใจต่อ ผู้รับในการครอบงำทางวัฒนธรรมนั้นยังส่งผลถึงการซึบซับปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตในการเป็นอยู่ของ ผู้คนที่ยินยอมและเปิดรับเอาวัฒนธรรมเกาหลีจากละครซีรีส์เกาหลีมาผสมผสานเข้ากับวัฒนธรรม ไทยโดยมีความคิดว่าต้องการให้ดูเท่าเทียมและดูเป็นสากลมากขึ้นนอกจากนี้ยังคงเพิ่มเติมในส่วนที่ ตนเองคิดว่าดี คิดว่าใช่ หรือไม่ก็เป็นสิ่งที่สังคมมวลรวมมีความคิดเห็นที่ตรงกันว่า เป็นสิ่งที่ควร ยอมรับเพื่อให้เกิดการพัฒนาจากเดิมที่เป็นอยู่

แต่ในอีกแง่หนึ่งก็น่าเป็นห่วงจากการที่ผู้ชมละครซีรีส์เกาหลีเปิดรับและยอมรับ วัฒนธรรมเกาหลีมากเกินไปอาจส่งผลให้เกิดการผสมผสานทางวัฒนธรรมระหว่างเกาหลีกับไทย จากสิ่งที่เคยประพฤติปฏิบัติกันมาตั้งแต่ในสมัยอดีตอาจมีการเปลี่ยนแปลงจากสภาพเดิมเป็นแบบ ใหม่และในที่สุดถ้าการครอบงำทางวัฒนธรรมเกาหลีเกิดความรุนแรงมากขึ้นในอนาคตมีการ สอดแทรกความรุนแรงลงไปละครซีรีส์อาจส่งผลเสียต่อผู้รับทั้งทางตรงและทางอ้อมก็เป็นได้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารและการครอบงำทางวัฒนธรรมใน การศึกษาบริบททางสังคมและบริบททางวัฒนธรรมเกาหลีที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House ในครั้งนี้เพื่อศึกษาถึงการครอบงำของวัฒนธรรมเกาหลีที่มีต่อผู้ชมชาวไทย และเพื่อต้องการให้ผู้ชมตระหนักถึงการเปิดรับวัฒนธรรมใดๆก็ตาม โดยปราศจากการคิดไตร่ตรอง ไม่ซ้ำอาจถูกคุกคามโดยวัฒนธรรมนั้นๆก็เป็นได้

2.2 แนวคิดวัฒนธรรมสมัยนิยม (Popular Culture)

คำว่า " Popular Culture " มีการใช้ภาษาไทยในหลายคำ เช่นวัฒนธรรมสมัยนิยม วัฒนธรรมประชานิยม ไม่ว่าจะใช้คำใดก็ตาม การพิจารณาว่าสิ่งนั้นเป็นความนิยมของผู้คนในยุคสมัยหรือเป็นวัฒนธรรมสมัยนิยมหรือไม่นั้น อาจพิจารณาได้จากเกณฑ์ทั้ง 4 ประการ ได้แก่

1. เป็นสิ่งที่ชื่นชอบหรือยอมรับโดยผู้คนจำนวนมาก
2. เป็นสิ่งที่ถูกมองว่าต่ำชั้นและไร้คุณค่าหรือรสนิยมทางศิลปะ
3. เป็นสิ่งที่ออกแบบมาหรือสร้างขึ้นเพื่อให้คนจำนวนมากชื่นชอบ เพื่อประโยชน์ทางการค้าและบริโภคนิยม
4. เป็นสิ่งที่สร้างขึ้นโดยผู้คนเพื่อพวกเขาเอง

การให้คำนิยามที่ครอบคลุมชัดเจนจะเป็นการสร้างความเข้าใจในวัฒนธรรมสมัยนิยมมากขึ้น ดังที่ John Storey ได้จัดหมวดหมู่ความหมายของวัฒนธรรมสมัยนิยมเป็นกลุ่มๆ ได้แก่ หมายถึง วัฒนธรรมอะไรก็ตามที่เป็นที่ยอมรับและชื่นชอบของคนจำนวนมาก นิยามนี้ครอบคลุมเนื้อหาวัฒนธรรมโดยทั่วไป แต่ไม่สามารถระบุลักษณะเฉพาะเจาะจงของวัฒนธรรมแต่ละอย่างได้ ซึ่งมักจะมีรายละเอียดและแตกต่างหลากหลายกันในหลายด้าน เช่น พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ บริบททางเศรษฐกิจ การเมือง รวมทั้งความหมายต่อวิถีชีวิตของผู้เป็นเจ้าของหรือมีส่วนร่วมในวัฒนธรรมนั้น

หมายถึง วัฒนธรรมที่หลงเหลืออยู่จากการให้คำนิยามวัฒนธรรมชนชั้นนำหรือวัฒนธรรมชนชั้นสูง ในแง่นี้ วัฒนธรรมสมัยนิยมจึงอยู่ตรงข้ามกับวัฒนธรรมของชนชั้นนำหรือวัฒนธรรมของชนชั้นส่วนใหญ่ในสังคม

หมายถึง วัฒนธรรมมวลชน (mass culture) เป็นวัฒนธรรมที่ถูกผลิต เผยแพร่และโฆษณาในตลาด สินค้าของระบบทุนนิยมสมัยใหม่ที่ได้รับการนิยมนอย่างเช่น แฟชั่น เครื่องสำอาง กีฬา เกมออนไลน์ และมักเชื่อมโยงกับการครอบงำทางวัฒนธรรมตะวันตกหรือวัฒนธรรมทุนนิยม โดยมีสื่อเป็นตัวกลางสำคัญ

หมายถึง วัฒนธรรมที่มีแหล่งกำเนิดมาจากประชาชน เป็นวัฒนธรรมขนานแท้และดั้งเดิมของประชาชนหรือชาวบ้านร้านค้าตลาดทั่วไป นั่นก็คือ วัฒนธรรมประชาชน เช่น ละคร โทรทัศน์น้ำเน่า

วัฒนธรรมที่เกิดขึ้นภายหลังการพัฒนาอุตสาหกรรมและการขยายตัวของชุมชนเมือง
แห่งนี้สะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพลของสื่อมวลชนและการคมนาคมสื่อสารของโลกสมัยใหม่ที่มีบทบาท
สำคัญในการก่อรูปและขยายตัวของวัฒนธรรมชุมชนเมืองขนาดใหญ่ และเป็นเสมือนกระแส ไม่มี
รูปแต่สัมผัสได้ บริโภคได้ และใช้มันอยู่ในชีวิตประจำวัน Pop culture จะปรากฏอยู่ทั่วไปในหลาย
รูปแบบ ได้แก่ วัตถุสิ่งของ (เช่น เสื้อสายเดี่ยว ก๊อลิ่งจิจิตอล the dog ตุ๊กตาหมี), รายการโทรทัศน์
เพลง หนังสือนิตยสารที่ฮอตฮิต, พฤติกรรม (เช่น การเต้นB-boys การสัก การเจาะ เล่นเกมส์
ออนไลน์), เทรนด์ (เช่น แอโรบิก อินดี้ ไฮเทค โนโลยี), เหตุการณ์ (เช่น การก่อการร้าย ส่วยตำรวจ
, บุคคลที่มีชื่อเสียง (เช่น D2B ภราดร เบคแฮม)

นอกจากนี้ในปัจจุบันยังรวมไปถึงละครซีรีส์เกาหลีที่เป็นสินค้าทางวัฒนธรรมของชาว
เกาหลีที่ส่งผ่านมายังประเทศไทยและเกิดการยอมรับกันอย่างแพร่หลายในสังคม ทุกระดับชนชั้น
โดยให้ข้อคิดเห็นที่ตรงกันว่าเป็นสิ่งที่มาช่วยทำให้ผ่อนคลายการทำงาน นอกจากนี้การเปิดรับ
และยอมรับละครซีรีส์เกาหลีของผู้ชมนั้น ส่วนใหญ่มาจากสังคม ซึ่งอยู่ในกลุ่มเพื่อน ญาติพี่น้อง
และบุคคลรอบข้างเกิดการแนะนำและกล่าวถึงจนก่อให้เกิดเป็นกระแสความนิยมตามมาในที่สุด

นิยามของวัฒนธรรมประชานิยม (Popular Culture)

เมื่อกล่าวถึงความหมายของคำว่า “วัฒนธรรมประชานิยม” (popular culture) คน
ทั่วไปมักจะนึกถึง รูปแบบการดำเนินชีวิตที่คนส่วนใหญ่นิยมความคลั่งไคล้

ดังที่สจิวท ฮอลล์ (Stuart Hall) เสนอว่า สิ่งที่ควรสนใจในการศึกษาวัฒนธรรมก็คือ
ความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม (the state of play in cultural relation) และการศึกษาวัฒนธรรม
ต่างๆ “ไม่ควรที่จะให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมในฐานะที่เป็นวิถีชีวิต (way of life) หากแต่ควร
ให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับวัฒนธรรมในฐานะวิถีการต่อสู้ (way of struggle) ของวัฒนธรรมนั้นๆ”

ฮอลล์ได้เสนอเพิ่มเติมว่า ในช่วงเวลาระหว่างทศวรรษ 1880 ถึงทศวรรษ 1920
สังคมยุโรปได้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคมที่มีความสำคัญ เป็นช่วงเวลาฮอลล์
เรียกว่า วิกฤติของจักรวรรดิทางสังคม (social imperialist crisis) โดยมีการเกิดขึ้นของวัฒนธรรม
ประชานิยมอันเป็นรูปแบบวัฒนธรรมซึ่งอิสระและอยู่นอกเหนืออำนาจและการเมืองแบบรัฐ-ชาติ

เดิม ในคริสต์ศตวรรษที่ 18 โดยเป็นกระบวนการต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมทุนนิยม ที่ส่งผลให้เกิดความหลากหลายของบริบทสังคม ชนชั้น กลุ่มคน รสนิยมในกระแสทุนนิยม

ภายใต้ความเปลี่ยนแปลงจากสังคมทุนนิยมเกษตรกรรมมาสู่สังคมทุนนิยมอุตสาหกรรม ได้มีรูปแบบการต่อสู้ ปะทะ ต่อรอง ระหว่างชนชั้นต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชนชั้นแรงงานและคนยากจน ผ่านกระบวนการเรียนรู้/เรียนซ้ำ (re-education) หรือผลิตซ้ำ (re-production) ความหมายต่างๆ ในสังคม เกิดเป็นบรรทัดฐานใหม่ในประเพณีนิยมของสังคมนั้นๆ

กระบวนการที่มวลชนบริโภคผลผลิตทางวัฒนธรรมต่างๆ จะเกิดขึ้นในวัฒนธรรมอุตสาหกรรมที่เร่งเร้าให้ผู้บริโภคได้จับจ่ายใช้สอยอย่างเมามันแบบที่เรียกว่า “เป็นการเสพติดทางวัฒนธรรม (cultural dopes) แต่ฮอลลีวู้ดไม่เห็นด้วยนักที่จะนำความหมายของประเพณีนิยม (popular) ไปเชื่อมโยงความหมายของมวลชน (mass) และความหมายของการจับจ่ายใช้สอยกับการบริโภคที่มวลชนนั้นๆ ได้กระทำอย่างเต็มที่ อันเป็นการนิยมผ่านบริบทของตลาดหรือธุรกิจ โดยเขาเห็นว่า ความหมายดังกล่าวมีลักษณะที่คับแคบและไม่อาจเชื่อมโยงกับปรากฏการณ์ทางสังคมได้จริง เพราะภายใต้แนวคิดเช่นนี้ สถานะของผู้บริโภคจะถูกมองเป็นเพียงผู้ถูกกระทำ (passive) หรือผู้ตอบสนองต่อการบริโภคที่ปล่อยตลาดเข้ามากระทำ เร่งเร้า สร้างความปรารถนาในการบริโภคแต่ฝ่ายเดียว จนดูราวกับว่า กระแสวัฒนธรรมประเพณีนิยมจะมีแก่นความจริงแท้และเป็นอิสระในตัวเอง” (authentic and autonomous) ที่จับต้องได้ ทั้งที่ความจริงแล้วภายใต้ความสัมพันธ์ทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วนี้ เราแทบจะไม่สามารถชี้ชัดหรือมองหาความจริงแท้ใดๆ ได้เลย

ฮอลลีวู้ดจึงเสนอให้มองบริบทของวัฒนธรรมประเพณีนิยมข้ามพ้นไปจากกรอบคิดเชิงธุรกิจและการบริโภคฝ่ายเดียว เพราะไม่มีความสัมพันธ์ทางสังคมและวัฒนธรรมใดๆ ที่อยู่นอกบริบทของอำนาจ (culture power) และการครอบงำ (domination) โดยความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมต่างๆ ล้วนประกอบไปด้วยการต่อสู้ต่อรองที่ไม่เท่าเทียม

ผู้วิจัยจึงเกิดความสนใจที่จะนำวัฒนธรรมประเพณีนิยม Pop culture มาศึกษาในส่วนของสาเหตุที่ทำให้ผู้ชมเกิดการเปิดรับ และให้ความสนใจกับวัฒนธรรมเกาหลีจากการชมละครซีรีส์เกาหลี เรื่องสะอูดรักที่พอกใจ Full House ในครั้งนี้ เพื่อดูว่าข้อคิดเห็นของผู้ชมในการสร้างความสนใจในวัฒนธรรมเกาหลีนั้นแท้ที่จริงแล้วเกิดจากอะไร

2.3 แนวคิดเรื่ององค์ประกอบของละครโทรทัศน์

กาญจนา แก้วเทพ (2543) กล่าวว่า “การใช้เวลาวันละหลาย ๆ ชั่วโมงเพื่อนั่งอยู่หน้าจอโทรทัศน์และติดตามละครทีวี แต่ละเรื่อง เป็นหนึ่งในภารกิจประจำวันของคนไทยกว่าครึ่งประเทศทำอยู่อย่างเป็นประจำสม่ำเสมอในทศวรรษนี้”

ซึ่งความหมายของ “ละครโทรทัศน์” ในมุมมองของคนดู คือ ละครที่แพร่หลายทางหน้าจอแก้ว ส่วนใหญ่เป็นละครหลายสิบตอนจบ มีลักษณะเป็นการเล่าเรื่องแบบ นวนิยาย นำเสนออย่างต่อเนื่องภายในสัปดาห์ ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ และมีเซนนี้อยู่ตลอดทั้งปี ไม่มีขาด

หากเราพิจารณาคูถึงหลังจอ หรือมองให้รอบจอแล้ว เราจะพบว่า คำนิยามของ “ละครโทรทัศน์” นั้น มีความหมายกว้างขวางลึกซึ้งกว่าที่ได้กล่าวมาแล้ว

ทั้งนี้เพราะ “ละครโทรทัศน์” นั้นมีผู้เข้ามาเกี่ยวข้องกับหลายฝ่าย และแต่ละฝ่ายก็รับรู้ละครโทรทัศน์กันไปคนละแง่มุม สำหรับกลุ่มผู้ชมนั้น ละครโทรทัศน์สามารถเป็นผลผลิตทางวัฒนธรรมที่ให้ความบันเทิงแก่มวลชนโดยทั่วไป (popular culture of entertainment) และสำหรับผู้อุปถัมภ์รายการ ละครโทรทัศน์สามารถเป็นสินค้าทางธุรกิจ (economic commodity) ที่ธุรกิจต่าง ๆ อยากยื่นมือเข้ามาเกี่ยวข้อง และท้ายที่สุดสำหรับผู้สร้างละครบางกลุ่ม ละครโทรทัศน์ก็อาจจะมี ความหมายเทียบเท่ากับผลงานศิลปะชิ้นหนึ่ง

ละครโทรทัศน์ที่เราเลือกดูนั้น ได้ผ่านการคัดเลือกมาแล้วจากหลายมือไม่ว่าจะเป็นเจ้าของสถานี เจ้าของค่ายผู้สร้าง และมีมือหนึ่งที่ต้องมีส่วนร่วมในการเลือกอย่างแน่นอนก็คือ ผู้อุปถัมภ์รายการ ซึ่ง ผู้อุปถัมภ์รายการก็บอกหลักเกณฑ์ของตนว่า เลือกสนับสนุนรายการที่มี Rating ดี ก็คือความนิยมของคนดูนั่นเอง จึงคล้าย ๆ กับว่าแท้ที่จริงแล้ว กลุ่มคนดูต่างหากที่เป็นผู้กำหนดโฉมหน้าละครโทรทัศน์

เนื่องจากละครโทรทัศน์เป็นรูปแบบความบันเทิงที่ก้าวตามหลังละครวิทยุมา ฉะนั้นจึงได้สืบทอดเอากลุ่มผู้รับของวิทยุมาด้วย ซึ่งกลุ่มเป้าหมายก็คือ บรรดาคุณแม่บ้านที่ใช้ชีวิตประจำวันอยู่ภายในบ้าน

ละครโทรทัศน์นั้นมีความเกี่ยวข้องกับผู้หญิงตั้งแต่เริ่มต้นมาแล้ว เนื่องจากว่ากลุ่มผู้ชม นั้นคือ กลุ่มสตรีเป็นส่วนใหญ่ แต่แท้จริง ความสัมพันธ์ระหว่างละครโทรทัศน์กับผู้หญิงนั้นมีเกาะ เกี่ยวที่ผูกพันหลายด้านมากกว่าด้านผู้ชมเท่านั้น แม้แต่กระบวนการผลิต เริ่มตั้งแต่เจ้าของบท ประพันธ์ที่นำมาทำละครโทรทัศน์ก็เป็นนักเขียนสตรีเป็นส่วนใหญ่ เรื่องราวที่เป็นแก่นเค้าโครง เรื่องของละครโทรทัศน์ ก็มักจะเป็นเรื่องของชีวิตรัก ครอบครัว การเสียตัว การทำแท้ง เรื่องผัวมีเมีย น้อย ฯลฯ ซึ่งล้วนแต่เป็นเรื่องของผู้หญิงทั้งนั้น

และในมิติที่ลึกลับกว่านั้น ในขณะที่ละครโทรทัศน์ก็คือกระบวนการสร้างสรรค์และสืบทอดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ในสังคมนั้น ได้มีผู้ให้ข้อสรุปความสัมพันธ์ระหว่างละครโทรทัศน์กับผู้หญิง เอาไว้ว่า “ละครโทรทัศน์เป็นกระบวนการผลิตและสืบทอด วัฒนธรรมของผู้หญิง (women culture) ที่สำคัญที่สุด”

ซึ่งในการศึกษาเรื่องของละครเกาหลีที่ออกอากาศทางโทรทัศน์ จำเป็นที่จะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับส่วนต่างๆของละครโทรทัศน์เสียก่อน ซึ่งบทละครโทรทัศน์แต่ละเรื่อง ประกอบด้วยปัจจัยดังต่อไปนี้(จากหนังสือ Poetics ของ Aristotle อังโน มาณวิภา ตันติสุภฤติ , 2528)

1. เค้าโครงเรื่อง (Plot) หมายถึง การลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในละครอย่างมีเหตุผลและมีจุดหมายปลายทาง เค้าโครงเรื่องที่ดีจะต้องมีความสมบูรณ์ในตัวของมันเอง และมีความยาวพอเหมาะ ประกอบด้วยตอนต้น กลาง และจบเหตุการณ์ทุกตอนมีความสัมพันธ์กันอย่างสมเหตุสมผลตามกฎแห่งกรรมคือ เรื่องราวที่เกิดขึ้นในฉากหนึ่งจะต้องเป็นผลสืบเนื่องจากการกระทำในฉากที่นำก่อนและในทำนองเดียวกัน ก็จะเป็นสาเหตุของเรื่องราวที่เกิดขึ้นในฉากต่อไป

2. ตัวละครและการวางนิสัยตัวละคร (Character and characterization) ซึ่งหมายรวมถึงพัฒนาการของนิสัยของตัวละครด้วย

ตัวละครคือ ผู้กระทำและผู้ได้รับผลการกระทำในบทละคร แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. ตัวละครที่มีลักษณะเป็นแบบตายตัว (Typed Character) หมายถึงตัวละครที่สามารถมองเห็นได้แต่เพียงด้านเดียว และมักมีลักษณะนิสัยตามแบบฉบับที่นิยมใช้กันในบทละครทั่วไป เช่น “พระเอก” “นางเอก” “ผู้ร้าย” “ตัวโกง” “ตัวอิจฉา” เป็นต้น

2. ตัวละครที่เห็นได้รอบด้าน (Well-rounded Character) หมายถึงตัวละครประเภทที่มีความลึกซึ้งและเข้าใจยากกว่าตัวละครประเภทแรก มักมีลักษณะคล้ายชีวิตของคนจริงๆ ซึ่งอาจมองเห็นได้โดยรอบด้าน มีทั้งส่วนดีส่วนเสียและต้องศึกษาอย่างละเอียดจึงจะสามารถเข้าใจได้

ส่วนการวางลักษณะนิสัยตัวละครคือ การที่ผู้เขียนได้กำหนดให้ตัวละครมีลักษณะนิสัยตามความเหมาะสมของเรื่องราวที่เสนอ ส่วนพัฒนาการของนิสัยตัวละครนั้นหมายถึง การที่นิสัยใจคอหรือทัศนคติเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ในชีวิตของละครมีพัฒนาการหรือเปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากประสบการณ์หรือเหตุการณ์ที่มากระทบวิถีชีวิตของคน

3. ความคิด (Thought) ความคิดที่อยู่ในบทละครนั้นคือ ข้อเสนอที่เขียนพิสูจน์ได้ว่าเป็นจริงจากร່องราวและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในละคร กล่าวคือ หลังจากที่ได้ชมละครเรื่องนั้นๆ ไปแล้ว ผู้ชมจะได้รับแง่คิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ในชีวิตที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารต่อผู้ชม

“ความคิด” ที่อยู่เบื้องหลังเรื่องราวในละครก็คือ จุดมุ่งหมายหรือความหมายของบทละครเรื่องนั้น ในปัจจุบันมีผู้นิยมใช้คำว่า “แก่น” (Themes) ของเรื่อง ซึ่งหมายความว่าละครเรื่องนี้พูดถึงอะไรและพูดถึงเรื่องนั้นว่าอย่างไร

ความคิดที่อยู่ในบทละครจะต้องมีความกลมกลืนเป็น โครงเรื่องและตัวละครอย่างที่จะแยกจากกันไม่ได้ วิธีการแสดงความคิดของผู้เขียนบทก็คือ แสดงผ่านเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในละครซึ่งจะต้องเป็นไปอย่างสมเหตุสมผลและมีความเหมาะสมทั้งในแง่ของโครงเรื่องและตัวละครหลักของการให้ “ความคิด” ที่ถูกต้องจะต้องเป็นการให้ความคิดอย่างแนบเนียน โดยที่ผู้ชมจะได้รับความคิดจากประสบการณ์ในการติดตามเรื่องราวในละคร ความคิดเบื้องหลังบทละครจะต้องเป็นสิ่งเหตุการณ์ในละครพิสูจน์ให้เราเห็นว่าเป็นความจริงจากการกระทำของตัวละครและจากผลที่ตัวละครได้รับจากการกระทำอันนั้น ซึ่งขึ้นอยู่กับการวางเค้าโครงเรื่องที่ดี การสร้างตัวละครที่น่าสนใจและความลึกซึ้งที่ซ่อนอยู่เบื้องหลังบทละครเรื่องนั้นๆ

4. การให้ภาษา (Diction) หรือบางตำราใช้ว่า Dialogue หมายถึงศิลปะของการถ่ายทอดเรื่องราวและความคิดของผู้ประพันธ์ออกมาทางคำพูดของตัวละครหรือบทสนทนา การเขียนบทเจรจาที่ดี ผู้เขียนจะต้องสามารถเขียนให้เหมาะสมกับประเภทของบทละคร ลักษณะนิสัยของผู้พูดและเหตุการณ์แต่ละตอนในละคร และยังคงต้องมีความกระชับเพียงพอที่ผู้ชมฟังแล้วจะสามารถเข้าใจและติดตามเรื่องราวได้โดยตลอดด้วย นอกจากนี้บทเจรจาที่ดีนั้นควรจะต้องแสดงลักษณะนิสัย ความรู้สึกรสชาติ ตลอดจนอารมณ์ของผู้พูด มีความภายใต้คำพูดที่นำไปสู่การแสดงออกของตัวละครในแง่ของการกระทำ ตลอดจนมีผลเกี่ยวเนื่องในการดำเนินเรื่องอีกด้วย

5. เพลง (Song) หมายถึงศิลปะการถ่ายทอดเรื่องราวและความคิดของผู้ประพันธ์ออกมาทางบทเพลงที่ตัวละครขับร้อง แม้ว่าปัจจุบันบทละครจะมีได้มีเพลงทุกเรื่อง เราก็สามารถใช้

บทเพลงให้เป็นส่วนหนึ่งของบทละครได้ และบทเพลงในละครเรื่องนั้นจะต้องมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบอื่นๆ อย่างชนิดที่จะไม่สามารถตัดทิ้งได้เลยโดยไม่กระทบกระเทือนค่าของบทละครนั้นๆ

6. ภาพ (Spectacle) เนื่องจากบทละครไม่ได้เขียนขึ้นมาสำหรับการอ่าน แต่เป็นการเขียนขึ้นเพื่อนำมาแสดงความคิดเห็นของบทละครจึงมีได้อยู่ที่คำพูดของตัวละครที่พิมพ์ไว้บนหน้ากระดาษแต่เพียงอย่างเดียว สิ่งอื่นๆ เช่น บทบาทของตัวละครที่จะสามารถนำมาแสดงให้เห็นได้ด้วยใบหน้า ท่าทางและจังหวะการเคลื่อนไหวที่แบบเนียน จะช่วยเพิ่มพูนรสชาติให้แก่ละครเรื่องนั้นๆ ได้เป็นอย่างมาก บทละครที่ดีเด่นมักจะเต็มไปด้วยจุดต่างๆ ที่นักแสดง ผู้กำกับการแสดง ผู้ออกแบบและสร้างสรรค์ทางด้านต่างๆ จะสามารถนำมาตีแผ่ความหมายและการแสดงออกในแง่ของ “ภาพ” ที่ปรากฏต่อสายตาผู้ชมได้อย่างมีศิลปะชวนให้ติดตาม

สำหรับเนื้อหาของบทละครโทรทัศน์ คุณภาพของเนื้อหาเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ละครโทรทัศน์นั้นมีคุณภาพและมีคุณค่ามากยิ่งขึ้น Nossiter (1986) ได้สรุปว่าคุณภาพของเนื้อหาพิจารณาจากปัจจัย 3 ประการคือ

1. ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ในการประเมินค่าของเนื้อหานั้น กล่าวคือ ผู้ผลิตต้องมีวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ชัดเจนในเรื่องหรือในประเด็นที่ทำอยู่ รวมทั้งในเรื่องของลักษณะนิสัยตัวละครและชัดเจนในสิ่งที่ต้องการจะให้ผู้ชมติดตาม
2. คุณภาพในเรื่องของความแปลกใหม่ คือ การใช้กับสื่อใหม่ๆ สร้างสรรค์ในรูปแบบใหม่หรือขยายโลกทัศน์ของผู้ชมให้กว้างขึ้น
3. คุณภาพในเรื่องของความเหมาะสมกับสถานการณ์ พิจารณาจากความสัมพันธ์ของเนื้อหาต่อเหตุการณ์ร่วมสมัย ที่ทำให้คนคิดถึงประเด็นปัญหาที่อยู่รอบๆ ตัว ซึ่งทำได้โดยการนำเสนอความหมายที่มากขึ้น กล่าวคือ ผู้ผลิตเลือกเรื่องราวที่ร่วมสมัยโดยนำเสนอแบบอ้อมๆ ที่ทำให้คนดูไม่รู้สึกรำคาญ

ละครเรื่องต่างๆ ที่นำเสนอต่อผู้ชมสามารถวิเคราะห์แก่นเรื่องของละคร (The analysis of theme) ออกได้เป็น 6 ประเภทได้แก่ (J.S.R. Good lad, 1971)

1. Love Theme ละครที่มีแนวเรื่องเกี่ยวกับความรัก เนื้อเรื่องจะเป็นเรื่องของความรัก ไม่ว่าจะเป็นความรักระหว่างหนุ่ม-สาว, สามิ-ภรรยา โดยจะเป็นเรื่องของการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน ความสัมพันธ์ของความรักเกิดขึ้นได้อย่างไร มีอุปสรรคอย่างไรและจบลงอย่างไร และแนวเรื่องความรักนี้จะรวมถึงความรักในครอบครัวด้วย

2. Morality Theme ละครที่มีแนวเรื่องเกี่ยวกับศีลธรรมจรรยา เนื้อเรื่องจะเกี่ยวข้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นจากหลักศีลธรรมของสังคม ละครจะแสดงให้เห็นถึงคุณค่าของการทำความดีว่าเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นสิ่งสังคมปรารถนา หรือแสดงให้เห็นถึงการที่บุคคลเลือกที่จะกระทำระหว่างความดีกับความชั่วและผลที่ได้รับจากการทำดีและทำชั่วนี้

3. Idealism Theme ละครที่มีแนวเรื่องประเภทนี้จะแสดงให้เห็นถึงบุคคลที่มีความพยายามที่จะกระทำสิ่งต่างๆ ให้บรรลุผลในสิ่งที่ตนปรารถนา บุคคลประเภทนี้อาจจะเป็นนักปฏิวัติ ผู้ที่มีอุดมการณ์ชาตินิยม เสรีนิยม เป็นนักบวชหรือเป็นศิลปินก็ได้ ซึ่งมีความคิดที่แตกต่างไปจากบุคคลทั่วไปในสังคม อาจจะรุนแรงกว่าหรืออาจจะเป็นการต่อต้านกับสิ่งที่สังคมเป็นอยู่

4. Power Theme เป็นแนวเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอำนาจ เป็นเรื่องของความขัดแย้งระหว่างบุคคล 2 คนหรือ 2 กลุ่มที่มีความต้องการในสิ่งเดียวกัน เช่น ตำแหน่งหน้าที่ การมีอำนาจในการควบคุมสถานการณ์ ความขัดแย้งส่วนบุคคล ความขัดแย้งส่วนบุคคล ความขัดแย้งระหว่างชนชั้น รวมถึงการแสวงหาอำนาจด้วยการต่อสู้กับอุปสรรคต่างๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจ

5. Career Theme เนื้อเรื่องจะแสดงให้เห็นถึงความพยายามของบุคคลที่จะทำงานให้ประสบความสำเร็จเพื่อสถาบันหรือประเทศชาติ โดยต้องฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

6. Outcast Theme เนื้อเรื่องจะเป็นเรื่องของคนที่ดำเนินชีวิตในสังคมที่แตกต่างจากคนทั่วไปจากสาเหตุต่าง ๆ ได้แก่สาเหตุทางร่างกาย เช่น คนพิการ รูปร่างหน้าตาไม่เกลียด หรือเนื่องมาจากสาเหตุทางสังคม เช่น นักโทษ โสเภณี เด็กกำพร้า โดยเนื้อเรื่องจะแสดงให้เห็นถึงการใช้ชีวิตของบุคคลเหล่านี้ในสังคม ปฏิกริยาที่เขาแสดงออกต่อสังคมและสิ่งที่สังคมปฏิบัติต่อเขา

ละครเกาหลีที่นำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ จะมีเนื้อหาเป็นแบบ Love Theme คือมีแนวเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรักระหว่างหนุ่มสาวรวมทั้งความรักของครอบครัวระหว่างพ่อ แม่ ลูก ซึ่งจากแนวคิดเรื่ององค์ประกอบละคร โทรทัศน์นี้สามารถส่งเสริมความเข้าใจเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ และมีประโยชน์ในการวิเคราะห์เนื้อหาของละครโทรทัศน์เกาหลีที่มีการนำเสนอบริบททางสังคมและบริบททางวัฒนธรรม ผ่านองค์ประกอบของละครโทรทัศน์ ในแต่ละแง่มุม

2.4 แนวคิดการเล่าเรื่อง

ละครโทรทัศน์เป็นสื่อบันเทิงที่ได้รับความนิยมอย่างมากสังเกตจากช่วงเวลาหลัก (Prime time) ส่วนใหญ่จะมีรายการละครโทรทัศน์พร้อมกันเกือบทุกสถานีโทรทัศน์ และที่สำคัญในปัจจุบันวงการละครเริ่มมีสีสันมากขึ้นเมื่อมีละครจากต่างประเทศเข้ามาออกอากาศในประเทศไทย โดยเฉพาะละครเกาหลีที่สร้างกระแสนิยม โดยการเล่าเรื่อง มีหลักสำคัญ ดังหัวข้อต่างๆ ดังนี้

1. โครงเรื่อง (Plot)

เป็นขอบข่ายของเรื่องราว หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ทำให้เรื่องดำเนินไป ผู้เขียนจะกำหนดโครงเรื่องโดยนำแก่นเรื่องมาขยายเป็นโครงเรื่อง โดยต้องกำหนดว่าจะเปิดเรื่องอย่างไร ตัวละครจะมีบทบาทอย่างไร มีปัญหาอุปสรรคและวิธีการแก้ไขอย่างไร และตอนสุดท้ายเป็นอย่างไร เมื่อกำหนดโครงเรื่องอย่างคร่าว ๆ แล้วจึงนำมาเขียนเป็นเรื่องราวต่าง ๆ โดยปกติการลำดับเหตุการณ์จะมี 5 ขั้นตอน คือ

- 1.1 การเริ่มเรื่อง หรือเปิดเรื่อง
- 1.2 การพัฒนาเหตุการณ์
- 1.3 ภาวะวิกฤติ หรือจุด Climax
- 1.4 ภาวะคลี่คลาย (Falling Action)
- 1.5 การปิดเรื่องหรือการจบเรื่อง (Ending)

2. ลำดับเหตุการณ์ (Sequence)

คือการดำเนินเรื่องหรือการเล่าเรื่องโดยเน้นไปที่การโยงลำดับของเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเข้าไว้ด้วยกันจนสามารถเล่าเรื่องได้ ซึ่งเรียกว่า การค้นหา Syntagmatic Structure หรือการวิเคราะห์เชิง Diachronic Analysis จะประกอบขึ้นด้วย Function ที่แน่ชัดบางประการ ซึ่ง function หรือ Element เหล่านี้นับเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของการสร้างเรื่องราวขึ้น นอกจาก Function แล้วสิ่งที่มีความสำคัญต่อการเล่าเรื่องก็คือการลำดับก่อน-หลังของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เพราะถือเป็นตรรกะ (Logic) ของตัวบท (Text) ในการเล่าเรื่องและการจัดลำดับของหน่วยเหล่านี้ ก็มีผลต่อการสร้างความหมายให้เกิดกับผู้รับสารนั่นก็คือ Fact ซึ่งเกิดจากการ editing ของเราเอง (Vladimar Propp ผู้ที่ค้นคว้าในการวิเคราะห์โครงสร้างของการลำดับเหตุการณ์ต่อเนื่องของการเล่าเรื่อง (Syntagmatic Structure) ซึ่งทำการศึกษาเรื่อง Morphology เรื่องของ Form ซึ่งเป็นการศึกษาถึงองค์ประกอบกับความสัมพันธ์ขององค์ประกอบและภาพรวมทั้งหมดของเรื่อง)

3. ความขัดแย้ง (Conflict)

การศึกษาถึงความขัดแย้งจะช่วยทำให้เราเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น เพราะอันที่จริงนั้น เรื่องเล่าก็คือการสานต่อเรื่องราวบนความขัดแย้งนั่นเอง ซึ่งความขัดแย้งสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่

3.1 ความขัดแย้งระหว่างคนกับคน เช่น การที่ตัวละครทั้งสองฝ่ายไม่ลงรอยกัน แต่ฝ่ายต่อต้านกัน พยายามที่จะทำลายล้างกัน

3.2 ความขัดแย้งภายในจิตใจ เป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของตัวละคร ตัวละครจะรู้สึกสับสนหรือยุ่งยากใจในการที่จะตัดสินใจที่จะกระทำการอย่างใดที่คิดไว้ เช่น ความรู้สึกขัดแย้งกับกฎระเบียบสังคม เป็นต้น

3.3 ความขัดแย้งกับพลังจากภายนอก เช่น ความขัดแย้งกับสภาพแวดล้อมหรือธรรมชาติ

สำหรับวิธีที่ใช้ในการศึกษาข้อขัดแย้งนั้น Claude Levi – Strauss (อ้างใน หลอดรัตน์ ทิพย์พیمان , 2539) เสนอวิธีการแบ่งขั้วตรงกันข้าม หรือ Binary Oppositions ซึ่งเป็นแนวคิดที่อยู่บนพื้นฐานของความเชื่อที่ว่ามนุษย์สามารถเข้าใจโลกโดยการแบ่งสิ่งต่าง ๆ ออกเป็นส่วน ๆ เพื่อเปรียบเทียบกัน เช่น สวยกับจี๋เหว่ ผู้หญิงหรือผู้ชาย เป็นต้น วิธีการ Binary Oppositions ดังกล่าวจะใช้วิธีการแบ่งคำออกเป็นสองกลุ่มที่มีความหมายขัดแย้งกัน เช่น แข็งแรง – อ่อนแอ ใช้เหตุผล – ใช้อารมณ์ ผู้หญิง – ผู้ชาย เป็นต้น การศึกษาเพื่อหาขั้วตรงกันข้ามที่ซ่อนอยู่ในตัวสารหรือที่เราเรียกว่า การค้นหา Paradigmatic Structure นี้จะทำการศึกษาดัวยบท (Text) โดนพิจารณาจาก “ความสัมพันธ์” ที่เกิดจากสัญญาณต่าง ๆ ภายในตัวบท เพื่อวิเคราะห์ให้เห็นถึงรูปแบบที่เป็น Binary Oppositions เราเรียกการวิเคราะห์วิธีการสร้างความหมายในลักษณะนี้ว่าเป็น การวิเคราะห์เชิง Synchronic Analysis การวิเคราะห์ให้เห็นถึงขั้วตรงกันข้ามนั้นจะเผยให้เห็นถึงคุณลักษณะเด่นที่เป็นปัจจัยของการสื่อความหมายในสิ่งนั้น ๆ ให้ปรากฏออกมา โดยถ้าไม่มีการเทียบแย้งให้เห็นลักษณะ ที่ตรงข้ามกันนี้ คุณลักษณะนั้นก็อาจจะแฝงอยู่ในรูปของศักยภาพหรือไม่เป็นที่สังเกตเห็นตามนิยามของมายาคติ

4. ตัวละคร (Character)

ตัวละครแต่ละตัวจะต้องมีองค์ประกอบ 2 ส่วนเสมอ ได้แก่ ส่วนที่เป็นความคิด (Conception) และส่วนที่เป็นพฤติกรรม (Presentation) ในส่วนแรก คือความคิดของตัวละครมักเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงยากจนกว่าจะมีเหตุผลที่เพียงพอสำหรับการเปลี่ยนแปลงตัวละครที่ตีพิมพ์

ความคิดเป็นของตัวเอง ซึ่งภูมิหลังของตัวละครจะเป็นตัวกำหนดความคิดและจิตใจของตัวละคร และส่วนพฤติกรรมนั้นก็เป็นส่วนที่เป็นผลจากความคิดและทัศนคติของตัวละครโดยตรง

การวิเคราะห์ตัวละครนั้น วลาดิเมียร์ พร็อพ พบว่าในเรื่องเล่าแต่ละเรื่องจะประกอบด้วยตัวละครที่มีบทบาทต่างกัน ดังต่อไปนี้

- พระเอก (Hero) เป็นตัวแทนของฝ่ายธรรมะและเป็นผู้นำในการแก้ไขข้อขัดแย้งต่าง ๆ
- นางเอก (Princess) ละครเกาหลีส่วนใหญ่ใช้นางเอกเป็นตัวเล่าเรื่องราว ช่วยดึงดูดความสนใจจากผู้ชมได้เป็นอย่างดี บางครั้งนางเอกอาจเป็นตัวละครหลักของเรื่อง หรืออาจจะเป็นแค่ตัวละครประกอบก็ได้
- ผู้ร้าย (Villain) เป็นผู้ที่ก่อความเดือดร้อนต่าง ๆ หรือเป็นผู้ที่เป็นปรปักษ์กับตัวละครหลักในเรื่อง
- ผู้ช่วยเหลือ (Helper) เป็นผู้ช่วยตัวละครเอกให้ผ่านพ้นอุปสรรค บางเรื่องผู้ช่วยอาจจะเป็นพระรองของเรื่องก็ได้
- ผู้ให้ (Donor) โดยมากมักจะเป็นอาจารย์ของตัวละครหลักหรือผู้ที่ให้คำปรึกษาในการแก้ไขปัญหา
- ผู้ส่งสาร (Dispatcher) มักจะเป็นผู้ที่พบเห็นเหตุการณ์ร้าย หรือพบการกระทำผิดของผู้ร้าย แล้วนำเรื่องที่พบเห็นไปเล่าให้ตัวละครเอกฟัง
- พระเอกจอมปลอม (False Hero) เป็นตัวละครที่สร้างเป็นคนดีแต่เปิดเผยความชั่วร้ายในภายหลัง

ตัวละครตามเกณฑ์ของพร็อพนี้ หนึ่งตัวอาจมีมากกว่าหนึ่งบทบาทหรือตัวละครอาจเปลี่ยนแปลงบทบาทของตัวเองจากบทหนึ่ง ไปสู่อีกบทหนึ่งก็ได้

นอกจากการวิเคราะห์บทบาทตัวละครดังกล่าว คุณสมบัติของตัวละครก็เป็นส่วนที่น่าจะนำมาวิเคราะห์เช่นกัน ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ตัวละครเป็นผู้กระทำ (Active) คือตัวละครที่มีความเข้มแข็ง ฟังตนเองได้ ไม่ค่อยถูกคุกคามจากผู้อื่น และตัวละครผู้ถูกกระทำ (Passive) คือ ตัวละครที่ลักษณะตรงข้ามกับละครผู้กระทำ คือ อ่อนแอ ต้องพึ่งพาคนอื่น ๆ หรือ ถูกควบคุมจากคนอื่น ๆ มักเป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย

และการที่จะพิจารณาตัวละครตามที่กล่าวมาข้างต้น การพิจารณาถึงลักษณะภายนอก เช่น การแต่งกาย ลักษณะรูปร่าง กริยาอาการ นิสัยใจคอ หรือพฤติกรรมต่าง ๆ ตลอดจนไปถึง คำพูด และบทสนทนา ตอบโต้ของตัวละครก็มีส่วนสำคัญ เพราะสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนเป็นตัวสะท้อนให้เห็นถึงความคิด ทศนคติและเอกลักษณ์ของตัวละครทั้งสิ้น

5. แก่นความคิด (Theme)

เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเล่าเรื่อง หากต้องการทราบว่าแนวคิดหลักที่ผู้เล่าต้องการให้ถ่ายทอดให้ทราบ จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องจับใจความสำคัญของเรื่องให้ได้ Hurtik and Yarber (1971) ได้ให้ความหมายของแก่นความคิดไว้ว่าเป็นความคิดรวบยอดที่เจ้าของเรื่องต้องการนำเสนอ ซึ่งจะทำให้ความเข้าใจแก่นความคิดในเรื่องได้จากการสังเกตองค์ประกอบต่าง ๆ ในการเล่าเรื่อง แก่นความคิดแต่ละเรื่องจะมีรายละเอียดและองค์ประกอบย่อยในการสนับสนุนความคิดหลักที่ต่างกันออกไป

6. ฉาก

ฉากเป็นสถานที่ซึ่งรองรับเหตุการณ์ต่าง ๆ ของเรื่อง สามารถบ่งบอกถึงความหมายบางอย่างของเรื่องได้ด้วยและมีอิทธิพลต่อความคิด หรือการกระทำของตัวละครเช่นกัน (ปริญญา เกื้อหนูน , 2537) ประเภทของฉากในเรื่องเล่าต่าง ๆ อาจแบ่งได้เป็น 5 ประเภท ดังนี้ (ฉัญญา สังขพันธ์านนท์ ,2539)

- ฉากที่เป็นธรรมชาติ เช่น ป่าไม้ ทุ่งหญ้า หรือบรรยากาศเช้าหรือค่ำในแต่ละวัน
- ฉากที่เป็นสิ่งประดิษฐ์ เช่น บ้านเรือน ข้างของเครื่องใช้ต่าง ๆ
- ฉากที่เป็นช่วงเวลาหรือยุคสมัย
- ฉากที่เป็นการดำเนินชีวิตของตัวละคร หมายถึง สภาพแบบแผนหรือกิจวัตรประจำวันของตัวละครหรือชุมชนที่ตัวละครอาศัยอยู่
- ฉากที่เป็นสภาพแวดล้อมเชิงนามธรรม เป็นสิ่งที่จับต้องไม่ได้ มีลักษณะเป็นความเชื่อหรือความคิด เช่น ค่านิยม ประเพณี หรือธรรมเนียมปฏิบัติ เป็นต้น

7. ภาพและมุมมอง

ภาพที่เห็นบนจอจะมีส่วนที่สัมพันธ์กับภาพที่เลือกใช้ การเคลื่อนไหวและขนาดของภาพนั้นจะมีความสัมพันธ์กับวัตถุที่ดูกันทีละด้วย การเลือกใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการนำเสนอที่แตกต่าง

กันเป็นการแสดงให้เห็นถึงภาษาทางภาพยนตร์ ทำให้เราสามารถรับรู้และตีความ ความคิด ทักษะคติ ความรู้สึก ตลอดจนถึงความหมายต่าง ๆ ที่ส่งผ่านภาพยนตร์ออกมาได้

7.1 ขนาดภาพการบันทึกภาพ

7.1.1 Establish Shot หรือ Long Shot นิยมใช้ในการบอกสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ รวมไปถึงการบอกอารมณ์ในเรื่อง และบางครั้งอาจแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงเรื่องเวลาหรือสถานที่ก็ได้

7.1.2 Full Shot นิยมใช้ในการแนะนำตัวละครหรือสิ่งของใหม่ ๆ ให้แก่ผู้ชมและแสดงเทียบเคียงให้เห็นถึงความแตกต่างของตัวละครที่ร่วมเหตุการณ์เดียวกันได้

7.1.3 Medium Shot เป็นภาพระยะใกล้ที่ผู้ชมสามารถมองเห็นรายละเอียดของการเคลื่อนไหวมือซึ่งเป็นสิ่งที่ดึงดูดให้ผู้ชมจ้องมองดู

7.1.4 Tight Two – Shot เป็นการเสนอให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของตัวละคร 2 ตัวร่วมเฟรมเดียวกัน

7.1.5 Close – up Shot เน้นรายละเอียดที่มีความสำคัญต่อเหตุการณ์นั้น เป็นภาพอิทธิพลต่ออารมณ์และความรู้สึกของผู้ชม เหมือนจะบอกเป็นนัยว่าให้ดูอย่างตั้งใจ

7.1.6 Extreme Close – up เห็นเพียงบางส่วนของ Subject เท่านั้นเป็นภาพที่สำคัญที่สุด

7.2 การเคลื่อนไหว

การเคลื่อนไหวมีความสำคัญมาก เพราะเป็นสิ่งที่ทำให้ภาพยนตร์แตกต่างจากภาพนิ่งหรือภาพเขียน ซึ่งสามารถแบ่งการเคลื่อนไหวในภาพยนตร์ได้ 2 แบบ ดังนี้

7.2.1 การเคลื่อนไหวของ Subject ต่อหน้ากล้องภาพยนตร์ เป็นการเคลื่อนไหวที่มีพลังในการดึงดูดสายตาของผู้ชมมาก โดยไม่ต้องอาศัยองค์ประกอบอื่น ๆ ช่วย

7.2.2 การเคลื่อนไหวที่เกิดจากการทำงานของกล้องภาพยนตร์และเลนส์ มีหลายวิธีดังนี้

(ก) ลักษณะการเคลื่อนไหวที่เกิดจากการทำงานของกล้องถ่ายภาพยนตร์ได้แก่

(1) Pan เป็นลักษณะของการกวาดภาพไปในแนวราบของกล้อง โดยกล้องจะตั้งอยู่บนขาตั้ง ซึ่งการแพนนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการติดตาม Subject ที่เคลื่อนที่อยู่, แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของ Subject สองสิ่งที่เกิดขึ้นในฉากเดียวกัน และใช้แทนสายตาของตัวแสดงใต้นัก

(2) Swish Pan เป็นการถ่ายภาพเหมือนการแพนแต่มีความเร็วกว่าจนทำให้ภาพมัว ไม่ชัดเจน นิยมใช้แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงเวลาและสถานที่

(3) Tilt เป็นการเคลื่อนไหวกล้องในแนวตั้ง โดยตั้งกล้องไว้ที่ขาตั้ง มีวัตถุประสงค์เดียวกับการแพน

(4) Trucking Shot ใช้วิธีตั้งกล้องบนรถแล้วเคลื่อนที่ไปเพื่อรักษาจังหวะการเคลื่อนไหวของผู้แสดง ใช้เพื่อติดตามการเคลื่อนไหวที่ค่อนข้างเร็วและอยู่ไกลจากกล้อง

(5) Dolly Shot ตั้งกล้องไว้บนล้อเลื่อน สามารถเคลื่อนที่ได้ใช้เพื่อเคลื่อนกล้องเข้าไปใกล้ Subject เพื่อให้ได้ภาพขนาดใหญ่มากขึ้นหรือเป็นการติดตามวัตถุ นิยมใช้ในการถ่ายทำในสถานที่มากกว่า

(6) Hand-Held Shot เป็นการใช่มือถือกล้องหรือแบกกล้องไว้บนบ่า ใช้แสดงอารมณ์ที่ไม่คงที่ของบุคคล เช่น เมา ฝันเพื่อน

(ข) ลักษณะการเคลื่อนไหวที่เกิดจากการทำงานของเลนส์ ได้แก่

(1) Zoom In ช่วยสร้างความต่อเนื่องให้กับวัตถุ เพื่อดึงความสนใจให้มุ่งสู่รายละเอียดซึ่งมีความหมายเฉพาะพิเศษ โดยที่ผู้ชมสามารถรับรู้ความสัมพันธ์ระหว่างรายละเอียดเล็ก ๆ กับเนื้อหาส่วนใหญ่ได้

(2) Zoom Out ช่วยให้ผู้ชมมองเห็นพื้นที่ในภาพมากขึ้นเพื่อแสดงความสัมพันธ์ของรายละเอียดเล็ก ๆ กับเนื้อหาส่วนใหญ่ได้

(3) การเปลี่ยนแปลงความคมชัดของภาพ เป็นการเปลี่ยนความคมชัดของภาพเพื่อแสดงความสัมพันธ์ของวัตถุ 2 อย่าง ในช่วงเวลาเดียวกัน

(4) Follow Shot เป็นการบันทึกภาพที่กล้องถ่ายภาพเคลื่อนที่ไปพร้อมกับเคลื่อนที่ของวัตถุด้วย เป็นวิธีที่ไม่สนใจฉากหลังที่เปลี่ยนแปลง ทำให้ดึงความสนใจไปยังที่มีการเคลื่อนไหวในฉากทั้งที่วัตถุส่วนใหญ่อยู่กับที่ หรือเป็นฉากหลังที่ไม่น่าสนใจ

7.3 การเชื่อม

การเชื่อมนั้นช่วยให้ผู้ชมเข้าใจได้ว่าการเปลี่ยนแปลงจากฉากหนึ่งไปอีกฉากหนึ่ง ความหมายเปลี่ยนไปทั้งในส่วนของความต่อเนื่อง และการเปลี่ยนแปลงเวลาและสถานที่ของเหตุการณ์ในภาพยนตร์ โดยมีเครื่องมือที่ใช้ดังต่อไปนี้

- Cut เป็นการเปลี่ยนฉากอย่างรวดเร็วในปริบทา แสดงความต่อเนื่องของการกระทำใด ๆ ภายในช่วงเวลาเดียวกันโดยไม่ถูกขัดจังหวะ

- Fade In เป็นการเปลี่ยนแปลงจากภาพมืดเป็นภาพค่อย ๆ สว่างชัดเจน เพื่อแนะนำภาพยนตร์ช่วงความยาวของภาพจะมีผลต่ออารมณ์ของภาพยนตร์ด้วย ยิ่งนาน ยิ่งเศร้า

- Fade Out ภาพในซีนจะค่อย ๆ หายไปจนกลายเป็นมืด นิยมใช้ในตอนจบของภาพยนตร์ หรือของซีนนั้น ๆ

- Dissolve มีลักษณะเป็นการรวมภาพ Fade In และ Fade Out เข้ามาในช่วงเดียวกันด้วยความยาวของฟิล์มที่เท่ากัน ใช้เปลี่ยนแปลงโครงสร้างของภาพยนตร์ เช่นการเปลี่ยนสถานที่หรือเวลาเพียงเล็กน้อย

- Wipe เป็นการนำภาพใหม่มาแทนที่ภาพเก่าที่หายไปจากจอภาพยนตร์ โดยที่ผู้ชมยังมองเห็นภาพทั้งสองซีนอย่างชัดเจน ตลอดช่วงความยาวของการกวาดภาพนั้นใช้เพื่อเปลี่ยนแปลงเวลาและสถานที่เพียงเล็กน้อย

- ภาพซ้อน เป็นการพิมพ์ฉาก 2 ฉากหรือมากกว่านั้นเข้าด้วยกันช่วงความยาวเดียวกัน ใช้ในการแสดงความหมายในเชิงจิตสำนึก

8. เสียง

เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกส่วนหนึ่งของภาพยนตร์ ช่วยให้ผู้ชมเข้าใจเรื่องราวได้ดียิ่งขึ้นเสียงที่ใช้ในภาพยนตร์ประกอบไปด้วย

8.1 เสียงพูด ซึ่งแบ่งออกได้เป็น เสียงสนทนา และเสียงบรรยาย

- เสียงสนทนา (voice) เป็นเสียงที่ได้ยินพร้อมกับการขยับปากของตัวละครเพิ่มความน่าเชื่อถือให้เกิดขึ้นเมื่อเห็นตัวแสดงพูดเอง เป็นการให้รายละเอียดหรือข้อมูลต่าง ๆ ของเรื่องราวในภาพยนตร์ นอกจากนี้ ภาษาพูด ยังบอกถึงอารมณ์ บุคลิกลักษณะและภูมิหลังของตัวละครอีกด้วย

- เสียงบรรยาย เป็นเสียงที่ผู้พูดไม่ปรากฏในภาพยนตร์ เป็นการอธิบายถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์ เป็นการเพิ่มเติมข้อมูลที่เป็นคำพูดให้แก่เรื่องราวที่เป็นภาพช่วยเชื่อมโยงฉากและเวลาในเรื่องได้

นอกจากเสียงพูดดังกล่าวแล้ว ยังมีภาษาอีกชนิดหนึ่ง คือ การใช้เสียง อากัปกริยา ท่าทาง การเคลื่อนไหว ในการแสดงความหมายบางอย่าง เช่น เสียงถอนหายใจ เสียงพิวปาก การส่ายหน้า การขมวดคิ้ว เป็นต้น

8.2 เสียงประกอบ เป็นส่วนที่ทำให้ภาพยนตร์ดูสมจริง และเป็นธรรมชาติมากขึ้นช่วยบอกสถานที่โดยไม่จำเป็นต้องเห็นบรรยากาศทั้งหมด ใช้เชื่อมโยงฉากต่าง ๆ เข้าด้วยกัน และยังช่วย

สร้างอารมณ์ให้ผู้ชมคล้อยตามได้อีกด้วย นอกจากนี้ยังใช้ในการเล่าถึงสิ่งที่ไม่ได้อยู่จริงในฉากนั้นได้ด้วย

8.3 เสียงดนตรี เป็นเครื่องเร้าอารมณ์ของผู้ชมให้เกิดความรู้สึกต่าง ๆ และยังสามารถช่วยบอกสถานที่ของเหตุการณ์นั้น รวมไปถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดได้ด้วย เป็นส่วนที่มีบทบาทด้านความรู้สึกของผู้ชมมากกว่าเป็นการฟังเพื่อความไพเราะทางดนตรี

9. แสงสี

9.1 โทนแสง คือสัดส่วนของแสงสว่างที่สุดไล่ไปจนถึงส่วนที่เป็นบริเวณเงาคำที่อยู่ในฉากหรือเหตุการณ์ เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ใช้แสดงอารมณ์หรือบรรยากาศให้แก่เรื่องราวได้การสร้างภาพยนตร์นั้น นิยมจัดโทนแสงเป็น 3 ลักษณะ ดังต่อไปนี้

- Low – Key Tonality มีลักษณะเนื้อหามากกว่าครึ่งในเหตุการณ์อยู่ในเงามืด แสดงให้เห็นถึงอันตราย ความหวาดกลัว ความลึกลับ

- High – Key Tonality เนื้อหามากกว่าครึ่งในเหตุการณ์อยู่ในส่วนที่สว่าง แสดงถึงความสนุกสนาน ร่าเริง แต่หากสว่างมากเกินไปอาจทำให้รู้สึกแสบแสบ ไม่เจริญได้

- Narrative Tonality เป็นแสงสว่างที่อยู่ระหว่าง Low – Key และ High – Key ใช้บอกเล่าเหตุการณ์อย่างตรงไปตรงมา ไม่เน้นอารมณ์ ช่วยให้ติดตามเรื่องได้ง่าย

9.2 สี มีอิทธิพลต่อจิตใจมนุษย์ สีแต่ละสีให้ความรู้สึกต่างกัน สีวรรณะร้อน จะให้ความรู้สึกมีพลังกำลัง รื่นเริง ส่วนสีวรรณะเย็น ให้ความรู้สึกสงบ สบายใจ นอกจากนี้สียังมีความเป็นสากลในการให้ความรู้สึกทางจิตวิทยาแก่นมนุษย์ทั่วโลกอีกด้วย ยกตัวอย่างเช่น

- สีน้ำตาล แสดงถึงความมั่นคง ปลอดภัย ความอบอุ่น รักความสบาย รักสันโดษ
- สีแดง กระตุ้นให้เกิดความรู้สึกกลัว แสดงถึงอันตราย ความเร่าร้อน ความร้อนใจ
- สีน้ำเงิน สีเขียว แสดงให้เห็นถึงความผ่อนคลาย สร้างความขรึม สง่างาม
- สีเหลือง ให้ความรู้สึกสว่างสดใส มีพลัง ร่าเริงเบิกบาน
- สีม่วง หมายถึง ชัยชนะ ความงามที่เริ่มเสื่อมถอย ให้ความรู้สึกเศร้าหรือลึกลับ
- สีขาว เป็นสีแห่งความบริสุทธิ์ สะอาด สุขภาพ
- สีดำ แทนความลึกลับ ว่างเปล่า หดหู่ เศร้าใจ

ทฤษฎีสีที่ปรากฏในงานภาพยนตร์ แบ่งออกเป็น 5 ประการ ได้แก่

- สีกลมกลืน เป็นสีนูนมวลงไม่ตัดกันมาก ให้ความรู้สึกลงบ และลึกซึ้ง สีในวาระเย็นจะกลมกลืนกว่าสีในวาระร้อน
- สีตัดกัน เป็นสีที่ตรงกันข้ามกันในวงสี เช่น สีเหลืองกับม่วง แดงกับเขียว การใช้สีประเภทนี้เป็นการกระตุ้นอารมณ์ มีการเคลื่อนไหว เปลี่ยนแปลงและช่วยสร้างจุดสนใจ
- สีกระโดด เป็นสีที่โดดเด่นขึ้นมาจากสีพื้นส่วนใหญ่ซึ่งเป็นสีโทนเดียวกัน มักเป็นสีสดที่ถูกแวดล้อมด้วยสีหม่น ๆ สีกระโดดช่วยให้ดูมีชีวิตชีวา และรวมจุดสนใจของภาพ
- สีชุดเดียวกัน เป็นสีที่ได้ระดับอ่อนแก่ ให้อารมณ์หลายอย่างขึ้นอยู่กับโทนสี สีที่ครอบคลุมพื้นที่ส่วนใหญ่ในภาพจะทำให้สีนั้นมีความสำคัญที่สุดในภาพ
- สีรุนแรง เป็นสีที่จัดจ้าน ร้อนแรง สดใส ให้อารมณ์และบรรยากาศสนุกสนานรื่นเริง เช่น สีเหลือง แดง ส้ม จะมีความรุนแรงมากที่สุดเมื่อนำมาใช้ร่วมกับพื้นสีดำหรือเทา (จุฑามาศ สุกิจจานนท์, 2539)

10. สัญลักษณ์พิเศษ

เป็นกลุ่มสัญลักษณ์ที่มีความหมาย และสามารถเข้าใจร่วมกันเช่นเดียวกับการเข้าใจร่วมกันในตัวอักษร โดยอาจจะเลียนแบบมากสิ่งที่เราเห็นหรือไม่เห็นในโลกแห่งความเป็นจริง (ประสพโชค นวพันธุ์พิพัฒน์, 2540) สัญลักษณ์ มีหน้าที่ในการใช้แทนความคิด ความรู้สึกหรือช่วยเสริมองค์ประกอบของภาพให้มีความหมายหนักแน่นขึ้นได้ เช่น การที่มีดวงดาวเคลื่อนที่วนอยู่รอบหัว แสดงให้เห็นถึงความเจ็บปวด การที่มีหยดเหงื่ออยู่บนหน้าแสดงถึงร่างกายที่อ่อนล้า หรือความกังวลยุ่งยากใจ เป็นต้น

ทฤษฎีการเล่าเรื่องที่กล่าวถึงข้างต้นนี้ ได้กล่าวถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ของเรื่องเล่าแต่ละเรื่อง เมื่อวิเคราะห์ออกมาจะทำให้ทราบว่ามิบริบททางสังคมและบริบททางวัฒนธรรม อะไรบ้างที่ปรากฏในละครเกาหลี ซึ่งสามารถใช้วิธีการในการวิเคราะห์ให้เห็นถึงความหมายต่าง ๆ ทั้งในระดับพื้นผิว (Manifest) และความหมายในระดับลึก (Latent) ที่สื่อออกมาตามเจตนาารมณ์ของผู้ผลิต (ปรินดา องค์กรกุล , 2547)

จากแนวคิดการเล่าเรื่อง ผู้วิจัยนำมาเป็นแนวทางในการศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาละครโทรทัศน์เกาหลี เพื่อตอบปัญหานำวิจัยว่ามีบริบททางสังคมและบริบททางวัฒนธรรมอะไรบ้างที่

ปรากฏในละครเกาหลี และจากแนวคิดการเล่าเรื่องนี้ผู้ชมได้รับ บริบททางสังคมและบริบททางวัฒนธรรมอย่างไร

2.5 แนวคิดและทฤษฎีทางสัญวิทยา (Semiology)

คำว่า “sign” ในภาษาอังกฤษนั้น มีรากศัพท์มาจากภาษากรีกว่า “to semion” ซึ่งในภาษาไทยแปลว่า “สัญญา” ในขณะที่มีผู้ให้ความหมาย “สัญญา” เอาไว้ดังนี้

F. De Saussure (เกศยคนธ์ โปธัมมาศ, 2545 : 8) อธิบายความหมายของสัญญาว่า เป็นสิ่งที่สัมผัสได้ด้วยอายตนะ (ประสาทรับสัมผัสทั้ง 5) และเป็นสิ่งที่คนกลุ่มหนึ่งตกลงใช้สิ่งนั้นเป็นเครื่องหมาย (mark) ถึงอีกสิ่งหนึ่งไม่ได้ปรากฏในสัญญานั้น

ลักษณะสำคัญของสัญญา มี 3 ประการคือ

1. จะต้องมิลักษณะทางกายภาพ
2. จะต้องมีความหมายถึงบางสิ่งบางอย่างนอกเหนือจากตัวของมันเอง
3. สัญญานี้ จะต้องถูกนำมาใช้และรับรู้โดยผู้ที่เกี่ยวข้องว่าเป็นสัญญา

P. Guiraud ได้ให้ตัวอย่างความหมายของสัญญาไว้ว่า เมฆ และควันไฟ หากวางอยู่เฉย ๆ ไม่ได้ว่าเป็นสัญญา (Sign) เนื่องจากทั้งสองสิ่งนั้นไม่มีความตั้งใจที่จะส่งข่าวสารอะไรในทางตรงกันข้าม หากมีผู้นำ เมฆ หรือ ควันไฟ ไปใช้เพื่อส่งข่าวสารบางอย่างจึงถือว่าเป็นสัญญา เช่น ในรายการพยากรณ์อากาศทางโทรทัศน์ ใช้รูปเมฆครีမ်เพื่อบ่งบอกว่าวันนี้จะมีฝนตกดังนั้นเมฆในกรณีหลังนี้จึงจะถือว่าเป็น สัญญา ตามความหมายของ สัญญาวิทยา

จากตัวอย่างที่ยกมาข้างต้น จึงสามารถสรุปความหมาย “สัญญา” ตามความหมายทาง “ทฤษฎีสัญญาวิทยา” ได้ว่า สัญญา (Sign) หมายถึง สิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อให้มีความหมาย (Meaning) แทนของจริง/ตัวจริง (Object) ในตัวบท (Text) และในบริบท (Context) หนึ่ง ๆ

ในด้านของการวิเคราะห์ สัญญาวิทยาจะวิเคราะห์ทุกอย่างที่ทำหน้าที่เป็น “สัญญา” ไม่ว่าจะเป็นภาษาที่เป็นตัวอักษร ภาพถ่าย ภาพวาด อากัปกริยา อาหาร ร่างกาย วัตถุต่าง ๆ

อาการเจ็บป่วย ฯลฯ โดยมุ่งประเด็นไปที่การนำไปใช้ในลักษณะของ ปฏิบัติการทางสังคม (Social Practice) เนื่องจากไม่มีใครสามารถสื่อสารกับตัวเองได้อยู่ตลอดชีวิต

ดังนั้นการใช้สัญญะจึงเป็นเรื่องของการแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์กันทางสังคม (Exchange Relationship) เช่นเดียวกับกระบวนการสื่อสารเกือบทุกรูปแบบ ยกเว้นการสื่อสารภายในตัวบุคคล (Intrapersonal Communication) โดยเฉพาะการสื่อสารมวลชน ที่มีลักษณะเชิงสังคมอยู่เสมอ

การวิเคราะห์เชิงสัญญะวิทยา จะให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ตัวบทอย่าง (Textual Analysis) โดยมุ่งเน้นไปที่ความสัมพันธ์ (Relations) ระหว่าง “ตัวบท” (Text) กับ “บริบท” (Context) ที่ก่อให้เกิดความหมาย (Meaning) ขึ้นมา ดังนั้นในการวิเคราะห์เชิงสัญญะวิทยา จึงจำเป็นต้องรู้จักและเข้าใจบริบททางวัฒนธรรม ที่เป็นบ่อเกิดของสัญญะนั้น ๆ ด้วยดังที่ J.Culler ได้กล่าวไว้ว่า “ตัววัตถุเองจะยังไม่มี ความหมายอะไรในตัว จนกว่าจะมาอยู่ในบริบททางวัฒนธรรมหนึ่งๆ ที่มีรหัสกำหนดความหมายเอาไว้”

วิธีการวิเคราะห์สัญญะ

De Saussure (เกศยุคนธ์ โพธิ์มาศ, 2545 : 9) ได้แยกประเภทและระดับความหมายที่บรรจุอยู่ในสัญญะออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. การตีความตามความหมายตรง (Denotation)
2. การตีความหมายโดยนัยแฝง (Connotation)

ซึ่ง Barthes ก็ได้อธิบายถึงความแตกต่างในการตีความนี้มาจากสาเหตุหลัก 3 ประการ

ประการที่หนึ่ง คือ ความเชื่อดั้งเดิม Barthes กล่าวว่าความหมายประการที่ 2 ที่สัญญะแสดงในชั้นที่ 2 (Second Order) คือ ผ่านทางความเชื่อดั้งเดิม หมายถึงเรื่องเล่าที่อธิบายหรือทำให้เข้าใจธรรมชาติหรือความจริง (Reality) โดยอาศัยวัฒนธรรม เรื่องเล่าดั้งเดิมมักจะเกี่ยวกับชีวิตและความตาย คนและพระเจ้า ความดีและความชั่วร้าย เรื่องเล่าปัญญาชนมักจะเกี่ยวกับเพศชายหญิง ครอบครัว ความสำเร็จ และวิทยาศาสตร์

คุณลักษณะอีกประการหนึ่งของความเชื่อดั้งเดิมที่ Barthes ย้ำคือ พลวัต (Dynamism) มันเปลี่ยนแปลงและบางครั้งการเปลี่ยนแปลงก็เป็นไปได้อย่างรวดเร็วเพื่อสนองความต้องการและค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรม การตีความหมายโดยนัยแฝง และความเชื่อดั้งเดิม เป็นช่องทางสำคัญที่สัญลักษณ์ได้แสดงความหมายในขั้นที่ 2 ซึ่งเป็นขั้นที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสัญลักษณ์กับผู้ใช้สัญลักษณ์หรือวัฒนธรรมอย่างมาก

ประการที่สอง คือ สัญลักษณ์ ในปี 1977 Barthes ได้กล่าวถึง Symbolic ว่าวัตถุจะกลายเป็นสัญลักษณ์เมื่อมันแสดงถึงประเพณีนิยมให้ความหมายแทนสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น รถ Rolls Royce เป็นดัชนี (Index) ของความร่ำรวย แต่เป็นสัญลักษณ์ (Symbol) ของสถานภาพทางสังคมของเจ้าของรถ ทองเป็นดัชนีของความร่ำรวย แต่เป็นสัญลักษณ์ของอำนาจ เช่น รถ Rolls Royce เป็นสัญลักษณ์ของความมั่งคั่ง และในบทละครที่ชายคนหนึ่งถูกบังคับให้ขายรถ Rolls Royce ของเขา ก็เป็นสัญลักษณ์ของความล้มเหลวในธุรกิจและสูญเสีย หรือในบทละครเรื่อง Indiana Jones “ทอง” ได้ถูกใช้เป็นสัญลักษณ์ของความร่ำรวย อำนาจ และสถานภาพ

ประการที่สาม คือ การให้ส่วนหนึ่งแทนส่วนทั้งหมด (Metonymy) เป็นการปฏิบัติงานโดยการเชื่อมโยงความหมายในระดับเดียวกัน เป็นการถ่ายทอดความหมายโดยที่หยิบเอาส่วนเล็กๆ ส่วนหนึ่งของสัญลักษณ์ (part) มาแทนความหมายของส่วนรวมทั้งหมด (whole) ตัวอย่างที่พบบ่อยที่สุดคือ การใช้สัญลักษณ์หนึ่งแทนเมืองต่างๆ เช่น หอไอเฟล แทน ปารีส หรือนาฬิกาบิกเบน แทน ลอนดอน ต้มยำกุ้ง แทนอาหารไทยหรือความเป็นไทย เป็นต้น

จากลักษณะสำคัญทั้ง 3 ประการของทฤษฎีสัญลักษณ์วิทยาที่ Barthes ได้ใช้แนวทางวิชาสัญลักษณ์มาศึกษาตัวบท (Text) ซึ่งจะช่วยให้ผู้ชมละครซีรีส์เกาหลี สามารถเข้าใจความหมายที่ตีความมาจากเนื้อหาของละครซีรีส์ เกาหลี และความหมายที่ตีความนั้นถือว่าเป็นความหมายที่ปราศจากอคติ และไม่ได้มีความหมายเฉพาะความหมายที่ปรากฏในระดับพื้นผิวเท่านั้น แต่หากยังเป็นความหมายโดยนัยแฝง ซึ่งผู้สร้างสารอาจจะตั้งใจหรือไม่ตั้งใจให้เกิดความหมายดังกล่าวก็ได้

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องในการศึกษาทางสัญลักษณ์วิทยา

จากแนวคิดทั้งหมดที่กล่าวไปข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า สัญลักษณ์วิทยา เป็นศาสตร์ที่ค้นคว้าศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกันอยู่ 3 ประการ คือ

1. ตัวสัญญาณ (Signs) สัญญาณวิทยาจะศึกษาประเภทต่างๆ ของสัญญาณ นับตั้งแต่เรื่องภาษาพูด ภาษาเขียน ภาษาภาพ ภาษาเสียง ไปจนกระทั่งถึงอาการของโรค อาหาร เสื้อผ้า ฯลฯ โดยจะสนใจวิธีการที่สื่อทอดความหมาย (Meaning) ของสัญญาณเหล่านี้ รวมทั้งวิธีที่สัญญาณเหล่านี้เข้ามาเกี่ยวข้องกับหรือเชื่อมโยงกับผู้ใช้สัญญาณ ทั้งนี้เนื่องจากข้อเท็จจริงที่ว่า สัญญาณเป็นผลผลิตทางความคิดของมนุษย์ เกิดมาจากการประกอบสร้าง (Construction) ของมนุษย์ ดังนั้นการที่จะทำความเข้าใจสัญญาณ จึงจำเป็นต้องเข้าใจตัวมนุษย์ผู้สร้างสัญญาณนั้นด้วย

2. รหัส (Code) เนื่องจากการใช้สัญญาณมีการจัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบ โดยระบบที่นำเอาสัญญาณมาประกอบเข้าด้วยกันนั้นเรียกว่า รหัส (Code) ซึ่งมีมากมายหลากหลายประเภท และมีคุณสมบัติแตกต่างกันไป เช่น บางประเภทมีการระบุเอาไว้อย่างชัดเจน บางประเภทแฝงเอาไว้อย่างซ่อนเร้น เป็นต้น

3. วัฒนธรรม (Cultures) เนื่องจากสัญญาณเป็นผลผลิตกรรมของมนุษย์ (Manmade) ดังนั้นจึงเป็นผลผลิตทางวัฒนธรรม ทั้งสัญญาณและรหัสจึงถูกสร้าง ถูกใช้ และทำงานอยู่ภายใต้บริบททางวัฒนธรรมหนึ่งๆ เท่านั้น หากเปลี่ยนบริบทไป สัญญาณและรหัสนั้นก็จะเปลี่ยนแปลงความหมายไปเช่น “ความแก่ชรา” อาจมีความหมายถึงความน่าเคารพในสังคมไทยโบราณ แต่มีความหมายถึงการหมดสมรรถภาพ ในสังคมตะวันตกสมัยใหม่ เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีแนวคิดในเรื่องสัญญาณที่มีผู้ทำการศึกษาคือ John Fiske (เกศยุคนธ์ โปธมาศ, 2545 : 11) ได้กล่าวถึงวิธีการศึกษาเชิงสัญญาณวิทยาว่า เป็นการศึกษาในส่วนสำคัญ 3 ส่วนคือ

1. เป็นการศึกษาในเรื่องสัญญาณ (Sign) ซึ่งจะต้องมีลักษณะทางกายภาพ มีความหมายถึงบางสิ่งบางอย่างที่นอกเหนือจากตัวมันเอง และสัญญาณนี้จะต้องถูกนำมาใช้ และรับรู้โดยผู้ที่เกี่ยวข้องว่าเป็นสัญญาณ (Sign) ซึ่งสัญญาณต่างๆ สามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ

1.1 ภาพลักษณ์ (Icon) หมายถึง สัญญาณที่มีลักษณะเป็นภาพหรือเป็นวัตถุที่มองเห็นได้ชัดเจน เช่น ภาพถ่าย ภาพเหมือน แผนที่

1.2 ดัชนี (Index) หมายถึง สัญญาณที่มีลักษณะเป็นตัวชี้ให้เห็นอีกสิ่งหนึ่ง เช่น เครื่องหมายที่แสดงยศ ตำแหน่ง จะเป็นตัวชี้ให้เห็นถึงความมีอำนาจ

1.3 สัญลักษณ์ (Symbol) หมายถึง สัญญาณที่มีลักษณะเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ปรากฏหรือ ระเบียบหรือสิ่งที่ทุกคนเห็นพ้องต้องกัน เข้าใจเหมือนกัน ก้น เช่น ภาษาตัวเลข หรือ ภาพในหลวง ทุกคนก็เข้าใจเหมือนกันหมดว่าเป็นสิ่งที่ต้องให้ความเคารพ ยกย่อง เทิดทูน

ลักษณะสัญญาณ (Sign) ทั้ง 3 ชนิดนี้ ไม่ได้แยกจากกันโดยเด็ดขาด สัญญาณหนึ่งๆ อาจประกอบด้วยรูปแบบต่างๆ กัน ซึ่งอาจจะเป็นทั้งภาพลักษณ์ ดัชนี และสัญลักษณ์รวมกันอยู่ก็ได้ เช่น ภาพพระสงฆ์ สามารถเป็นได้ทั้งภาพลักษณ์ ก็คือ ภาพเหมือนของพระจริงๆ ขณะเดียวกันก็เป็นดัชนีคือ เป็นตัวชี้ให้เห็นถึงตัวแทนของศาสนา และเก็บเป็นทั้งสัญลักษณ์ด้วยในแง่ที่ทุกคนต้องให้ความเคารพนับถือ

2. การศึกษาในเรื่องรหัส (Code) เป็นรหัสพฤติกรรม (Code of behavior) และรหัสการให้ความหมาย (Signifying code) ซึ่งอยู่ในลักษณะของสัญญาณต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในบริบทของสังคมและวัฒนธรรมนั้นๆ

3. วัฒนธรรม (Culture) ซึ่งเป็นวัฒนธรรมที่มีสัญญาณ (Sign) และรหัส (Code) เกี่ยวพันกันอยู่ในแต่ละวัฒนธรรม และจะมีความหมายเฉพาะเมื่ออยู่ในวัฒนธรรมนั้นๆ

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “บริบททางสังคม และบริบททางวัฒนธรรมเกาหลีที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลีในครั้งนี้” เป็นการศึกษาถึง การสื่อความหมายในละครซีรีส์เกาหลี ซึ่งเป็นสื่อที่อาศัยทั้งภาพ สี เสียง การเคลื่อนไหว และบริบททางวัฒนธรรมจำนวนมากเพื่อสื่อสารกับผู้ชม โดย ภาพ สี เสียง การเคลื่อนไหว และบริบททางวัฒนธรรมที่ปรากฏในสื่อนี้ถือเป็น ตัวหมาย (Signifier) ชนิดหนึ่ง ซึ่งทำหน้าที่เพื่อสื่อความหมายนอกเหนือไปจากตัวของมันเอง

ผู้วิจัยนำแนวคิดเกี่ยวกับสัญญาณวิทยามาใช้เป็นกรอบในการวิเคราะห์ตัวบท (Text) ของละครซีรีส์เกาหลีในครั้งนี้เพื่อช่วยทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับการสะท้อนและการสื่อความหมายเชิงวัฒนธรรมของละครซีรีส์เกาหลี ที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลี ได้ดียิ่งขึ้น

2.6 แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมเกาหลี และวัฒนธรรมบริโภคนิยม

วัฒนธรรม มาจากคำว่า วัฒนธรรมและธรรม วัฒนธรรมหมายถึง ความเจริญรุ่งเรือง ธรรม หมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติ วัฒนธรรม จึงหมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติที่ทำให้เกิดความเจริญรุ่งเรือง

วัฒนธรรม คือ สิ่งที่มนุษย์เปลี่ยนแปลงปรับปรุงหรือสร้างขึ้นเพื่อความเจริญงอกงามในวิถีชีวิตแห่งส่วนรวม วัฒนธรรมคือวิถีชีวิตของมนุษย์ในส่วนรวมที่ถ่ายทอดกันได้ เรียนได้ เอาอย่างกันได้(พระยาอนุมานราชชน,ม.ป.ป. :2)

วัฒนธรรมคือลักษณะที่แสดงถึงความเจริญงอกงาม ความเป็นระเบียบเรียบร้อยกลมเกลียวก้าวหน้าของชาติและศีลธรรมอันดีของประชาชน (พ.ร.บ.วัฒนธรรมแห่งชาติ,2585:1)

นักสังคมวิทยาให้ความเห็น เกี่ยวกับวัฒนธรรมไว้ดังนี้ วัฒนธรรม คือ ความรู้ ความเชื่อ เครื่องมือ อุปกรณ์และวิถีในการกระทำทุกสิ่งทุกอย่าง ซึ่งมนุษย์ได้มีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกของสังคม ได้มีการถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่ง วิถีการกระทำนั้นเป็นต้นว่า การทำงาน การกินอยู่หลับนอน(ณรงค์ เส็งประชา,2539:5)

ลักษณะของวัฒนธรรม

ทุกสังคมทุกประเทศในโลกนี้ สิ่งหนึ่งที่ต้องมีคือวัฒนธรรม วัฒนธรรมของแต่ละแห่งย่อมไม่เหมือนกัน แตกต่างกันไปตามการนับถือศาสนา ลัทธิต่างๆ ความเชื่อที่มีมาแต่โบราณ วัฒนธรรมแบ่งออกได้ดังนี้

1. วัฒนธรรมคือผลรวมของหลายสิ่งหลายอย่าง เช่น ความรู้ ความเชื่อ การนับถือศาสนา การดำเนินชีวิต รวมทั้งสิ่งของเครื่องใช้
2. วัฒนธรรมคือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น เพื่อใช้เป็นสิ่งที่ช่วยในการดำเนินชีวิต ทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์สร้างขึ้นเป็นวัฒนธรรมทั้งสิ้น
3. วัฒนธรรมเป็นวิถีชีวิตหรือการดำเนินชีวิตของมนุษย์
4. วัฒนธรรมมีลักษณะเป็นมรดกทางสังคม วัฒนธรรมเป็นผลของการถ่ายทอดการเรียนรู้เครื่องมือ ซึ่งในกระบวนการดังกล่าวต้องอาศัยการสื่อสารโดยใช้สัญลักษณ์ เช่น การถ่ายทอดวัฒนธรรมจากรุ่นก่อนๆดำเนินสืบต่อเนื่องกันมาจนถึงปัจจุบันโดยไม่ขาดหายไป
5. วัฒนธรรมเป็นผลมาจากการช่วยกันสร้างสรรค์ของมนุษย์ และได้มีการปรับปรุงดัดแปลง สิ่งใดที่ไม่ดีหรือล้าสมัยก็ไม่ใช้อีกต่อไป สิ่งใดดีก็คงใช้อยู่ต่อไป เช่น การทำนาสมัยก่อนต้องอาศัยควาย แต่ปัจจุบันมีเทคโนโลยีเข้ามาใหม่การใช้ควายทำงานจึงค่อยๆเลิกไป เช่นเดียวกับการที่เราเปิดรับเอาวัฒนธรรมใหม่ๆมาเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต โดยเลือกเอาแต่สิ่งที่เป็นประโยชน์ และเอื้ออำนวยกับชีวิตประจำวันมาใช้

6. วัฒนธรรมเป็นของส่วนรวม ไม่ใช่ของใครคนใดคนหนึ่ง หรือไม่ใช่ของที่ใครคนหนึ่งจะบอกให้มีหรือยกเลิกไป คนในส่วนรวมเท่านั้นที่จะกำหนดคกกฎเกณฑ์ว่ามีหรือไม่มี โดยมีข้อสนับสนุนในสิ่งที่ทำลงไปนั้นถูกต้อง ดีงาม เกิดประโยชน์เป็นต้น

ประเภทของวัฒนธรรม

วัฒนธรรมแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 2 ประเภท คือ

1. วัฒนธรรมที่เป็นวัตถุ (Material culture) หรือรูปธรรม ซึ่งได้แก่ สิ่งก่อสร้างที่อยู่อาศัย เครื่องใช้ต่างๆ เครื่องอุปโภคบริโภค ยานพาหนะ เครื่องแต่งกาย ฯลฯ
2. วัฒนธรรมที่ไม่ใช่วัตถุ (Non- Material culture) หรือนามธรรม ได้แก่ ความคิด ความเชื่อ ลัทธิประเพณี ค่านิยม ฯลฯ ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์

ความสำคัญของวัฒนธรรม

วัฒนธรรมเป็นเครื่องวัดและกำหนด ความเจริญ หรือ ความเสื่อมของสังคม ขณะเดียวกันวัฒนธรรมยังกำหนดชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในสังคม ดังนั้น วัฒนธรรมจึงมีความจำเป็นกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนและต่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติ หากสังคมใดมีวัฒนธรรมที่ดีงามที่เหมาะสมแล้ว สังคมนั้นย่อมเจริญก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว ตรงกันข้าม หากสังคมใดมีวัฒนธรรมที่ล้าหลัง มีแบบประเพณีที่ไม่ดี มีค่านิยมที่ไม่เหมาะสม สังคมนั้นก็ยากที่จะเจริญก้าวหน้าและในที่สุดก็อาจสูญสิ้นความเป็นชาติได้ เพราะถูกรุกรานทางวัฒนธรรม

ความสำคัญของวัฒนธรรม มีดังนี้

1. วัฒนธรรมช่วยแก้ปัญหาและสนองความต้องการต่างๆ ของมนุษย์ มนุษย์พ้นจากอันตราย สามารถเอาชนะธรรมชาติได้ เพราะมนุษย์ได้ทำการสร้างวัฒนธรรมเข้ามาช่วย
2. วัฒนธรรมช่วยเหนี่ยวรั้งสมาชิกในสังคมให้มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และสังคมที่มีวัฒนธรรมเดียวกันย่อมจะมีความรู้สึกผูกพันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
3. เป็นเครื่องแสดงเอกลักษณ์ของชาติ ชาติที่มีวัฒนธรรมสูง ย่อมได้รับการยกย่องและเป็นหลักประกันความมั่นคงของชาติ
4. เป็นเครื่องกำหนดพฤติกรรมของคนในสังคม ช่วยให้ผู้คนอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขและยังช่วยจัดระเบียบความสัมพันธ์ของผู้คนในสังคม

5. ช่วยให้ประเทศชาติมีความเจริญรุ่งเรืองถาวร โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าชาตินั้นมีวัฒนธรรมที่ดี มีคติในการดำเนินชีวิตที่เหมาะสม ยึดมั่นในหลักเหตุผลในการดำรงชีวิต ขันประหยัด อดทน มีระเบียบวินัยที่ดีๆ ฯลฯ สังคมนั้นจะเจริญรุ่งเรือง (ณรงค์ เสียงประชา ,2539: 19-20)

วัฒนธรรมของประเทศเกาหลี

เกาหลีเป็นชาติบนคาบสมุทรที่ได้พัฒนาลักษณะเฉพาะตัวหลายอย่างของประชาชนอันเนื่องมาจากลักษณะพิเศษอันเนื่องมาจากภูมิประเทศ มหาสมุทรและภาคพื้นทวีปที่ลาดเอียง ประกอบกันเป็นพื้นฐานให้เกิดการสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตัวของประชาชน ซึ่งเป็นรากฐานของวัฒนธรรมและศิลปะของประเทศ การเป็นคาบสมุทร ยังมีส่วนทำให้สภาพทางวัฒนธรรมที่แวดล้อมทั้งภายนอกและศูนย์กลาง จากมุมมองภายนอกที่วัฒนธรรมแบบภาคพื้นทวีปซึ่งหลังไหลเข้าสู่ภาคพื้นสมุทร ในขณะที่ปัจจัยของวัฒนธรรมในศูนย์กลางมีผลมาจากวัฒนธรรมภายนอกที่แผ่ขยายเข้ามาและทำให้มีการปรับเปลี่ยนเป็นการสร้างศูนย์กลางใหม่ขึ้นมา และภายใต้อิทธิพลของสภาพภูมิประเทศ ชาวเกาหลีได้พัฒนาความรักในสันติภาพนอกเหนือไปจากบุคลิกภาพที่ไม่อยู่นิ่งยังทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์อย่างพิจารณาโดยการไตร่ตรอง การมองโลกในแง่ดี ยังทำให้เกิดวัฒนธรรมที่เต็มไปด้วยความรู้สึกทางอารมณ์ ซึ่งได้ส่งผลสืบเนื่องมาถึงการแสดงออกของนักแสดงในละครซีรีส์เกาหลีที่มีการถ่ายทอดอารมณ์ในแต่ละตอนสามารถดึงดูดให้ผู้ชมเกิดความรู้สึก (รัก โลก โกรธ หลง) คล้อยตามไปกับตัวนักแสดงได้อย่างง่ายดาย

ภูมิอากาศ

ประเทศเกาหลีมีสภาพภูมิอากาศอยู่ในเขตอบอุ่น และมีสี่ฤดูที่แตกต่างกัน คือ ในปลายเดือนมีนาคมหรือต้นเดือนเมษายน ต้นไม้จะผลิใบสะพรั่งเต็มต้น เป็นสัญญาณว่า ฤดูใบไม้ผลิเริ่มขึ้นแล้ว ระหว่างเดือนมีนาคมถึงพฤษภาคมจะมีหลายวันที่แสงแดดสาดส่องตลอดทั้งวัน

ในฤดูร้อนซึ่งอากาศร้อนและมีฝนตกบ้าง ต้นไม้จะเขียวชอุ่มทั่วไป ในเดือนมิถุนายน อุณหภูมิเฉลี่ยจะสูงกว่า 20 องศาเซลเซียสเล็กน้อย ฤดูมรสุมปกติเริ่มขึ้นในปลายเดือนมิถุนายน จนถึงช่วงปลายเดือนกรกฎาคม และในเดือนสิงหาคมอากาศจะร้อนจัดและชื้นมาก

ฤดูใบไม้ร่วงจะเริ่มขึ้นในปลายเดือนกันยายน อากาศแห้งและท้องฟ้าโปร่ง จึงเป็นช่วงที่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยวมากที่สุด ในเดือนตุลาคม ทิวทัศน์ทั่วทั้งประเทศจะมีสีสดใสด้วยใบไม้ที่เปลี่ยนเป็นสีทองและสีแดงเต็มต้น

ในเดือนธันวาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์อากาศจะหนาวเย็นและแห้ง บางครั้งมีฝนหรือหิมะ ในช่วงนี้มักจะมีวันที่อากาศหนาวจัดประมาณ 3-4 วันสลับกับวันที่อากาศอุ่นสบาย

ลักษณะภูมิอากาศของประเทศเกาหลี มีส่วนคล้ายคลึงกับภูมิอากาศของประเทศไทยค่อนข้างมากเนื่องจากว่ามี 4 ฤดูเหมือนกันทำให้เป็นจุดสนใจอีกอย่างหนึ่งในการถ่ายทอดผ่านทางละครซีรีส์เกาหลีเนื่องจากว่าผู้ชมไม่เกิดความรู้สึกซ้ำซากของบรรยากาศ ไม่น่าเบื่อ เกิดการรอคอยเพื่อให้ถึงฤดูต่างๆที่กำลังจะมาถึงไปพร้อมๆกับตัวละคร

ธงประจำชาติ

ธงประจำชาติของประเทศเกาหลีมีชื่อเรียกว่า แท็กกี๊ก ลวดลายของธงแบ่งออกเป็น 2 ส่วนเท่าๆกัน คือส่วนบนที่เป็นสีแดงหมายถึง พลังในเชิงบวกหรือหยาง และส่วนล่างสีน้ำเงินหมายถึงพลังในเชิงลบ หรือหยินพลังทั้งสองอย่างรวมกันเป็นหลักแห่งความเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่อง สมดุลยภาพ และการสามัคคีอันไม่รู้จบ วงกลมนี้ล้อมรอบด้วยสัญลักษณ์สี่อย่างอยู่ที่แต่ละมุมคือ สวรรค์ โลก ไฟ และน้ำ

ดอกไม้ประจำชาติ

ดอกมูกุงฮวา หรือ โรส ออฟ ชารอน เป็นดอกไม้ประจำชาติเกาหลี ซึ่งจะบานสะพรั่งทั่วประเทศในระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงเดือนตุลาคม สิ่งที่ทำให้ดอกไม้ชนิดนี้ไม่เหมือนดอกไม้ชนิดอื่นคือสามารถทนอากาศที่เลวร้ายและศัตรูพืชได้เป็นอย่างดี ความหมายของคำว่า มูกุงฮวา มาจากรากศัพท์ มูกุง ซึ่งหมายถึงความเป็นอมตะ คำๆนี้สะท้อนความเป็นอมตะของประวัติศาสตร์เกาหลี รวมไปถึงความมุ่งมั่นและความอดทนของชาวเกาหลี

ศาสนา

ประเทศเกาหลีใต้เคารพอ่อนเสรีภาพในการนับถือศาสนาโดยมีลัทธิประเภททรงเจ้า บูชาผี ศาสนาพุทธ และลัทธิขงจื้อ ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นหลักปรัชญาในการพัฒนาสังคมและวัฒนธรรมของประเทศและยังมีศาสนาย่อยๆที่เกิดขึ้นใหม่จากการผสมผสานแนวคิดบางอย่างในศาสนาดั้งเดิม และยังมีผู้หันไปนับถือศาสนาคริสต์เป็นจำนวนมาก นับตั้งแต่เข้ามาเผยแพร่เมื่อปลายศตวรรษที่ 18 เป็นต้นมา

ภาษา

ภาษาเกาหลีจัดอยู่ในกลุ่มยูราล-อัลเทอิก เช่นเดียวกับภาษาอังกฤษ อิตาลี ตุรกี มองโกเลีย และฟินนิช ตัวอักษรของเกาหลีเรียกว่า ฮันกึล และประกอบด้วยตัวสระ 10 ตัว พยัญชนะ 14 ตัว ภาษาพูดได้กลายมาเป็นภาษาเขียน และในสมัยกษัตริย์เซจง โดยนักการศึกษาในกลุ่มหนึ่ง ในปี ค.ศ. 1443 ผลงานของนักศึกษากลุ่มนี้ถูกกล่าวขวัญว่าเป็นการสร้างสรรค์ที่อัจฉริยะอย่างแท้จริง

ชีวิตครอบครัว

ตามธรรมเนียมเกาหลี ลักษณะครอบครัวจะเป็นครอบครัวใหญ่ซึ่งมีสมาชิก 3 ถึง 4 ชั่วอายุคนอาศัยอยู่ด้วยกัน เนื่องจากอัตราการตายของทารกสูงประกอบกับการคุมกำเนิดได้ผล จำนวนเฉลี่ยเด็กในครอบครัวลดลงอย่างรวดเร็ว ปัจจุบันครอบครัวเกือบทั้งหมดจึงมีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว

ศิลปะ

ชนชาติเกาหลีได้ถ่ายทอดความเป็นอัจฉริยะทางศิลปะผ่านทางดนตรี นาฏศิลป์ และจิตรกรรม ซึ่งได้มีการพัฒนามาตลอดระยะเวลา 5,000 ปีของประวัติศาสตร์เกาหลี แม้ว่าศิลปะตะวันตกในรูปแบบต่างๆจะแพร่หลายอยู่ในประเทศแต่ศิลปะเกาหลีอันมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวยังได้รับความนิยมนอย่างกว้างขวางไม่ว่าจะในลักษณะดั้งเดิมหรือผสมผสานกับศิลปะร่วมสมัย

ขนบธรรมเนียมประเพณี

การเคารพผู้มีอาวุโส

โครงสร้างทางสังคมแบบขงจื้อที่มีมานานยังคงเหนียวแน่น วัฒนธรรมและอาวุโสมีความหมายมาก และผู้เยาว์จะต้องเคารพคำสั่งของผู้อาวุโสโดยปราศจากข้อโต้แย้ง บ่อยครั้งที่เราจะได้ยินคำถามจากชาวเกาหลีว่าอายุเท่าใด และถามถึงสถานภาพทางการสมรส จะยังไม่ถือว่าเป็นผู้ใหญ่หากว่ายังไม่ได้สมรส

ชื่อ

ชาวเกาหลีส่วนใหญ่จะมีชื่อสกุลจำกัดอยู่ในไม่กี่กลุ่มชื่อ เช่น 21% จะมีชื่อสกุลว่าคิม 14% จะมีชื่อสกุลว่า ยี ลี หรือรี และ 8% มีชื่อสกุลว่า ปาร์ค ชื่อเต็มของชาวเกาหลีประกอบไปด้วยชื่อสกุลหนึ่งพยางค์และชื่อหน้าสองพยางค์ ชื่อสกุลจะเขียนก่อนสตรีชาวเกาหลีจะไม่เปลี่ยนชื่อสกุลตามคู่สมรส แต่บุตรและธิดาจะใช้ชื่อสกุลของบิดา

การสมรส

ชาวเกาหลีถือว่าการสมรสนั้นเป็นช่วงเวลาที่สำคัญที่สุดในชีวิต และการอย่าร้างถือว่าเป็นความตกต่ำชื่อเสียงซึ่งไปถึงครอบครัวอีกด้วย การจัดพิธีแต่งงานในสมัยนี้มีกนิยมแบบตะวันตกโดยการสวมชุดวิวาห์ให้กับเจ้าสาวและทักซิโดสำหรับเจ้าบ่าว โดยพิธีจัดขึ้นที่โบสถ์แต่ในช่วงบ่ายจะมีพิธีแบบดั้งเดิมในสถานที่ใหม่ด้วยชุดวิวาห์ที่มีสีสันงดงาม

อาหารเกาหลี

ปัจจัยสามประการที่จำเป็นสำหรับชีวิต คือบ้าน เสื้อผ้าและอาหาร การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมารับประทานอาหาร ส่งผลกระทบต่อคนเกาหลีมากที่สุด ข้าวยังคงเป็นอาหารหลักของคนเกาหลี ซึ่งจะรับประทานควบคู่ไปกับอาหารที่ทำมาจากผักสดตามฤดูกาลรวมถึง ชุป สตู และเนื้อสัตว์ อาหารเกาหลีมีรสชาติและกลิ่นเฉพาะตัว มีแคลอรีต่ำ แต่อุดมไปด้วยสารอาหารจากการใช้ผักหลากหลายชนิดปนเครื่องปรุง เพิ่มรสชาติด้วยกระเทียม, พริกแดง, หัวหอม, ซีอิ๊ว, ถั่วหมัก, ขิง และน้ำมันงา กิมจิเป็นอาหารอีกชนิดหนึ่งของชาวเกาหลีซึ่งจัดอยู่ในประเภทผักดอง เป็นการถนอมอาหารไว้กินได้ตลอดทั้งปี กิมจิจะมีรสค่อนข้างเผ็ด จะเป็นการรวมผักกาดขาว หัวผักกาดหอมหัวใหญ่และแตงกวา

นอกจากนี้ก็มียังมี ดอนซัง (เต้าเจี้ยวของเกาหลี) ซึ่งมีคุณสมบัติที่ต่อต้านมะเร็ง จึงเป็นที่น่าสนใจของนักโภชนาการโลกสมัยใหม่เป็นอย่างมาก

ชาพื้นเมืองของเกาหลี

ชาเขียวเป็นที่นิยมดื่มในสังคมของชาวเกาหลีตั้งแต่สมัยโบราณเนื่องจากว่ามีความเชื่อว่าการดื่มชาจะ ช่วยขับไล่ความงัวเงีย และสามารถช่วยฟื้นฟูพลังงานและพลังใจให้สดชื่น พระในพระพุทธศาสนาจึงดื่มชาเพื่อช่วยกล่อมเกลาคิดใจ ซึ่งในปัจจุบันการดื่มชาถือว่าเป็นเรื่องที่ทันสมัยและดีต่อสุขภาพ

จากแนวคิดเรื่องวัฒนธรรมทำให้ผู้วิจัยสามารถนำมาเป็นกรอบในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับบริบททางสังคมและบริบททางวัฒนธรรมที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลี และในส่วนของเนื้อหาวัฒนธรรมเกาหลี ทำให้ผู้วิจัยเข้าใจถึงวัฒนธรรม วิถีชีวิต ประเพณีต่างๆ ของชาวเกาหลี ซึ่งเป็นส่วนที่จะช่วยเสริมความเข้าใจ และง่ายต่อการวิเคราะห์ข้อมูลตามปัญหาคำวิจัยได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

วัฒนธรรมบริโภคนิยม

ลัทธิบริโภคนิยม (consumerism) เป็นประเด็นทางวัฒนธรรมที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างเข้มข้นและกว้างขวางนับตั้งแต่ช่วงปลายคริสต์ทศวรรษ 1960 เป็นต้นมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นที่สื่อมวลชนมีส่วนในการกระตุ้นให้เกิดความต้องการบริโภค (want) ที่นอกเหนือจากปัจจัยครองชีพที่จำเป็นต่อชีวิต (need) การกลายเป็นสังคมบริโภคนิยม (consumer society) เป็นปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรมที่สำคัญ ภายใต้กระแสทุนนิยมเสรีที่เน้นการแข่งขันทางการตลาด และพลังของการสื่อสารสมัยใหม่เป็นผู้บริหารจัดการและถ่ายทอดค่านิยมนี้ ลัทธิบริโภคนิยมเป็นวัฒนธรรมที่ทำให้เกิดการก่อรูปของความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมและสังคมแบบใหม่ และกำหนดให้ความสัมพันธ์ของคนในสังคมมีสภาพเชิงผลประโยชน์และการบริโภคมากขึ้น เช่น เรื่องการจับจ่ายใช้สอยตามศูนย์การค้าขนาดใหญ่ (shopping centre) กระแสแฟชั่นและแฟชั่นคลับของวัยรุ่น เป็นต้น (หนังสือสื่อสารมวลชนเบื้องต้น 2547 : 570)

ทิศทางการพัฒนาประเทศที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในปัจจุบันทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคมมิได้นำมาซึ่งความเจริญก้าวหน้าแต่เพียงอย่างเดียว แต่ยังสามารถส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลง

วัฒนธรรมบริโภคของสังคมไทยไปอย่างสิ้นเชิง ค่านิยมของคนในสังคมตลอดจนวัฒนธรรมดั้งเดิมที่ดั้งเดิมถูกละเลยและแปรรูปไป และนำไปสู่การทำลายวัฒนธรรมพื้นบ้าน การทำลายชนบท การทำลายวิถีชีวิตและสังคมชนบท นอกจากนี้ยังมีการช่วงชิงแสวงหาโอกาสและผลประโยชน์ส่วนตนจนลืมนึกถึงการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสงบสุขจากการประเมินสถานการณ์ในปัจจุบันยังพบว่า วัฒนธรรมบริโภคของสังคมไทยที่เปลี่ยนแปลงไปยังมีสาเหตุมาจากวิกฤตการณ์ที่เกิดขึ้นกับประเทศไทยในแต่ละครั้ง รวมถึงการปรับตัวและการเตรียมพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วตามกระแสโลกาภิวัตน์ หรือวิถีที่ไร้พรมแดนของสังคมโลกอย่างไร้ขีดจำกัด ผนวกกับการพัฒนาประเทศที่ผ่านมา การพัฒนาทางสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ไม่สอดคล้องกับการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และไม่สอดคล้องกับพื้นฐานทางสังคมและวัฒนธรรมไทย จึงมีผลให้สังคมไทยพัฒนาด้วยการพึ่งพาภูมิปัญญาตะวันตกในฐานะผู้ซื้อและผู้ใช้เทคโนโลยี ทำให้การบริโภควัฒนธรรมของคนในสังคมเป็นไปอย่างไร้ทิศทาง ไร้ความหมาย ไร้ขอบเขต และไร้สนิยม

ในขณะที่เดียวกัน สังคมไทยก็ได้เปิดรับความทันสมัยซึ่งเป็นผลผลิตจากความเจริญทางวิทยาศาสตร์ รวมทั้งข้อมูลข่าวสารที่นำพามาโดยสื่อต่างๆอย่างเต็มที่ อย่างขาดการเตรียมความพร้อมผู้คนในสังคมและการเลือกสรรอย่างเหมาะสม ปัจจุบันจึงดูเหมือนว่าไทยกำลังประสบกับปัญหาเศรษฐกิจและความเบี่ยงเบนของพฤติกรรมในสังคมน่านับการ ทั้งปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด ความเสื่อมโทรมทางศีลธรรม ความยากจน การฉ้อราษฎร์บังหลวง ระบบอุปถัมภ์

การรุกรานวัฒนธรรมจากภายนอก ตลอดจนข่าวสารที่เผยแพร่ทางสื่อสารมวลชน นอกจากสะท้อนปัญหาของสังคมไทยที่กล่าวมาได้อย่างชัดเจนแล้ว ยังชี้ช่องให้เห็นว่าปัจจุบันพฤติกรรมของคนในสังคมที่เบี่ยงเบนไปจากวัฒนธรรมไทยที่ดั้งเดิมนั้น ส่วนหนึ่งมาจากการเสพหรือบริโภควัฒนธรรมที่สนองต่อความต้องการทั้งทางร่างกายและจิตใจ โดยขาดการถ่วงถ่วงและเลือกสรร จึงมีผลต่อการพัฒนาทางร่างกาย สติปัญญา ตลอดจนคุณธรรมของคนไทยเป็นอย่างมาก ซึ่งถือได้ว่าเป็นปัญหาและภัยอันตรายอย่างหนึ่งที่มีผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนไทย ค่านิยมที่ดั้งเดิม และความมั่นคงของสังคม(ผู้จัดการออนไลน์ 3 มีนาคม 2549 09:41 น)

ในปัจจุบันมีสินค้ามากมายที่ผลิตขึ้นทั้งที่เป็นความต้องการของผู้บริโภค และผลิตขึ้นเพื่อรอกำนำไปใช้ โดยมีสื่อทำหน้าที่เผยแพร่ และเป็นตัวกลางในการเชื่อมโยงระหว่างผู้บริโภคกับกับผู้ผลิตสินค้าดังกล่าวโดยรวม ถึง ละครซิริส์เกาหลี่ซึ่งอยู่ในรูปของความบันเทิง ที่ผู้คนให้ความสนใจกันมากในปัจจุบันโดยผู้ผลิต (ทีมงานชาวเกาหลี) ไม่เพียงแต่จะทำการขายสินค้าเพียงอย่าง

เดี๋ยวแต่ในสินค้าดังกล่าวยังแฝงไปด้วยสิ่งที่บ่งบอกถึงความเป็นวัฒนธรรมในชาติของคุณ และพร้อมที่จะเผยแพร่ออกสู่สายตาผู้ชมทั่วโลก

ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริโภค (ผู้ชมละครซีรีส์เกาหลี) จำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจกับวัฒนธรรมเกาหลีที่กำลังเข้ามาสู่สังคมไทยในรูปแบบของละครซีรีส์เกาหลีที่กำลังเป็นที่นิยมอยู่ในขณะนี้โดยไม่ลืมนึกถึงวัฒนธรรมไทยที่เป็นอยู่เดิมจนหลงเข้าไปอยู่ในสิ่งที่ไม่มีความเป็นสิ่งที่ถูกปลูกสร้างขึ้น โดยรัฐบาลเกาหลีผู้บริโภคจะต้องคัดเลือกที่จะเปิดรับเอาสิ่งต่างๆที่มีความเกี่ยวข้องและมีประโยชน์กับการนำไปใช้โดยไม่ให้ถูกรอบงานลืมนึกถึงที่เคยเป็นดั้งเดิม

แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมบริโภคนิยม จึงเป็นแนวคิดหนึ่งที่จะใช้เป็นกรอบในการกำหนดผู้ชมที่จะสัมภาษณ์ในครั้งนี้ โดยจะศึกษาผู้ชมละครซีรีส์เกาหลีที่มีสถานภาพทางเพศที่แตกต่างกันว่าจะมีการรับรู้และการแสดงออกทางความคิดและการแสดงออกทางพฤติกรรม ที่มีต่อสังคมอันเนื่องมาจากการชมละครซีรีส์เกาหลีที่แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

2.7 แนวคิดเกี่ยวกับบริบททางสังคม

คำว่า “บริ” และ “บท” แปลว่าทุกสิ่งทุกอย่าง ปัจจัยโดยรอบ คืออะไรก็ตามที่อยู่รอบๆ และส่งผลต่อสิ่งหนึ่งทำให้สามารถเห็นได้ว่าสิ่งๆนั้นดำเนินไปอย่างไร โดยไม่ได้ตัดขาดจากปัจจัยอื่นทำให้เห็นความเกี่ยวข้องของสิ่งหนึ่ง กับ อีกสิ่งหนึ่ง และอาจจะส่งผลไปยังอีกสิ่งหนึ่ง (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525) อธิบายว่า สังคม คือ คนจำนวนหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันตามระเบียบกฎเกณฑ์ โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญร่วมกัน

จากคำอธิบายคำว่า สังคม ดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า สังคม คือ กลุ่มประชากรจำนวนหนึ่งทั้งชายและหญิง ที่มีความสัมพันธ์กันและมีความผูกพันกับสังคมที่คนอาศัยอยู่ในบริเวณที่เป็นหลักแหล่งค่อนข้างถาวรมีการจัดระเบียบแบบแผนการดำเนินชีวิตและใช้วัฒนธรรมร่วมกัน

บริบททางสังคม (Context thinking) หมายถึง สิ่งแวดล้อมภายนอก (สิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นในสังคมในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับคนในสังคม) และสิ่งแวดล้อมภายใน (การคิด การตัดสินใจทั้งสิ่งที่มีตัวเองมีและสิ่งที่มีรอบๆตัว) โดยจะต้องประสานและสอดคล้องซึ่งกันและกัน

องค์ประกอบของสังคม

ในที่นี้หมายถึงเฉพาะสังคมมนุษย์เท่านั้นมีองค์ประกอบสำคัญดังนี้

1. กลุ่มคน กลุ่มคนดังกล่าวต้องอยู่ร่วมกันอย่างถาวร ถ้าอยู่ร่วมกันชั่วคราวแล้วแยกย้ายกันไปไม่ถือว่าเป็นกลุ่มคนที่เป็นสังคม เช่น ผูกชนตามโรงภาพยนตร์ ผู้ชมกีฬา ผู้คนรอรถเมล์
2. มีดินแดน หรืออาณาเขต เป็นกลุ่มคนที่อยู่ในพื้นที่เดียวกันทั้งพื้นดินและพื้นน้ำ
3. การใช้ระเบียบแบบแผนพฤติกรรม หรือวัฒนธรรมร่วมกัน เช่น ศาสนา ภาษา
4. มีความสัมพันธ์ทางสังคมหรือการปะสังสรรค์ระหว่างสมาชิกในสังคม มีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน การอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มมีการแบ่งงานกันทำ
5. มีความสืบเนื่องดำรงอยู่ได้ยาวนาน โดยสืบทอดถึงชนรุ่นหลัง ๆ ต่อไป

ประเภทของสังคม

แบ่งโดยนักมานุษยวิทยา แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. สังคมดั้งเดิม
2. สังคมสมัยใหม่

เมื่อเปรียบเทียบลักษณะของสังคมทั้ง 2 ปรากฏดังนี้

ตารางที่ 2.1 ตารางเปรียบเทียบสังคมดั้งเดิมและสังคมสมัยใหม่

ลักษณะ	สังคมดั้งเดิม	สังคมสมัยใหม่
1. ประชากร	จำนวนน้อย	จำนวนมาก
2. ภาษา	ไม่มีภาษาเขียน	มีทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน
3. อุปกรณ์เครื่องใช้	แบบธรรมดาต่างๆ	แบบทันสมัยใช้เทคโนโลยี
4. เศรษฐกิจ	เลี้ยงตนเองในครอบครัว	เลี้ยงตนเองและเพื่อการค้า
5. การปกครอง	หัวหน้า, ผู้นำเผ่า	มีความซับซ้อนจัดองค์การมากขึ้น
6. การอยู่อาศัย	อยู่โดดเดี่ยว	อยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มใหญ่
7. อัตราการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม	ต่ำ หรือช้า	สูง หรือรวดเร็ว

แบ่งประเภทสังคัมโดย นักสังคัมวิทยา แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. สังคัมเกษตรกรรม
2. สังคัมอุตสาหกรรม

ตารางที่ 2.2 ตารางเปรียบเทียบลักษณะสังคัมเกษตรกรรมและสังคัมอุตสาหกรรม

ลักษณะ	สังคัมเกษตรกรรม	สังคัมอุตสาหกรรม
1. ประชากร	มาก แต่เป็นประชากรที่ขาด การศึกษา ทำงานตามความเคยชินโดยการเรียนรู้ จากบรรพบุรุษ	น้อยกว่า เป็นประชากรที่มีการศึกษา ทำงานโดยใช้ความชำนาญเฉพาะด้าน
2. ทางสังคัม	รวมกลุ่มแบบปฐมภูมิ ตั้งแต่ครอบครัว จนถึงเพื่อนบ้านและชุมชน	รวมกลุ่มแบบทฤษฎีความสัมพันธ์ ตามสถานภาพและบทบาท ไม่สนิท สนมกัน
3. วัฒนธรรม	พฤติกรรม ความเชื่อ ประเพณีทาง ศาสนา ไม่ค่อยยอมรับการ เปลี่ยนแปลงง่ายๆ	วัฒนธรรมมีการผสมผสานทาง วัฒนธรรมสูงมีการเปลี่ยนแปลงและ ยอมรับการเปลี่ยนแปลงได้
4. เศรษฐกิจ	มีอาชีพน้อยอย่าง การแบ่งงาน เป็น อย่างง่ายๆ อาชีพหลัก คือ การเกษตร กรรม	มีอาชีพหลากหลาย เช่น บริการ การค้า อุตสาหกรรม การแบ่งงานอาศัยความ ชำนาญเฉพาะด้าน

นอกจากนั้นยังแบ่งประเภทของสังคัมปัจจุบันเป็น สังคัมชนบทกับสังคัมเมือง และทั้ง 2 สังคัม สามารถเปรียบเทียบได้ดังนี้ คือ

ตารางที่ 2.3 ตารางเปรียบเทียบสังคมชนบทกับสังคมเมือง

ลักษณะ	สังคมชนบท	สังคมเมือง
1. ประชากร	ประชากรกระจายกันตามพื้นที่เบาบาง ครอบครัวขนาดใหญ่เป็นครอบครัวขยาย	ประชากรอาศัยอยู่อย่างหนาแน่น ขนาดครอบครัวเล็กครอบครัวเดี่ยว
2. สังคม	การรวมกลุ่มแบบปฐมภูมิตั้งแต่ครอบครัว ไปจนถึงเพื่อบ้านและชุมชนมีความเป็น ปึกแผ่นในหมู่บ้านเพราะความสัมพันธ์	การรวมกลุ่มแบบทุติยภูมิ ความสัมพันธ์ กันตามสถานภาพ และบทบาทเป็นส่วนใหญ่ มีความ ใกล้ชิดทางกายเท่านั้น
3. วัฒนธรรม	มีพฤติกรรมและความเชื่อตลอดจน ขนบธรรมเนียมประเพณี มุ่งเน้นทางด้าน ศาสนาพุทธและมีวัฒนธรรมอื่นแทรกอยู่ น้อย จึงไม่ ค่อยยอมรับการเปลี่ยนแปลง ในขนบธรรมเนียมประเพณีง่าย ๆ จึงมี โลกทัศน์ที่แคบ	ผสมผสานทางวัฒนธรรมสูง มีหลากหลายทางวัฒนธรรม ชาวเมืองจึงมี โลกทัศน์ที่กว้าง
4. นิเวศวิทยา	มีการตั้งหมู่บ้านชุมชนขนาดย่อมเรียงราย กันมีชีวิตเป็นอยู่อย่างง่าย ๆ มักตั้งถิ่นฐาน ตาม แหล่งน้ำ ถ้าคลองริมเส้นทาง คมนาคม	มีการวางแผนควบคุมการสร้าง บ้านเรือนและสถานประกอบการ ต่างๆ โดยเป็นไปตามผังเมืองที่วาง ไว้และมีการลงโทษเมื่อฝ่าฝืน
5. เศรษฐกิจ	มีอาชีพน้อยอย่างเป็นสังคมเกษตรกรรม และเป็นอาชีพหลักของชาวชนบท การ แบ่งงานเป็นง่าย ๆ เป็นการแบ่งตามความ เคยชินและอาชีพมักจะได้รับการถ่ายทอด จากบรรพบุรุษ	ประกอบอาชีพหลากหลาย แบ่งงาน กันทำ โดยถือความชำนาญเฉพาะ ด้านเป็นหลัก ส่วนมากเป็นอาชีพ อุตสาหกรรมและอาชีพบริการรับ ค่าตอบแทนเป็นรายเดือน หรือ รายวัน

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

ลักษณะ	สังคมชนบท	สังคมเมือง
6. การศึกษา	ชาวชนบทส่วนใหญ่มีการศึกษาดำ เพราะรัฐขยายการศึกษาไปสู่ชนบทอย่างช้าๆ และปัญหาของเศรษฐกิจและการใช้แรงงานในชนบทอาศัยความชำนาญที่ถ่ายทอดกันมาจากบรรพบุรุษ ไม่จำเป็นต้องจบการศึกษาระดับสูง	ชาวเมืองส่วนใหญ่มีการศึกษาสูง เพราะรัฐและเอกชนจัดบริการการศึกษาในเมืองมาก และการประกอบอาชีพในเมืองมักใช้วุฒิทางการศึกษา มาเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกบุคคลเข้าทำงาน
7. การเมืองการปกครอง	สนใจการเมืองระดับท้องถิ่นมากกว่าระดับชาติเพราะปัญหาทางการศึกษาข้อจำกัดในอาชีพ การสื่อสาร ค่า-นิยม พฤติกรรมการเลือกตั้งมักเลือกตัวบุคคลมากกว่าพรรคเพราะเคยชินกับการผูกพันกับบุคคลมากกว่า กลุ่ม	สนใจการเมืองทั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติ เพราะส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับสูง และเหตุการณ์ทางการเมืองจะส่งผลกระทบต่อโดยตรงพฤติกรรมการเลือกตั้งมักคำนึงถึงนโยบายพรรคมากกว่าตัวบุคคล
8. สุขภาพอนามัย	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยมักเกิดโรคภัยไข้เจ็บบ่อยมิได้สนใจลักษณะบ้านเรือนคุณค่าอาหารมักบริโภคตามความ เคยชิน	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยมาก สนใจความเป็นอยู่ของครัวเรือนที่ถูกสุขลักษณะคุณค่าอาหาร การออกกำลังกาย
9. เทคโนโลยี	มีการใช้เทคโนโลยีน้อยยังยึดมั่นในสิ่งที่เป็นธรรมชาติ หรือไม่ยอมรับวิทยาการใหม่ๆ เกรงว่าจะขัดกับขนบธรรมเนียมประเพณีเดิม	มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยทั้งในการดำเนินชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพโดยใช้เครื่องจักร เครื่องทุ่นแรง เครื่องอำนวยความสะดวก
10. นันทนาการ	มักนิยมทำงานไปพร้อมกับกิจกรรมที่สนุก สนุกสนาน ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน เพราะ ส่วนมากอาชีพเกษตรกรรมทำงานตาม ฤดูกาล ไม่กำหนดเวลาที่แน่นอน	แยกการทำงานกับกิจกรรมนันทนาการออกจากกันอย่างชัดเจน เพราะมีเวลาเป็นเครื่องกำหนดในการทำงานและจะใช้เวลาในการนันทนาการช่วงที่เป็นวันหยุดหรือตอนที่เลิกงาน

หน้าที่ของสังคม

สังคมมีหน้าที่ในการตอบสนองความต้องการของสมาชิก (มี 4 ชนิด คือ ความต้องการทางกายภาพ ชีวภาพ สังคม และจิตวิทยา) ให้ดำรงชีวิตด้วยความสุข ดังนั้นอาจจำแนกหน้าที่ของสังคมที่สำคัญ ๆ ดังนี้

1. ระบบการผลิต สังคมต้องมีระบบการผลิตเพื่อสนองความต้องการของสมาชิก เช่น อาหาร เครื่องแต่งกาย ยารักษาโรค

2. ระบบการกระจายผลผลิตและบริการ เมื่อสังคมมีระบบการผลิตแล้วต้องจัดระบบการแจกจ่ายผลผลิตให้เหมาะสมกับสภาพของสังคมให้เป็นที่พึงพอใจของสมาชิกในสังคม ซึ่งสังคมจะทำหน้าที่ให้มีกลไกในการแลกเปลี่ยนผลผลิต เคลื่อนย้ายสินค้าและบริการไปสู่สมาชิก สังคม เช่นระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม สังคมนิยม เสรีนิยม หรือการค้าส่ง การค้าปลีก เป็นต้น

3. ระบบป้องกัน สังคมมีหน้าที่ป้องกันชีวิตของสมาชิกจากอันตราย ทุกสังคมต้องสร้างและพัฒนาวิธีการป้องกันสมาชิกทั้งโดยส่วนบุคคลและส่วนรวม การป้องกันการรุกรานจากศัตรูภายนอก คือ กองทัพ ตำรวจ ทหาร หรือการป้องกันจากโรคอันตราย

4. ระบบการสื่อสาร สังคมมีหน้าที่ติดต่อส่งข่าวสาร แลกเปลี่ยนข่าวสารกันในหมู่สมาชิกเพื่อความเข้าใจและปฏิบัติสอดคล้องกัน

5. ระบบการผลิตสมาชิกใหม่ของสังคม เพื่อทดแทนสมาชิกเก่าที่ตายไป และทำหน้าที่ในการจัดเกลาอบรมถ่ายทอดบรรทัดฐานสังคมให้แก่สมาชิกใหม่ เพื่อความอยู่รอดของสังคมต่อไปถ้าสังคมปราศจากหน้าที่นี้แล้ว สังคมนั้นอาจสูญไปก็ได้

6. ระบบการควบคุมสังคม เพื่อให้สังคมเป็นระเบียบเกิดความสงบสุข โดยการดำรงรักษาวัฒนธรรมแนวปฏิบัติที่ยึดถือกันมานานให้สืบต่อไปตามประเพณี ค่านิยม มีการลงโทษผู้ที่ฝ่าฝืน และชมเชยสมาชิกที่ปฏิบัติตามระเบียบนั้นๆ

สังคมมีหน้าที่จัดระบบต่างๆ ให้สามารถสนองตอบความต้องการขั้นพื้นฐานของสมาชิก ได้แก่ ผลิตและแจกจ่ายสินค้าบริการที่ผลิตได้ สร้างระบบป้องกันและสื่อสารตลอดจนชำระไว้ซึ่งให้สังคมสงบสุขโดยใช้ระบบการควบคุมสังคม ได้แก่ กฎเกณฑ์ ค่านิยม ความเชื่อการให้รางวัลและการลงโทษ และการจัดเกลาทางสังคม

กลุ่มทางสังคม

การศึกษาเกี่ยวกับเรื่องกลุ่มทางสังคม จะช่วยทำให้เรามีความรู้ความเข้าใจถึงความสำคัญของการมีชีวิตอยู่ร่วมกันของบุคคลในสังคมได้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะกลุ่มทางสังคมจะมี

อิทธิพลต่อบุคคลและสังคมเป็นอย่างมาก เช่น กลุ่มครอบครัว กลุ่มเพื่อนสนิท ย่อมจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม ความคิด และค่านิยมของบุคคลอย่างเห็นได้ชัด ในปัจจุบันสังคมมีลักษณะสลับซับซ้อน และมีขนาดใหญ่ขึ้น จึงต้องมีการจัดระเบียบสังคมบนพื้นฐานของหลักเหตุผลและเป้าหมายเฉพาะอย่าง มากกว่าการคำนึงถึงพื้นฐานความสัมพันธ์ส่วนตัว อันมีผลทำให้การติดต่อสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและกลุ่มทางสังคมมีลักษณะเป็นทางการมากขึ้น

กลุ่ม หมายถึง บุคคลตั้งแต่ 2 คน หรือมากกว่านั้น ซึ่งอาจมีการกระทำระหว่างกันทางสังคม การรวมกลุ่มของมนุษย์มีหลายลักษณะ ในบางครั้งการรวมกลุ่มอาจเกิดขึ้น โดยชั่วคราวหรือโดยบังเอิญ ในไม่ช้ากลุ่มคนดังกล่าวก็จะสลายตัวไป เช่น กลุ่มคนที่มารวมตัวกันที่ตลาด กลุ่มคนที่มาชมการแสดงหรือชมภาพยนตร์ กลุ่มคนที่มารวมตัวกันเพื่อเรียกร้องผลประโยชน์จากรัฐบาล ฯลฯ เราไม่ถือว่ากลุ่มคนเหล่านี้เป็นกลุ่มสังคม เนื่องจากการรวมตัวกันอย่างไม่เป็นแบบแผน ความสัมพันธ์ที่ชัดเจน ต่างฝ่ายต่างมารวมตัวกันโดยมีจุดมุ่งหมายที่สอดคล้องต้องกันอย่างบังเอิญเท่านั้นและระยะเวลาของการรวมตัวก็มีจำกัด จนไม่เพียงพอที่จะสร้างรูปแบบความสัมพันธ์ที่ถาวรได้ อย่างไรก็ตาม กลุ่มที่มีความสำคัญต่อการดำรงอยู่ของสังคมมนุษย์มากที่สุด โดยเป็นส่วนประกอบสำคัญในโครงสร้างของสังคม ได้แก่ กลุ่มสังคม กลุ่มสังคม เป็นกลุ่มซึ่งสมาชิกมีการกระทำระหว่างกัน และสมาชิกของกลุ่ม มีความรู้สึกเป็นสมาชิกร่วมกัน

พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา ฉบับราชบัณฑิตยสถานอธิบายว่า กลุ่มสังคม หมายถึง กลุ่มบุคคล ที่สมาชิกในกลุ่มมีการติดต่อสัมพันธ์อย่างมีระบบแบบแผนเป็นที่ยอมรับร่วมกัน กลุ่มสังคมจะมีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยมีสัญลักษณ์ มีความสนใจคล้ายกัน ซึ่งทำให้กลุ่มมีลักษณะแตกต่างกับกลุ่มอื่นๆ

กลุ่มทางสังคมคืออะไร

นักสังคมวิทยาได้ให้ความหมายของกลุ่มทางสังคมแตกต่างกันออกไปดังนี้

มาวิส ฮิลทูเนน ไบแซนซ์ และจอห์น ไบแซนซ์ (Mavis Hiltunen Biesanz and John Biesanz) กล่าวว่า กลุ่มสังคม หมายถึง กลุ่มซึ่งประกอบไปด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คน หรือมากกว่านั้น ซึ่งมีการกระทำระหว่างกัน มีความรู้สึก ร่วมกันในการเป็นสมาชิกของกลุ่ม และมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องโดยมีตำแหน่งหรือสถานภาพในกลุ่มที่ตนเป็นสมาชิก โดแนลด์ ไลท์ จูเนียร์และซูซาน เคลเลอร์ (Donald Light Jr. and Suzsne Keller) กล่าวว่า กลุ่มสังคมประกอบไปด้วยบุคคล 2 คน หรือ

มากกว่านั้น ซึ่งมีความรู้สึกเป็นสมาชิกร่วมกันและมีการกระทำระหว่างกันทางสังคมตามเป้าหมายร่วมกัน มีแบบแผนพฤติกรรมของกลุ่มโดยการตกลงร่วมกันประเสริฐ เข้มก้นฟุ้ง กล่าวว่่า กลุ่มทางสังคม คือ คนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มีความสัมพันธ์ในทางร่วมมือพึ่งพาอาศัยกัน ความสัมพันธ์มีติดต่อกันไปจนเป็นความผูกพันและผู้มีสัมพันธ์กันเกิดความสำนึกว่่า เป็นสมาชิกในกลุ่มเดียวกัน แยกออกได้จากกลุ่มอื่นๆ เพื่อให้มองเห็นลักษณะของกลุ่มทางสังคมได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

จำแนกประเภทของกลุ่มทางสังคมออกเป็นดังนี้

1. กลุ่มครอบครัว เป็นกลุ่มทางสังคมขนาดเล็ก สมาชิกมีความสัมพันธ์กันแบบปฐมนุฏี สมาชิกมีความรักและความผูกพันในระดับสูง มีความเป็นเครือญาติกัน โดยทั่วไปสมาชิกจะประกอบด้วย สามี ภรรยา และบุตร

2. กลุ่มสมาคม เป็นกลุ่มทางสังคมที่จิตใจจัดตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง โดยมีการจัดระเบียบของกลุ่มอย่างเป็นทางการ มีการกำหนดแผนงาน กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของสมาชิกที่ชัดเจน เช่น บริษัท ห้างหุ้นส่วน กระทรวง ทบวง กรม ฯลฯ

3. กลุ่มทางสังคมขนาดเล็ก เป็นกลุ่มทางสังคมที่ไม่ได้มีการจัดระเบียบทางสังคมไว้อย่างชัดเจน เช่น กลุ่มเพื่อนบ้าน กลุ่มเพื่อนร่วมชั้นเรียน เป็นต้น

4. กลุ่มชุมชน แบ่งออกได้เป็นชุมชนบทและชุมชนเมือง

4.1 ชุมชนชนบท เป็นชุมชนที่อยู่นอกเขตเมือง ผู้คนที่อาศัยอยู่มีอาชีพทางด้านเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ ความหนาแน่นของประชากรต่อพื้นที่มีน้อย ผู้คนมีความสัมพันธ์แบบเป็นกันเอง มีแบบอย่างในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพคล้ายๆกัน สภาพความเป็นอยู่โดยทั่วไปขึ้นอยู่กับธรรมชาติเป็นส่วนใหญ่ ลักษณะโดยทั่วไปของชุมชน มีดังนี้

1) มีอาชีพทางการเกษตรเป็นส่วนใหญ่

2) แวดล้อมไปด้วยธรรมชาติ ชาวชนบทใกล้ชิดกับธรรมชาติและชีวิตส่วนใหญ่เผชิญกับภาวะธรรมชาติโดยตรง เช่น ความแห้งแล้ง ฝนตก น้ำท่วม เป็นต้น

3) ความหนาแน่นของประชากรต่อพื้นที่มีน้อย การตั้งบ้านเรือนที่อยู่อาศัยมักจะรวมกันเป็นกลุ่ม หรือไม่ก็ปลูกสร้างบ้านเรือนขนานไปตามแม่น้ำลำคลอง หรือริมถนน

4) มีความสัมพันธ์แบบเป็นกันเอง เคารพบนอบและร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยยึดถือน้ำใจเป็นสิ่งสำคัญ

5) การเปลี่ยนตำแหน่งทางสังคมมีไม่มาก เนื่องจากชาวชนบทมีความผูกพันอยู่กับการเกษตรมานาน ความคิดความเชื่อและการศึกษายังไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร ชาวชนบทส่วนใหญ่จึงยังคงยึดอาชีพเกษตรกรรม ฐานะทางเศรษฐกิจก็ยังไม่เปลี่ยนแปลง คือค่อนข้างจะยากจน

4.2 ชุมชนเมือง เป็นชุมชนที่อยู่ในเมือง มีประชากรอยู่รวมกันเป็นกลุ่มหนาแน่นกว่าในชนบท สภาพชุมชนโดยทั่วไปจะประกอบด้วยตึก อาคารบ้านเรือน ผู้คนส่วนใหญ่จะทำงานอยู่ในเมือง สำนักงานมากกว่าที่ไปทำงานกลางแจ้ง สภาพความเป็นอยู่ของประชากรในชุมชนเมืองจึงเป็นไปด้วยความเร่งรีบและแข่งขัน ลักษณะสำคัญของชุมชนเมืองที่แตกต่างจากชุมชนชนบท มีดังนี้

1) ชุมชนเมืองเป็นชุมชนอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม ชาวเมืองจึงมีชีวิตอยู่ในโรงงาน หรือสถานประกอบการเป็นส่วนใหญ่ ไม่ค่อยได้สัมผัสกับธรรมชาติ เช่น เรือกสวน ไร่นา ป่าไม้ ภูเขา มากนัก

2) ความสัมพันธ์ของชาวเมืองส่วนใหญ่เป็นไปในรูปแบบของกลุ่มทุติยภูมิ คือมีความสัมพันธ์แบบมิใช่เป็นการส่วนตัว แต่เป็นความสัมพันธ์ตามระเบียบและกฎเกณฑ์ของสังคม ความเห็นใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กันมีน้อย

3) ความแตกต่างทางสังคมมีมาก โดยในเมืองจะมีทั้งคนร่ำรวยและคนยากจนที่มีฐานะและชีวิตความเป็นอยู่ที่แตกต่างกันมาก

4) การเคลื่อนที่ทางสังคมมีมาก ชาวเมืองมีโอกาสเปลี่ยนอาชีพทางเศรษฐกิจของตนได้มากกว่า เพราะมีอาชีพหลากหลายให้เลือก ทำให้มีโอกาสเปลี่ยนอาชีพและเลื่อนตำแหน่งหน้าที่การงานได้มากกว่าชุมชนชนบท

5) มีการแข่งขันกันสูง ชาวเมืองต้องต่อสู้แข่งขันเพื่อความอยู่รอด ทั้งนี้เนื่องจากมีผู้คนมาอาศัยอยู่หนาแน่น ทุกสิ่งทุกอย่างค่อนข้างมีจำกัด และการที่จะให้ได้สิ่งใดมาต้องมีการแลกเปลี่ยนกันด้วยเงินตรา น้อยรายที่จะได้มาด้วยน้ำใจช่วยเหลือกัน

6) มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม จากการที่ชุมชนเมืองเป็นศูนย์กลางของความเจริญด้านต่างๆ ผู้คนจากสังคมภายนอกเดินทางเข้ามาประกอบกิจกรรมกันอย่างมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวต่างประเทศ ทำให้วัฒนธรรมเมืองมีลักษณะหลากหลายแตกต่างกันออกไป เช่น แต่งกายชุดสากล รับประทานอาหารญี่ปุ่น ทำความเคารพแบบไทย เป็นต้น

สรุปได้ว่า กลุ่มสังคมเป็นกลุ่มซึ่งประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คนหรือมากกว่านั้น โดยมีลักษณะที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. มีการกระทำระหว่างกันทางสังคมหรือปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social interaction)
2. สมาชิกในกลุ่มต่างมีตำแหน่งและบทบาทหน้าที่ที่แตกต่างกันและประสานบทบาทระหว่างกัน มีแบบพฤติกรรมตามบรรทัดฐานของกลุ่ม หรือที่เรียกว่า วัฒนธรรมย่อย
3. มีความรู้ดีเป็นสมาชิกร่วมกัน ทำให้มีความผูกพันในฐานะที่เป็นสมาชิกของกลุ่มสังคมเดียวกัน
4. มีวัตถุประสงค์ร่วมกัน ที่สำคัญคือ เพื่อสนองความต้องการของสมาชิกแต่ละคนและความต้องการของสมาชิกของกลุ่มเป็นส่วนรวม สังคมมนุษย์ประกอบไปด้วยกลุ่มสังคมหลากหลาย ตั้งแต่กลุ่มสังคมเล็กๆ ไปจนถึงกลุ่มสังคมขนาดใหญ่ เช่น ครอบครัว กลุ่มเพื่อน สมาคมต่างๆ ชุมชน และกลุ่มชาติพันธุ์ในสังคม ฯลฯ กลุ่มสังคมเหล่านี้ต่างมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน เปรียบเหมือนสายใยของสังคมมนุษย์

2.8 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง บริบททางสังคม “บริบททางวัฒนธรรมเกาหลีที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สุดรักที่ฟ้า Full House” มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถนำมาเป็นแนวทางในการศึกษาในครั้งนี้

ฉัตรชัย จันทศรี (2544) ทำการวิจัยเรื่อง “การถ่ายทอดวัฒนธรรมอเมริกันของภาพยนตร์ฮอลลีวูด” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการนำเสนอเนื้อหาเชิงวัฒนธรรมอเมริกัน และลักษณะการแสดงออกทางวัฒนธรรมอเมริกันของภาพยนตร์ฮอลลีวูด โดยอาศัยการวิเคราะห์จากตัวบท (Textual Analysis) ของภาพยนตร์ฮอลลีวูด จำนวน 10 เรื่อง โดยเน้นประเด็นศึกษาไปที่แก่น

ความคิดของภาพยนตร์ ลักษณะวิถีชีวิตของตัวละคร วัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับค่านิยม และ
อุดมการณ์

ผลงานวิจัยพบว่า แก่นความคิดที่นำมาศึกษานั้น เป็นประเด็นต่างๆไปและมีลักษณะที่
เป็นสากล โดยส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับมนุษย์และสิ่งรอบตัว จึงทำให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ
ซึ่งเป็นสาเหตุส่วนหนึ่งที่ทำให้ภาพยนตร์ฮอลลีวูด ได้รับความนิยมน้อยแต่แพร่หลาย

สำหรับด้านวิธีการดำเนินชีวิตของตัวละคร และวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับค่านิยม และ
อุดมการณ์นั้น พบว่ามีการนำเสนอค่านิยม และอุดมการณ์ที่หลากหลาย เช่น ค่านิยมเกี่ยวกับ
ครอบครัว ค่านิยมเกี่ยวกับมิตรภาพ ค่านิยมเกี่ยวกับความกล้าหาญ อุดมการณ์อเมริกันนิยม
อุดมการณ์ชาตินิยม อุดมการณ์ทุนนิยม อุดมการณ์ปัจเจกชนนิยม ฯลฯ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วดำเนินรอย
ตามแนวทางของความฝันแบบอเมริกัน(American Dream)

เกรียงไกร พัฒนกุลโกเมธ (2549) ทำการวิจัยเรื่อง “แนวคิด บริบททางสังคม และ
บริบททางวัฒนธรรมญี่ปุ่น ที่ปรากฏในภาพยนตร์การ์ตูนของสตูดิโอจิบลิ” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ
ศึกษา วิเคราะห์ ถึงลักษณะการนำเสนอเนื้อหาเชิงสังคม-วัฒนธรรมญี่ปุ่น ในสื่อภาพยนตร์การ์ตูนที่
ผลิตขึ้นโดยสตูดิโอจิบลิ (Ghibli) ด้วยวิธีการวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) ของภาพยนตร์
การ์ตูนที่สตูดิโอจิบลิผลิตขึ้นตั้งแต่เริ่มก่อตั้งสตูดิโอจนถึงปัจจุบัน (ค.ศ. 2004) จำนวน 14 เรื่อง และ
มิวสิกวิดีโอ อีก 1 เรื่อง รวมทั้งหมด 15 ชิ้นงาน โดยเน้นศึกษาไปที่ แก่นความคิดหลัก (Theme)
แนวความคิดตรง บริบททางสังคม และบริบททางวัฒนธรรมญี่ปุ่น ในแง่มุมต่างๆ

ผลงานวิจัยพบว่า ภาพยนตร์การ์ตูน และมิวสิกวิดีโอของสตูดิโอจิบลิ ทั้งหมด 15
ชิ้นงานมีการนำเสนอ แก่นความคิดหลัก (Theme) แนวความคิดตรง บริบททางสังคม และบริบท
ทางวัฒนธรรมญี่ปุ่น ในแง่มุมที่แตกต่างกันออกไป

นอกจากนี้ยังพบว่าความซับซ้อนในการลงรหัสสารของสตูดิโอจิบลิ ไม่ได้เกิดจาก
ความซับซ้อนของเรื่องราวที่ต้องการนำเสนอต่อผู้ชม หากแต่เกิดจากเทคนิคในการเล่าเรื่องที่มีการ
หยิบยกเอา บริบททางสังคม และบริบททางวัฒนธรรมญี่ปุ่น เช่น ค่านิยม ความเชื่อ และเกร็ดทาง
ประวัติศาสตร์ต่างๆ รวมถึงประสบการณ์ภูมิหลังของผู้กำกับ มาใช้เป็นสัญลักษณ์เพื่อสื่อความหมาย
พิเศษที่ซับซ้อนยิ่งขึ้นไป

ชุติมา ธนุธรรมทัศน์ (2546) ทำการวิจัยเรื่อง “วัฒนธรรมญี่ปุ่นในการ์ตูน” โดยมี
วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเนื้อหาเชิงวัฒนธรรมที่นำเสนอผ่านการ์ตูนญี่ปุ่นด้วยวิธีการวิเคราะห์ตัวบท

(Textual Analysis) จากการ์ตูนญี่ปุ่น เรื่องยาวที่แปลในไทย จำนวน 10 เรื่อง โดยเน้นประเด็นเกี่ยวกับแก่นความคิด ของเรื่อง ค่านิยม วิถีชีวิต และความเป็นอยู่ของตัวละคร

ผลงานวิจัยพบว่าแก่นความคิดค่านิยม วิถีชีวิต และความเป็นอยู่ของตัวละครที่ปรากฏการ์ตูนสามารถสะท้อนไปถึงลักษณะของวัฒนธรรมและสังคมญี่ปุ่น ทั้งแบบดั้งเดิมและสมัยใหม่ได้เป็นอย่างดีเช่น แก่นความคิดเรื่องความมานะพยายาม ความอดทนขยันหมั่นเพียร ค่านิยมความเป็นกลุ่มและสำนึกต่อกลุ่ม ความซื่อสัตย์จงรักภักดี การจัดอันดับสูงต่ำในสังคม การแต่งกาย อาคาร บ้านเรือนสมัยใหม่ เป็นต้น

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “บริบททางสังคม และบริบททางวัฒนธรรมเกาหลีที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House” ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา บริบททางสังคมและ บริบททางวัฒนธรรมเกาหลีที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House ผู้ชมรับวัฒนธรรมเกาหลีผ่านละคร จำนวนหนึ่งเรื่อง ได้แก่ สะดุดรักที่ปักใจ Full House

3.1 วิธีการวิจัย

3.1.1 วิเคราะห์ละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House จำนวน 16 ตอน จากแผ่นซีดี จำนวน 3 รอบ เพื่อทำความเข้าใจ และตั้งประเด็นคำถามเพื่อนำไปใช้ในการสัมภาษณ์

3.1.2 ทำการสัมภาษณ์ผู้ชมละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House แบบไม่เป็นทางการ โดยมีแนวคำถามแบบกว้างๆเพื่อไม่ให้หลงประเด็นและเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นแบบเปิด

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.1 จากการวิเคราะห์บริบททางสังคมและบริบททางวัฒนธรรมเกาหลีที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House

3.2.2 จากการสัมภาษณ์ ซึ่งผู้วิจัยจะทำการนัดและสัมภาษณ์ด้วยตนเอง และทำการจดบันทึกเนื้อหาจากการสัมภาษณ์อย่างละเอียด ประกอบกับการอัดเทปสัมภาษณ์ เพื่อช่วยให้รายละเอียดที่ได้จากการสัมภาษณ์มีความถูกต้องและชัดเจนยิ่งขึ้น

3.3 ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล

ตั้งแต่เดือนธันวาคม 2550 – เดือนสิงหาคม 2551 เป็นระยะเวลา 9 เดือน โดยแบ่งออกเป็น 3 ระยะดังนี้

ระยะที่ 1: ขั้นตอนการเก็บข้อมูลผู้วิจัยได้ทำการศึกษาละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House จำนวน 16 ตอน

ระยะที่ 2: ขั้นระหว่างเก็บข้อมูล ผู้วิจัยจะทำการนัดหมายสัมภาษณ์และพูดคุยด้วยตัวเอง

ระยะที่ 3: ขั้นหลังเก็บข้อมูล ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล สร้างข้อสรุปและทบทวนทฤษฎีที่เกี่ยวข้องว่ามีความสอดคล้องกันแค่ไหน

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

3.4.1 การอัดเทปการสัมภาษณ์ เพื่อช่วยให้รายละเอียดที่ได้จากการสัมภาษณ์มีความถูกต้องและชัดเจนยิ่งขึ้น

3.4.2 การจดบันทึก ผู้วิจัยใช้สมุดหนึ่งเล่มสำหรับการบันทึกข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์

3.4.3 แนวคำถามประกอบการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะเตรียมแนวคำถามแบบกว้างๆไว้ล่วงหน้า เพื่อไม่ให้หลงประเด็น

แนวคำถามที่ใช้ประกอบการสัมภาษณ์ มีดังต่อไปนี้

- การรับวัฒนธรรมเกาหลีผ่านละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House)
- การเปิดรับละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House)
- จุดเด่นของละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House)
- ความเป็นเกาหลีจากละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House)
- ทักษะคิดของผู้ชมละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House)
- การซึมซับวัฒนธรรมเกาหลีจากการชมละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full

House)

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาจากตัวบท (Text) โดยอาศัยแนวคิดเกี่ยวกับบริบททางสังคม, แนวคิดเรื่ององค์ประกอบของโทรทัศน์, แนวคิดการเล่าเรื่อง, แนวคิดทฤษฎีทางสัญวิทยา(Semiology) ,แนวคิดด้านวัฒนธรรม และความรู้ด้านวัฒนธรรมเกาหลีมาเป็นกรอบหลักในการวิเคราะห์ โดยอาศัยแหล่งข้อมูลจาก

1. ละครซีรีส์เกาหลีเรื่องสะอึกที่ปักใจ Full House
2. คำตอบจากการสัมภาษณ์ผู้ชมที่ชมละครซีรีส์เกาหลีเรื่องสะอึกที่ปักใจ Full House
3. ประมวลเข้าด้วยกัน โดยมีประเด็นหลักในการวิเคราะห์คือ การค้นหา บริบททางสังคม และบริบททางวัฒนธรรมเกาหลีในด้านต่าง ๆ ที่ถูกนำเสนอผ่านละครซีรีส์เกาหลี สำหรับวิธีในการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดหลักในการวิเคราะห์ข้อมูลไว้

โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนใหญ่ ๆ ดังนี้

1. ขั้นตอนเตรียมข้อมูลพื้นฐาน คือ ขั้นตอนนี้จะเป็นการจัดเตรียมข้อมูลพื้นฐานทั้งหมดเพื่อให้พร้อมสำหรับการทำวิจัย โดยมีรายละเอียดในการจัดเตรียมข้อมูลแยกย่อยดังต่อไปนี้

- 1.1 ข้อมูลประเภทละครซีรีส์ ในที่นี้ก็คือ ละครซีรีส์เกาหลีเรื่องสะอึกที่ปักใจ Full House โดยผู้วิจัยจะทำการดูผลงานทั้งหมดอย่างน้อย 3 รอบเพื่อเก็บรายละเอียด ให้รู้ถึงเค้าโครงเรื่อง เนื้อหา ตัวละคร ลักษณะตัวละคร วิธีการดำเนินเรื่อง และสิ่งต่างๆที่ปรากฏในละคร และทำการจดบันทึกไว้ เพื่อให้ง่ายแก่การนำกลับมาค้นคว้าภายหลัง

- 1.2 ข้อมูลประเภทบุคคล ในที่นี้ คือ ผู้ที่รับชมละครซีรีส์เกาหลีที่ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือก 10 คน โดยแบ่งเป็นหญิง 5 คน ชาย 5 โดยใช้เกณฑ์การเลือก แบบเจาะจง (Purposive Sampling) ผู้วิจัยจะทำการสัมภาษณ์เชิงลึก (Depth interview) ในการสะท้อนแนวคิด และรูปแบบทางวัฒนธรรมเกาหลีต่างๆที่ปรากฏในทุกชิ้นงาน พร้อมทั้งทำการถอดเทปสัมภาษณ์เพื่อเก็บเป็นข้อมูลเบื้องต้นประกอบการทำวิจัย

- 1.3 ขั้นตอนการวิเคราะห์ตัวบท (Text) คือ ในขั้นตอนนี้จะเป็นการวิเคราะห์ตัวบท ซึ่งก็คือละครซีรีส์เกาหลีเรื่องสะอึกที่ปักใจ Full House เพื่อค้นหาบริบททางสังคมและบริบททาง

วัฒนธรรมเกาหลีด้านต่างๆที่ถูกประกอบสร้าง (Construction) ไว้ภายใน โดยผู้วิจัยจะทำการดูผลงานทั้งหมด ซ้ำอีก และใช้หลัก 2 ประการเพื่อช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ

แยกแยะรายละเอียด (Fragmentation) การแยกแยะรายละเอียดในที่นี้หมายถึงการดูชิ้นงานอย่างละเอียด โดยพิจารณาแยกเป็นส่วนๆ ทั้งบริบททางสังคม และบริบททางวัฒนธรรม

หาความสัมพันธ์ (Relationship) หลังจากทำการแยกแยะรายละเอียดของชิ้นงานแล้ว ผู้วิจัยจะทำการหาความสัมพันธ์ของแต่ละรายละเอียดที่ได้แยกแยะไว้ เพื่อให้ทราบถึงความหมายต่างๆที่ประกอบอยู่ภายในบริบททางสังคม และบริบททางวัฒนธรรม เนื่องจากในทางละครซีรีส์นั้นบริบทต่างๆจะถูกประกอบสร้างขึ้นมาจากองค์ประกอบย่อยๆหลายประการ ไม่เฉพาะแต่ตัวละคร หรือสิ่งที่ตัวละครสะท้อนออกมา เพียงเท่านั้นหากแต่ยังมีส่วนประกอบอื่นอีกมากมายซึ่งผู้วิจัยต้องทำการศึกษาดังนั้นในการค้นหาบริบททางสังคมและบริบททางวัฒนธรรม จึงจำเป็นต้องพิจารณา และหาความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่างๆเหล่านั้นอย่างรอบคอบ และละเอียดถี่ถ้วน

2. ขั้นตอนการเชื่อมโยงข้อมูลและสรุปผลการวิเคราะห์ คือ ในขั้นตอนนี้จะเป็นการนำเอาข้อมูลพื้นฐานจากขั้นตอนที่ 1 และข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยบทในขั้นตอนที่ 2 มาเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน เพื่อพิจารณาหาบริบททางสังคมและบริบททางวัฒนธรรม ที่ถูกประกอบสร้างอยู่ในตัวชิ้นงานอีกครั้ง เนื่องจากในการมองถึงผลสะท้อนของละครซีรีส์เกาหลี การถอดรหัสความหมายจากด้วยบท (Text) เพียงอย่างเดียวยังไม่เพียงพอ จำเป็นต้องดูไปถึงบริบท (Context) ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับด้วยบทนั้นด้วย ซึ่งบริบทในที่นี้ก็คือ ข้อมูลที่ได้จากการจัดเตรียมในขั้นตอนที่ 1 เนื่องจากความหมายของด้วยบทนั้นนอกจากจะถูกประกอบสร้างขึ้นมาจากความสัมพันธ์ของสัญญาณย่อยๆที่อยู่ภายในแล้ว ยังถูกประกอบสร้างขึ้นมาจากความสัมพันธ์ระหว่าง “ด้วยบท” กับ “บริบท” อีกด้วย

ผู้วิจัยได้แบ่งข้อมูลออกเป็น 2 ขั้นตอนอันได้แก่

1. ข้อมูลปฐมภูมิ คือ ละครซีรีส์เกาหลี
2. ข้อมูลทุติยภูมิ คือ ข้อมูลประเภทบุคคล

ตัวอย่างการวิเคราะห์ในขั้นตอนนี้ เช่น ละครซีรีส์ เกาหลีเรื่อง เรื่องสะอึกที่ปักใจ Full House สามารถวิเคราะห์ได้ว่ามีแนวความคิดเรื่อง “การนิยมอยู่ก่อนแต่งของวัยรุ่นเกาหลี” ถูกประกอบสร้างไว้ภายในนอกจากจะวิเคราะห์จากวิธีการดำเนินเรื่อง และการวางบุคลิกตัวละครแล้ว สิ่งที่สามารถยืนยันความถูกต้องของการวิเคราะห์ได้ก็คือ การนำข้อมูลพื้นฐานจากขั้นตอนที่ 1 (Context) ซึ่งก็คือ

บทความ บทสัมภาษณ์ ตัวบุคคลที่ผู้วิจัยทำการคัดเลือก จำนวน 10 คน รวมไปถึงประสบการณ์ส่วนตัวต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาร่วมกัน

หลังจากทำการเชื่อมโยงข้อมูลในขั้นตอนที่ 1 และขั้นตอนที่ 2 เข้าด้วยกัน พร้อมทั้งทำการวิเคราะห์บริบททางสังคม และบริบททางวัฒนธรรมเกาหลีที่ถูกประกอบสร้างไว้ภายในเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะนำสิ่งที่ศึกษาได้มาพิจารณาร่วมกับความคิดเห็นทั้ง 10 ท่านที่ผู้วิจัยทำการเลือกไว้ เพื่อมาดูพฤติกรรมหลังการรับชมของกลุ่มผู้ชมที่ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ และนำมาตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง เพื่อทำการสรุปผลการวิจัย เพื่อให้พร้อมสำหรับการนำเสนอข้อมูลในลำดับต่อไป

3.6 การนำเสนอข้อมูล

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์ตัวบท (Text) ของละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลด้วยวิธีการพรรณนาเชิงวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) โดยมีเนื้อหาครอบคลุม วัตถุประสงค์การวิจัยทั้ง 2 ข้อ คือ

1. บริบททางสังคมและบริบททางวัฒนธรรมเกาหลี ที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House
2. ผู้ชมรับวัฒนธรรมเกาหลีผ่านละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House อย่างไร

ตารางที่ 3.1 แสดงกรอบระเบียบวิธีวิจัย

ปัญหาการวิจัย	แนวคิดทฤษฎี	ระเบียบวิธีวิจัย	
		กลุ่มเป้าหมาย	วิธีการวิจัย
1. บริบททางสังคมและบริบททางวัฒนธรรมเกาหลีที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลีเป็นอย่างไร	<ul style="list-style-type: none"> - แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวัฒนธรรมเกาหลี - แนวคิดและทฤษฎีทางสังคมวิทยา - แนวคิดเรื่ององค์ประกอบของโทรทัศน์ - แนวคิดการเล่าเรื่อง - แนวคิดเกี่ยวกับบริบททางสังคม 	ละครซีรีส์เกาหลีจำนวน 1 เรื่อง คือ เรื่องสะอึกที่ปักใจ Full House	ผู้วิจัยจะต้องดูละครซีรีส์เกาหลี อย่างละเอียดประกอบกับการวิเคราะห์เนื้อหา
2. ผู้ชมละครซีรีส์เกาหลี รับวัฒนธรรมเกาหลีผ่านละครอย่างไร	<ul style="list-style-type: none"> - แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมบริโภคนิยม - แนวคิดเรื่องการสื่อสารและการครอบงำทางวัฒนธรรม - แนวคิดวัฒนธรรมประชานิยม 	ผู้ชมละครซีรีส์เกาหลี เรื่องสะอึกที่ปักใจ Full House ที่ชื่นชอบและรับชมอย่างน้อยสองรอบและติดตามการพัฒนาของละครซีรีส์เกาหลีมาโดยตลอด	สัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง “บริบททางสังคม” และ “บริบททางวัฒนธรรม” เกาหลี ที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House) เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. บริบททางสังคมและบริบททางวัฒนธรรมเกาหลีที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House)
2. ผู้ชมละครซีรีส์เกาหลีเรื่องสะดุดรักที่ปักใจ (Full House) รับวัฒนธรรมเกาหลีผ่านละครอย่างไร

ส่วนที่ 1 การนำเสนอการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analyses) ในบริบททางสังคมและบริบททางวัฒนธรรมที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลีเรื่องสะดุดรักที่ปักใจ (Full House)

ส่วนที่ 2 การนำเสนอบทวิเคราะห์ผู้ชมละคร

ส่วนที่หนึ่ง : การนำเสนอการวิเคราะห์เนื้อหาจากการนำเสนอของตัวละครในส่วนของ การแสดงออกทางบริบททางสังคม และบริบททางวัฒนธรรม ที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลี เรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House) จำนวน 16 ตอน

ครั้งแรก วันที่ออกอากาศ เสาร์-อาทิตย์ เวลาออกอากาศ เวลา 9.15 น. เริ่ม ออกอากาศ วันเสาร์ที่ 25 มิถุนายน พ.ศ. 2548 – วันอาทิตย์ที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ. 2548

ครั้งที่สอง วันที่ออกอากาศ จันทร์- อังคาร เวลาออกอากาศ หนึ่งรอบเช้า เวลา 8.15 น. เริ่ม ออกอากาศ วันจันทร์ที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2549 – วันอังคารที่ 25 เมษายน พ.ศ. 2549

ละครซีรีส์เกาหลี เรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ“Full House”

เรื่องย่อ

เรื่องราวของของผู้หญิงคนหนึ่งที่มีความฝันอยากเป็นนักเขียนชื่อดัง “ฮาน จี อุน” อยู่มาวันหนึ่งเธอก็ได้ตัวเครื่องบินไปประเทศจีนจากเพื่อนสนิท โดยทิ้งบ้านไว้ให้เพื่อนทั้งสองดูแลระหว่างที่อาศัยอยู่ที่ประเทศจีนนั้น เธอได้มีโอกาสพบกับ “ลี ของ เจ” แต่การพบกันในครั้งนี้ไม่ได้นำความประทับใจใดๆมาให้ทั้งคู่เลย

ดูเหมือนพรหมลิขิตจะพาให้ทั้งคู่มาพบกัน เมื่อ “ฮาน จี อุน” เดินทางกลับ จากเมืองจีน เธอพบว่าเพื่อนรักกลับทรยศขายบ้านให้ “ลี ของ เจ” และตัวเธอเองก็จะยังอาศัยอยู่ที่นั่นภายใต้เงื่อนไขที่ทั้งสองตกลงกัน นับว่าเป็นจุดเริ่มต้นของสงครามแห่งความรักระหว่างเขาและเธอ

ด้วยเหตุผลบางอย่างทำให้ทั้งคู่ ต้องแต่งงานและแสดงตัวต่อหน้าคนอื่นๆว่าเป็นสามีภรรยา กันแต่ในเรื่องจริง ทั้งคู่ทำสัญญาว่าจะเป็นการแต่งงานกันเพียงแค่นั้นเป็นเวลา 6 เดือน ระหว่างนั้น “ฮาน จี อุน” ต้องทำงานบ้านทั้งหมดและเธอจะได้บ้านคืนหลังจากครบ 6 เดือน ช่วงเวลาที่ต้องอยู่ด้วยกัน เธอพบว่าตนเองเริ่มหลงรัก “ลี ของ เจ” ขณะเดียวกันเขากลับไปหลงรัก “กั๋ง เฮ วอน” เพื่อนสนิทตั้งแต่วัยเด็ก จึงก่อให้เกิดเรื่องราววุ่นๆขึ้นมากมาย

ภาพที่ 4.1 ภาพพระเอกและนางเอกในละครซีรีส์เกาหลี เรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ“Full House”

ภาพที่ 4.2 ภาพตัวละครนำในละครซีรีส์เกาหลี เรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ“Full House”

จุดเด่นของ ละครเรื่องนี้ที่ทำให้เป็นที่ชื่นชอบสำหรับผู้ชมในประเทศไทย ประเด็นแรกที่สำคัญ อยู่ที่เนื้อหาของบทละครที่มีรูปแบบโรแมนติก คอมเมดี้ (Romantic Comedy) มีตลก ซึ่งและเศร้า ผสมผสานกันตลอดทั้งเรื่อง เนื้อหาของเรื่องมีความใกล้เคียงกับความเป็นจริง มากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับละครเกาหลีเรื่องอื่นๆ นอกจากนี้ จะเห็นได้ว่าในเนื้อเรื่องไม่มีตัวละครร้ายประเภทร้ายจนเกินความเป็นจริงอย่างเช่นละครของประเทศไทยที่นางร้ายตบตีนางเอกมีการหวีดร้องทำร้ายคนอื่นๆ ในเรื่องในละครเรื่องนี้ไม่ปรากฏภาพดังกล่าวนอกจากนี้ รวมไปถึงสถานที่ต่างๆ ที่นำเสนอผ่านละครส่วนใหญ่ได้ทำการถ่ายทำจากสถานที่จริงเกือบทั้งหมด(บ้าน Full House, โรงหนัง, ร้านอาหาร, ห้างสรรพสินค้า, ที่ทำงาน, บนเครื่องบิน, โรงพยาบาล ฯลฯ)

รวมถึงการมาพบกันครั้งแรกของ “เรน” ซึ่งเป็นศิลปินที่มีชื่อเสียงในประเทศเกาหลี ในขณะที่ และ “ซอง เฮ เคียว” ก็เป็นนักแสดงที่สร้างชื่อเสียงมาจากละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง Autumn in my Heart กับบทบาทที่ทั้งสองได้รับในเรื่อง Full House มีความเหมาะสมกันอย่างลงตัว รวมไปถึงวัยที่ใกล้เคียงกัน ความสดใส น่ารักของทั้งคู่ จึงทำให้ทั้งสองแสดงออกมาดูเป็นธรรมชาติ ทำให้คนดูเชื่อและเกิดความรู้สึกร่วมในขณะที่ชมละคร

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ บริบททางสังคม เกาหลีที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลี เรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House) จำนวน 16 ตอน

ขั้นตอนแรก : ผู้วิจัยทำการศึกษาเฉพาะ ตัวละคร ที่แสดงในละครซีรีส์เกาหลี เรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House) ได้แก่ พระเอก นางเอก พระรอง นางรอง เพื่อนนางเอกทั้ง 2 คน พ่อแม่ และ ย่าของพระเอก เนื่องจากกลุ่มบุคคลดังกล่าวเป็นตัวละครหลักที่สะท้อนเรื่องราวความเป็นสังคม ในรูปแบบการอยู่ร่วมกัน ในบริบทต่างๆ

โดยผู้วิจัยจะทำการศึกษาจากวิถีชีวิต สถานภาพทางสังคม บทบาทหน้าที่ทางสังคม ธรรมเนียม ค่านิยม ความคิด/ความเชื่อ ประเพณี และระดับชนชั้นทางสังคมของตัวละครหลักในเรื่อง

ตัวอย่างดังต่อไปนี้

A : พระเอก (ลี ยอง เจ)

วิถีการดำเนินชีวิต

การรับประทานอาหารของตัวแสดงหลักในละครซีรีส์เกาหลีที่แสดงออกถึงความเป็นเกาหลีในบทบาทของพระเอก กล่าวคือ มีลักษณะดั้งเดิมมากกว่าสมัยใหม่ โดยสังเกตจากการใช้ตะเกียบ กับช้อนยาวคู่กัน อาหารที่รับประทานในแต่ละวันเป็นอาหารเกาหลี สังเกตจากทุกมื้อที่พระเอกรับประทาน จะมีน้ำซุป และกิมจิ เป็นส่วนประกอบบนโต๊ะอาหาร ซึ่งปรากฏมากที่สุดในตอน ที่ 4 และ 5 ตามลำดับ

กิจวัตรประจำวัน ที่ปรากฏของพระเอก ส่วนใหญ่จะอยู่ในเวลาเช้า พระเอกจะตื่นนอนแต่เช้าเพื่อ ไปวิ่งออกกำลังกาย (แสดงให้เห็นถึงการดูแลสุขภาพ) และรับประทานอาหารเช้าทุกวัน สังเกตจากการออกคำสั่งให้นางเอกจัดเตรียมอาหารเช้าไว้รอ(แสดงให้เห็นถึงการที่ผู้ชายเป็นใหญ่ในสังคมเกาหลีตั้งแต่สมัยดั้งเดิม) ส่วนในช่วงเวลากลางวัน พระเอกจะเข้าไปบริษัท เพื่อรับทราบตารางการทำงาน รวมถึง การออกไป พบปะและให้สัมภาษณ์กับสื่อมวลชน แจกจ่ายเงินตามร้านอาหาร โรงแรม (แสดงให้เห็นถึงกิจวัตรของดารายอดนิยมที่ทุกคนชื่นชอบ) พบมากที่สุดในตอน ที่ 2 และ 8 ตามลำดับ

การทำงานของพระเอกมีลักษณะ ให้ความบันเทิงแก่สาธาณะชนและจำเป็นที่จะต้องเปิดเผยเรื่องราวชีวิตส่วนตัวให้กับประชาชนเข้ามารับรู้ถึงการดำเนินไปในลักษณะต่างๆ(แสดงให้เห็นถึงการใช้ชีวิตของคารายอดนิยมของเกาหลี) เนื่องจากดาราศิลปินเป็นสิ่งที่คู่กันกับประชาชน เมื่อประชาชนให้การยอมรับแล้วสิ่งที่ประชาชนต้องการก็คือ ความจริงจากดาราศิลปิน

ดังที่พบในตอนที่ 3 คือการแถลงข่าว เปิดตัวที่เจ้าสาวให้กับสื่อมวลชน ได้รับทราบ และได้ทำข่าว และตอนที่ 14 การแถลงข่าวการอย่าร้างกับนางเอก นอกจากนี้ยังพบว่า เวลาว่างของตัวละครหลัก (พระเอก) คือการใช้ชีวิตอยู่ในโลกส่วนตัวสูง โดยชอบอ่านหนังสือ ดูทีวี ส่วนใหญ่จะชอบอยู่บ้านเพียงลำพัง ไม่ชอบความวุ่นวาย เสียงดัง พบในตอนที่ 4

สถานภาพทางสังคม

สถานภาพของพระเอกที่ปรากฏในเรื่อง ที่พบมากที่สุดคือ การแสดงออก ของสถานภาพการสมรส ซึ่งพบในตอนที่ 3 ภาพการจัดงานแต่งงาน การสวมแหวนในพิธีแต่งงาน (แสดงให้เห็นถึงประเพณีการแต่งงานในรูปแบบสากลคือ การแต่งในโบสถ์แทนการจัดพิธีแบบเกาหลีดั้งเดิม)

การหย่าร้าง ที่พบชัดเจนที่สุด คือ ตอนที่ พ่อของพระเอกทราบถึงการหย่าร้างของพระเอกกับนางเอก และไม่ยอมรับในการกระทำของทั้งคู่ พบตอนที่ 14 (แสดงให้เห็นถึงการใช้ชีวิตแบบสังคมสมัยใหม่โดยไม่สนใจวัฒนธรรมดั้งเดิมที่เมื่อตกลงแต่งงานกันแล้วไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ต้องรักษาความรักไว้)

การแสดงความโสด ของพระเอก ในตอนที่ 1 การตื่นนอนตอนเช้า การอยู่คนเดียวที่คอนโด การขับรถไปไหนมาไหนคนเดียวแสดงให้เห็นถึงความเป็นอิสระไม่มีสิ่งผูกมัดของดาราวัยรุ่นเกาหลี

บทบาทหน้าที่ทางสังคม

บทบาทหน้าที่ในละครที่แสดงออกมากที่สุด คือ การแสดงออกแบบคนรัก พบในตอนที่ 2 พระเอกไปเลือกซื้อแหวนให้กับนางรองเพื่อจะแสดงความรักที่มีมากกว่าการเป็นเพื่อน นอกจากนี้การปฏิบัติตัวของพระเอกที่มีต่อนางรองยังแสดงออกมาทางสีหน้าและท่าทาง พบใน

ตอนที่นางรองป่วยพระเอกรีบกลับรถกลางถนนโดยไม่กลัวอันตรายและขับรถอย่างรวดเร็วเพื่อไปพบนางรองที่โรงพยาบาล(แสดงออกถึงความรัก ความเป็นห่วง คนรัก อย่างชัดเจน)

บทบาทหน้าที่ในครอบครัว พระเอกเป็นลูกชายคนเดียว แต่ในตอนสมัยเด็กๆเคยมีน้องสาวแต่ได้เสียชีวิตไปแล้ว จากคำบอกเล่าของพระเอก ในตอนที่นางเอกไปบ้านพ่อแม่พระเอก และดูรูปต่างๆที่เป็นความทรงจำในวัยเด็กของพระเอกและได้พูดคุยกันทางโทรศัพท์ พบในตอน

7

บทบาทหน้าที่ของเพื่อน พระเอกมีเพื่อน 2 คน คือ พระรอง กับ นางรอง การแสดงออกพบในตอนที่ 3 พระเอก และพระรอง ตีเทนนิสที่สปอร์ตคลับแห่งหนึ่ง และได้พูดคุยปรึกษาเรื่องการแต่งงานของพระเอกและนางเอก ซึ่งพระรองแสดงความเป็นห่วงในเรื่องของความเรียบร้อยในการจัดงาน นอกจากนี้ สิ่งที่ปรากฏในตอนที่ 1 ตอนที่นางรองแสดงความดีใจที่ได้เจอกับ พระเอก และพระรอง เนื่องจากไม่ได้เจอกันเป็นเวลานาน และได้นัดทานข้าวเย็นโดยระหว่างการทานอาหารมีการพูดคุยและซักถามเรื่องส่วนตัว ของกันและกัน ซึ่งเป็นการแสดงออกถึงความสนิทสนมกันในกลุ่มเพื่อน

บทบาทหน้าที่ของพระเอกในเรื่องที่พบมากที่สุดคือ การแสดงออกถึงการเป็นเจ้านายส่วนใหญ่ พบในตอนที่ คอยออกคำสั่งให้นางเอกทำงานบ้าน เนื่องจากนางเอกเป็นหนี้พระเอก ตอนที่ไปเมืองจีน นอกจากนี้ยังพบว่าในตอนที่ 7 พระเอกได้รับเพื่อนนางเอกมาทำงานในบริษัทที่ตนทำงานอยู่โดยมีหน้าที่คอยดูแลเรื่องต่างๆของพระเอก โดยสังเกตจากการที่เพื่อนนางเอกเรียกพระเอกว่า “ลูกพี่” นอกจากนี้ยังพบอีกว่า ในเรื่องพระเอก ปรากฏบทบาทการเป็นลูกน้อง ในตอนที่โดนผู้บริหารเรียกเข้าไปต่อว่าในเรื่อง การใช้ชีวิตส่วนตัว ในประโยคที่ว่า “อยู่ๆเธอจะมาประกาศแต่งงานอย่างนั้นหรือ” พระเอกแสดงสีหน้าสลด พบในตอนที่ 2 นอกจากนี้ยังโดนสั่งห้ามไม่ให้พบกับนางรองเป็นการส่วนตัวเนื่องจากจะเป็นข่าวในแง่ลบและมีผลต่ออาชีพการแสดง พบในตอน

ที่ 8

รสนิยม

รสนิยมของพระเอกในเรื่องของการแต่งกาย จะชอบใส่เสื้อเชิ้ตสีสันสดใส ได้แก่ สีแดง สีส้ม สีเขียว เสื้อดำลองแต่ละตัวของพระเอกจะมีรูปแบบการดีไซน์ที่แปลกและทันสมัย แสดงออก

ถึงการเป็นผู้นำทางด้านแฟชั่นและในตอนี่ 1 นอกจากนี้ยังพบว่า พระเอกยังสวมใส่ชุดสูท ในการพบปะและให้สัมภาษณ์กับสื่อมวลชน รสนิยมในการเลือกร้านนั่งดื่ม ที่ปรากฏในเรื่องเพื่อนัดพบกันระหว่างพระเอกกับ นางรอง ร้านที่ทั้งสองไปแต่ละร้านส่วนใหญ่ จะเป็นร้านที่เป็นส่วนตัว ไม่วุ่นวาย ภายในร้านจะเปิดเพลงสากลคลอเบาๆ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงรสนิยมสมัยใหม่ พบในตอนี่ 7

ค่านิยม

โดยส่วนตัวของพระเอกในเรื่องการแต่งกาย เสื้อผ้าบางชุดจะมีแบรนด์ติดอยู่ (ในเรื่องพบว่าพระเอกชอบใส่แบรนด์ ออมานี่) บ่งบอกถึงค่านิยมของการใช้ของแพง พบในตอนี่ 1 หลังการแต่งงานพระเอกพานางเอกไปฮันนีมูน แสดงให้เห็นถึงค่านิยมที่เป็นสากล นอกจากนี้ยังพบอีกว่าชุดแต่งงานของ พระเอกและนางเอก ที่ใส่ในพิธีแต่งงานเป็นชุดสูททักซิโดสีขาว และชุดราตรีสีขาวแสดงให้เห็นถึงความเป็นสมัยใหม่ พบในตอนี่ 3

ประเพณี

การจัดงานแต่งงานระหว่างพระเอกกับนางเอก อยู่ในรูปแบบสมัยใหม่ โดยจัดพิธีในโบสถ์ มีการสวมแหวนระหว่างเจ้าบ่าวกับเจ้าสาวในพิธี พบในตอนี่ 3 พระเอกพานางเอกไปที่บ้านเพื่อพาไปพบ พ่อแม่ และย่า หลังจากงานแต่งงานโดยการทำความเคารพผู้ใหญ่แบบดั้งเดิม โดยการยืนตัวตรงและโค้งตัวนั่งคุกเข่าค่อยๆเอาหัวจรดกับพื้น พบในตอนี่ 5 นอกจากนี้ยังพบอีกว่าในตอนี่พระเอกเสียใจกับเรื่องราวต่างๆที่เกิดขึ้นพระเอกได้เลือกที่จะไปบวชอยู่บ้นเขาพบในตอนี่ 15 (แสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมประเพณีของประเทศเกาหลีที่มีความคล้ายคลึงกับประเทศไทย)

การแบ่งชนชั้นในสังคม

ในตอนี่ 1 ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน เป็นตอนที่พระเอกเดินทางไปสนามบิน พนักงานพุดกับนางเอกว่า “ตรงนี้เฉพาะ วิ ไอ พี ครับ” ซึ่งเป็นที่ที่คนทั่วไปไม่สามารถเข้าไปได้ ในขณะที่นางเอกกำลังจะเอาเสื้อไปคืนให้กับพระเอก หลังจากนั้นยังพบอีกว่าทางโรงแรมได้นำรถลิμουซีนมารับพระเอกที่หน้าสนามบิน ซึ่งต่างจากนางเอกที่ต้องนั่งแท็กซี่ไปเอง

B : นางเอก (ฮาน จี อุน)

วิธีการดำเนินชีวิต

อาหารที่นางเอกรับประทาน ในเรื่องส่วนใหญ่ พบว่าจะอยู่ในรูปแบบของอาหารเกาหลีแบบดั้งเดิมนอกจากนี้ยังพบอีกว่านางเอกชอบทานอาหารฟาสต์ฟู้ด รวมถึงขนมขบเคี้ยว(แสดงให้เห็นถึงการไม่ใส่ใจสุขภาพ) ดังที่ปรากฏในตอนที่ 1 นางเอกเดินถือมาม่าในโรงแรม สนทนากับพระรอง ว่า “นี่มือเย็นของคุณหรือครับ” “คะมือเย็นของตนเอง” ในตอนที่ 4 นางเอกนั่งทำงานโดยมีขนมขบเคี้ยว และน้ำส้มทานในขณะที่นั่งทำงานอยู่หน้าคอมพิวเตอร์ ในตอนที่ 5 นางเอกนั่งทานไอศกรีมช็อกโกแลตกับพระรอง และในตอนเดียวกัน นั่งทาน ขนมปังปิ้ง กับกาแฟ ในร้านกาแฟกับพระรอง นอกจากนี้ยังพบว่า นางเอกยังชอบทาน แฮมเบอร์เกอร์ และ สปาเก็ตตี้ อีกด้วย ส่วนอาหารเกาหลีแบบดั้งเดิมที่นางเอกทานในเรื่องส่วนใหญ่จะปรากฏในตอนที่ พระเอกทานอยู่ด้วยทุกครั้ง พบมากในตอนที่ 5 และ 8

กิจวัตรประจำวันของนางเอกในเรื่องพบว่า นางเอกเป็นคนชอบนอนตื่นสาย(แสดงให้เห็นวัฒนธรรมที่เปลี่ยนไปของแม่บ้านชาวเกาหลี ที่จะต้องตื่นแต่เช้ามาคอยทำอาหารให้สามีและคนในครอบครัว) และหลังจากที่ตื่นนอนจะลงมานั่งที่หน้าคอมพิวเตอร์เพื่อทำงานนวนิยายที่เป็นอาชีพของนางเอกเอง พบในตอนที่ 1 หลังจากที่เจอพระเอกและได้อาศัยอยู่ร่วมกัน นางเอกต้องตื่นนอนแต่เช้า เพื่อทำความสะอาดบ้าน และจัดเตรียมอาหารเช้าไว้ให้พระเอก และในเวลากลางวันพบว่า ส่วนใหญ่นางเอกจะใช้ชีวิตอยู่ในบ้านมากกว่า นอกบ้าน เนื่องจากต้องคอยดูแลเรื่องความสะอาดบ้านทุกอย่าง ที่พบได้แก่ ถูบ้าน ทำอาหาร ซักผ้า ถอนหญ้า รดน้ำต้นไม้ เช็ดกระจก(บ่งบอกผู้หญิงกับงานบ้านยังเป็นของคู่กันจนถึงปัจจุบัน) หลังจากทำความสะอาดบ้านเสร็จเรียบร้อยแล้วนางเอกจะมานั่งอยู่หน้าคอมพิวเตอร์เพื่อเขียน นวนิยาย ที่เป็นงานที่ตนเองรัก นอกจากนี้ยังพบว่านางเอกได้ออกไปทานอาหารนอกบ้านกับพระรองบ่อยครั้ง พบในตอนที่ 5 7 9 10 11 13

การเดินทางของนางเอกในเรื่อง พบว่า นางเอกโดยสาร รถแท็กซี่ และรถไฟฟ้าได้ดิน รวมถึงการนั่งรถ กับพระเอก และพระรอง นางเอกไม่มีรถเป็นของตัวเอง

ในเรื่องพบว่า นางเอกเรียนจบแค่มัธยมปลาย เนื่องจากพ่อและแม่เสียชีวิตตั้งแต่เล็ก ๆ จึงต้องอยู่ตัวคนเดียวและหาเงินเลี้ยงตัวเอง จึงไม่มีโอกาสได้เรียนมหาวิทยาลัย พบในตอนที่ 3

สถานภาพทางสังคม

สถานภาพของนางเอก ที่ปรากฏในเรื่อง ที่พบมากที่สุดคือ การแสดงออกของสถานภาพการสมรส พบในตอนที 3 ภาพการจัดงานแต่งงาน การสวมแหวนในพิธีแต่งงาน ตอนที่ 5 นางเอกพูดกับพระเอกว่า “แล้วแหวนไปไหนล่ะไม่ได้ใส่ไม่ได้นะ” “เธอทำมันหายได้ยังไง แหวนนั่นมันเป็นสัญลักษณ์ระหว่างเรา”(การสวมแหวนแสดงให้เห็นถึงการสมรสแล้วบ่งบอกความเป็นสากล) การที่นางเอกนั่งรอพระเอกในตอนกลางคืนทุกวันแสดงออกถึงความเป็นห่วง การรอคอย การกลับมาของคนรัก

การย่ำร้าง ที่พบชัดเจนที่สุด คือ ตอนที่ นางเอกพูดกับพระเอกว่า “เมื่อวานนี้ฉันขอหย่ากับเขา” พบในตอนที 12 (แสดงให้เห็นถึงความเชื่อสมัยใหม่ของวัยรุ่นเกาหลีที่ไม่ยึดถือปฏิบัติตามธรรมเนียมดั้งเดิม)

การแสดงความโสด ของนางเอก ในตอนที่ 1 นางเอกอาศัยอยู่ในบ้านเพียงลำพัง (แสดงออกถึงการมีชีวิตของผู้หญิงเกาหลี) นอกจากนี้ยังพบว่า ในตอนที่พระเอกแสดงออกถึงการที่พยายามจะเป็นคนรักของนางเอกโดยการนัดทานอาหาร การพบปะพูดคุย ทั้งเรื่องงานและเรื่องส่วนตัว โดยที่นางเอกไม่มีท่าทีปฏิเสธ(แสดงให้เห็นถึงการไม่เกรงกลัวสิ่งใดๆที่เข้ามาในชีวิตสามารถตัดสินใจเองได้ ซึ่งต่างจากหญิงสาวเกาหลีในสมัยดั้งเดิมที่ต้องอยู่บ้านและอยู่กับครอบครัว)

บทบาทหน้าที่ทางสังคม

การแสดงออกในบทบาทรรยาปรากฏมากที่สุด (แสดงให้เห็นว่าผู้หญิงเกาหลีในสมัยนี้ยังป็นช้างเท้าหลังอยู่) คือการแสดงอาการหึงหวงพระเอก กับนางรอง ไม่อยากให้นางรองพบเจอกันกับพระเอก กลัวพระเอกจะชอบนางรอง พบในตอนที 7 นอกจากนี้ยังพบในตอนที 8 นางเอกกับพระรอง สนทนากัน ในประโยคที่ว่า “ผมขอบคุณ” และนางเอกตอบกลับไปว่า “ฉันแต่งงานแล้วนะคะ” ในตอนที่ 9 นางเอกพูดกับพระเอกในประโยคที่ว่า “คนทั้งประเทศรู้ว่าฉันเป็นภรรยาคุณนะ” นอกจากนี้นางเอกยังพยายามฝึกทำอาหารที่พระเอกชอบทาน ได้แก่ ยำแมงกระพรุนดอง แสดงให้เห็นถึงการเป็นภรรยาที่ดี พบในตอนที 5

ในเรื่องพบว่านางเอกมีเพื่อนรัก อยู่สองคน ซึ่งเป็นเพื่อนกันมาตั้งแต่สมัยเด็กๆ พบในตอนที่ 2 เป็นตอนที่นางเอกพูดกับเพื่อนทั้งสองว่า “ไงเพื่อนรัก”

นางเอกมีอาชีพเป็นนักเขียนนวนิยายเรื่องสั้น นอกจากนี้ยังมีสถานะเป็นลูกหนี้ของพระเอก เนื่องจากยืมเงินพระเอกแล้วไม่มีคืน จึงต้องชดใช้โดยการ ทำงานบ้านแลกเปลี่ยน พบในตอนที่ 2

การแสดงออกของนางเอกในบทบาทของคนรักที่เห็นชัดที่สุด พบในตอนที่ 8 นางเอกกับพระเอกนั่งคุยกันในประโยคที่ว่า “ฉันชอบคุณเข้าแล้วสิ” และในตอนที่ 9 นางเอกพูดกับพระรอน ว่า “ต่อจากนี้ไปฉันจะเริ่มชอบคุณค่ะ”(แสดงให้เห็นความกล้าของผู้หญิงเกาหลีในสมัยใหม่ที่เป็นฝ่ายบอกรักผู้ชายก่อน)

รสนิยม

ในเรื่องการแต่งกายของนางเอกที่ปรากฏในเรื่อง นางเอกชอบใส่กระโปรงสั้น ใส่รองเท้าส้นสูงส่วนใหญ่ จะเน้นเสื้อผ้าที่มีสีสันที่สดใส ได้แก่ สีแดง สีเหลือง สีส้ม สีเขียว ไม่ปรากฏยี่ห้อ(แสดงออกถึงวัฒนธรรมการแต่งกายที่เปลี่ยนไปจากดั้งเดิม)

ค่านิยม

ของนางเอกชอบใช้สินค้าที่มีราคาถูกหาซื้อตามตลาดนัด ดังที่ปรากฏในตอนที่ได้เดินกับพระรองตามถนนที่มีของวางขายหลายอย่างรวมกัน นางเอกไม่ชอบเดินห้างเพราะคิดว่าสิ้นเปลือง(แสดงให้เห็นถึงนิสัยในเรื่องความประหยัด)

นางเอกใช้กะละมังในการซักผ้า แทนการใช้เครื่องซักผ้า เนื่องจากมีความเชื่อว่าจะซักได้สะอาดกว่า แสดงให้เห็นถึงความคิดความเชื่อแบบดั้งเดิม พบในตอนที่ 1 นอกจากนี้ยังพบว่านางเอกใช้ทำในการปลูกพระเอกให้ตื่นแสดงให้เห็นถึงความคิดแบบสมัยใหม่โดยไม่สนใจว่าพระเอกเป็นผู้ชายและควรให้เกียรติ พบในตอนที่ 4 ในตอนที่ 5 คุณแม่และคุณย่าของพระเอกสอนนางเอกว่า “เพิ่งแต่งงานใหม่ๆเขาให้ใส่ชุดประจำชาติ” แสดงให้เห็นถึงการขาดการอบรมจากผู้ใหญ่ เนื่องจากนางเอกอยู่ตัวคนเดียว ไม่รู้ธรรมเนียมดั้งเดิม

ระดับชนชั้นทางสังคม

ในเรื่องปรากฏ นางเอกนั่งแท็กซี่ไปโรงแรม เงินไม่พอจ่ายค่าแท็กซี่ เอนาฬิกาให้แท็กซี่แทนเงินที่ไม่พอจ่าย ส่วนพระเอก มีคนขับรถลีมูซีนไปรับถึงสนามบิน แสดงให้เห็นถึงความต่างของชนชั้นได้อย่างชัดเจน พบในตอนที่ 1 นางเอก บอกกับครอบครัวพระเอก ว่า “หนูเรียนแค่มัธยมปลาย” เป็นการแสดงให้เห็นถึงการแบ่งชนชั้นทางการศึกษา พบในตอนที่ 3

C : พระรอง (ยู มิง ฮอง)

วิธีการดำเนินชีวิต

อาหาร ที่พบว่า พระรองรับประทานในเรื่อง ส่วนใหญ่ เป็นอาหารแบบสมัยใหม่ ได้แก่ สเต็ก ขนมปัง แชนวีส์ แสมเบอร์เกอร์ สปาเก็ตตี้ ไก่ สามารถสะท้อนให้เห็นถึงการดำเนินชีวิตของคนยุคใหม่ โดยเลือกที่จะรับประทานอาหารจากร้านมากกว่าการทำอาหารทานเองที่บ้าน

กิจกรรมประจำวัน ของพระรองที่พบมากที่สุดคือ การทำงานที่ออฟฟิศ ซึ่งจะปรากฏในทุกตอนเนื่องจากว่าพระรองมีอาชีพ เป็นนักธุรกิจหนุ่มไฟแรง จึงไม่มีเวลาทำกิจกรรมอย่างอื่นมากนัก แต่หลังจากที่ พระรองเริ่มชอบนางเอก พฤติกรรมของพระรองเริ่มเปลี่ยน ถึงแม้ว่างานจะยุ่งแต่ก็พยายามแบ่งเวลาเพื่อความสุขส่วนตัวโดยการ ใช้ไปกับการทานข้าว ดูหนัง ร่วมกับนางเอก รวมถึงออกกำลังกายที่สปอร์ตคลับกับเพื่อนสนิทอย่างพระเอก

การมีส่วนร่วมในสังคม ของพระรอง ที่พบมากที่สุดคือ สังคมการทำงาน ภาพที่ปรากฏ ส่วนใหญ่พระรองจะอยู่ที่โต๊ะทำงาน พูดคุยกับเลขารื่องาน นอกจากนี้ พระรองยังให้ความสำคัญกับสังคมในกลุ่มเพื่อนสนิท มีการพบปะพูดคุยทานอาหาร และเล่นกีฬาร่วมกัน เพื่อแลกเปลี่ยนทัศนคติซึ่งกันและกัน

สถานภาพทางสังคม

สถานภาพของพระรองที่ปรากฏในเรื่อง ที่พบมากที่สุดคือ การแสดงออกของความเป็นโสดโดยการปฏิเสธความรักจากนางรอง เนื่องจากนางรองเป็นเพื่อนสนิทในสมัยเด็กๆและก็แอบชอบพระรองแต่พระรอง ทำงานอย่างเดียวไม่สนใจในความรักที่นางรองมีให้ การแสดงความเป็นโสด

ของพระองค์สามารถสังเกตได้จากตอนที่ พระรอนั่งทานเหล้ากับนางรองที่บาร์ และเมื่อนางรองขตัวไปเข้าห้องน้ำ พระรองก็ออกไปกับผู้หญิงอีกคนที่อยู่ในร้านเดียวกัน โดยที่ไม่สนใจความรู้สึกของนางรองเลยแม้แต่นิดเดียว นอกจากนี้ภายในเรื่องในการดำเนินชีวิตของพระองค์ ส่วนมากจะไปไหนมาไหน คนเดียว แสดงให้เห็นถึงสถานภาพ โสดอย่างชัดเจน โดยไม่มีพันธะใดๆ ต้องคอยกังวล และในตอนท้ายสุดพระองค์เกิดความชอบและหลงรักนางเอก ถึงขั้นขอนางเอกแต่งงาน แสดงออกได้อย่างชัดเจนว่ายังโสดและยังไม่มีครอบครัว

บทบาทหน้าที่ทางสังคม

บทบาทหน้าที่ของพระองค์ในเรื่องที่แสดงออกมากที่สุด คือ การแสดงออกแบบคนรัก ในเรื่องพระองค์หลงรักนางเอกเพียงคนเดียว ทำทุกอย่างเพื่อให้นางเอกชอบตนถึงแม้ว่านางเอกจะแต่งงานกับเพื่อนสนิท(พระเอก)ของตนแล้วก็ตาม ในการแสดงออกถึงบทบาทของคนรักที่พบในเรื่องได้แก่การที่พระองค์พุดคุยกับนางเอก ชวนนางเอกไปทานอาหารนอกบ้าน ไปเที่ยวตลาดนัด สวนสาธารณะ รวมถึงการไปเที่ยวหานางเอกที่บ้านเพื่อไปทำอาหารให้นางเอกรับประทาน การมอบดอกไม้ให้กับนางเอกในโอกาสต่างๆ โดยมีสีหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใสบ่งบอกถึงอาการของคนที่มีความสุข ซึ่งแตกต่างจากสีหน้าเวลาทำงาน

บทบาทหน้าที่ในการทำงานของพระองค์มีบทบาทเป็นเจ้านาย ทำงานอยู่ในบริษัทขนาดใหญ่เกี่ยวข้องกับงานสื่อโฆษณา ภาพยนต์ และสื่อสิ่งพิมพ์ สังเกตได้จากนางเอกเองงานนวนิยายเข้าไปเสนอและพระเอกก็เกิดความสนใจ จึงนำไปสู่การสร้างภาพยนตร์ในที่สุด นอกจากนี้ชีวิตการทำงานของพระองค์ จะมีเลขาคอยเอางานมาให้และคอยบอกตารางเวลาของการประชุม ในแต่ละวัน

ในเรื่องที่ปรากฏ พระรองอาศัยอยู่ตัวคนเดียว ในคอนโดหรู สังเกตได้จากรูปแบบ การจัดวาง เครื่องใช้อุปโภคและบริโภค เครื่องอำนวยความสะดวกภายในห้องสามารถบ่งบอกถึงชีวิตความเป็นอยู่ของผู้อาศัย ซึ่งถ่ายทอดออกมาในลักษณะ ทันสมัย และมีรสนิยม

บทบาทหน้าที่ของเพื่อน พระรอง มีเพื่อน 2 คน คือ พระเอก กับ นางรอง ซึ่งเป็นเพื่อนในสมัยเด็กๆ การแสดงออก แสดงให้เห็นถึงความสนิทสนมกันคือในการมาเจอกันระหว่างพระองค์

และนางรองจะต้องเดินเข้ามาสวมกอดกัน โดยไม่ถือตัว รวมถึงพระรองสามารถพูดคุยปรึกษากับพระเอกในเรื่องส่วนตัวได้อย่างเปิดเผย

รสนิยม

รสนิยมของพระรองในเรื่องที่เด่นชัดที่สุดจะถูกถ่ายทอดออกมาในรูปแบบของการแต่งกาย ในทุกๆฉากจะพบว่าพระรองจะสวมใส่ชุดสูท สีเข้ม และไม่ปรากฏว่าพระรองสวมใส่สร้อยคอ และต่างหู มีเพียงแต่นาฬิกาอย่างเดียว นอกจากนั้นยังพบอีกว่า พระรองจะสวมใส่เสื้อเชิ้ต แขนยาว ที่มีสีที่สุภาพรูปแบบของเสื้อผ้าที่สวมใส่มีดีไซน์ที่เรียบร้อย สีของชุดที่สวมใส่ ไม่สดใสเหมือนกับเสื้อผ้าของพระเอก โดยส่วนตัวพระรองจะเป็นคนที่มีบุคลิกที่เรียบง่าย ไม่ร่าเริง สุภาพ และดูดีในทุกๆอิริยาบถ ซึ่งเป็นรูปแบบของผู้ชายในฝันของผู้หญิงทุกๆไป

ค่านิยม

ค่านิยมโดยส่วนตัวของพระรองที่ปรากฏในเรื่อง พบมากที่สุดคือค่านิยมของการรับประทานอาหารนอกบ้านรวมถึงอาหารที่รับประทานในแต่ละมื้อส่วนใหญ่ที่พบจะอยู่ในรูปของอาหารยุโรป ได้แก่สเต็ก สปาเก็ตตี้ ขนมปัง แซนวิช และการดื่มไวน์ บ่งบอกถึงค่านิยมในการบริโภคของแพง

การแบ่งชนชั้นในสังคม

การแบ่งชนชั้นในสังคมที่พบ พระรองจบจากต่างประเทศ สามารถพูดภาษาอังกฤษได้เก่ง เนื่องจากพระรองเป็นนักธุรกิจจะต้องเดินทางไปต่างประเทศบ่อยครั้งและในการไปติดต่อเรื่องงานในแต่ละครั้งจึงจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร พบในตอนที่ 1 พระรองช่วยสอบถามเรื่องห้องพักกับพนักงานโรงแรมให้กับนางเอก โดยการพูดภาษาอังกฤษ เนื่องจากนางเอกไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้

D : นางรอง (คัง เฮ วอน)

วิธีการดำเนินชีวิต

การรับประทานอาหารของ คัง เฮ วอน ในเรื่องเป็นไปในลักษณะสมัยใหม่ มากกว่าแบบดั้งเดิม สืบเนื่องจากการรับประทานอาหารในร้านแต่ละครั้ง ส่วนใหญ่จะเป็นอาหารประเภทสเต็ก พบในตอนที่ 13 รับประทานอาหารร่วมกับพระเอก พระรองและนางเอก ในร้านอาหารยุโรป นอกจากนี้ยังพบว่านางรองทานอาหารในร้านอาหารญี่ปุ่น ในตอนที่เอาของขวัญวันเกิดไปให้กับพระรอง นอกจากนี้ยังพบว่า นางรอง ทานขนมปัง แชนวิส กาแฟ และคัมโป๊ก แทนชา และกิมจิ ที่คนเกาหลีดั้งเดิมทานติดต่อกันมาช้านาน

กิจวัตรประจำวันของนางรอง ส่วนใหญ่ จะพบว่า นางรองจะอยู่ในห้องเสื้อมากที่สุด ซึ่งในเรื่องนางรองมีอาชีพเป็นดีไซเนอร์ และนางรองยังช่วยดูแล เรื่องเสื้อผ้า การแต่งกายของพระเอก ในการถ่ายแฟชั่น และถ่ายโฆษณา เวลาว่างของนางรองส่วนใหญ่คือ การออกไปเดินเนอร์ในร้านอาหาร คัมไวท์ ซึ่งส่วนใหญ่ที่ปรากฏในเรื่อง นางรองจะไปกับพระเอก

การมีส่วนร่วมในสังคม ของนางรอง เป็นไปในลักษณะของการดีไซเนอร์แบบเสื้อผ้าให้ออกมาเหมาะสมกับบุคลิกของผู้สวมใส่ คอยให้คำแนะนำเกี่ยวกับการแต่งกายให้กับบุคคลทั่วไปที่ใส่ใจเกี่ยวกับการสวมใส่เครื่องแต่งกาย รวมถึงการเลือกเครื่องประดับให้เข้ากันกับชุดที่สวมใส่ ในแต่ละงาน

สถานภาพทางสังคม

สถานภาพของนางรองที่ปรากฏในเรื่อง ที่พบมากที่สุดคือ การแสดงความโศก สังกัดได้จากนางรองอาศัยอยู่คนเดียวไม่มีพันธะใดๆ ในการใช้ชีวิตในแต่ละวันพบว่านางรองจะทำอะไรด้วยตนเองไม่ปรากฏว่ามีใครคอยช่วยเหลือ ขับรถคนเดียว เดินทางไปไหนมาไหนคนเดียว นอกจากนี้ยังพบว่า นางรอง หลงรักพระรองโดยการบอกให้พระรองรับรู้ แต่พระรองปฏิเสธ โดยให้เหตุผลว่า เห็นนางรองเป็นแค่น้องสาวเพียงเท่านั้น

บทบาทหน้าที่ทางสังคม

บทบาทหน้าที่ของนางรอง ในเรื่องที่แสดงออกมากที่สุด คือ การแสดงออกแบบคนรัก พบว่านางรองแสดงออกกับพระรองมากที่สุด เนื่องจากเป็นคนที่คุณเองแอบหลงรักมานาน และพระรองก็ได้ปฏิเสธมาโดยตลอดว่าไม่รักตัวเอง จึงทำให้นางรองพยายามที่จะแสดงออกในด้านต่างๆ เพื่อให้พระรองยอมรับในความรักที่คุณมีให้ โดยการ มอบของขวัญในวันเกิดให้กับพระรอง ชวนพระรองกินเนอร์ และพอทราบข่าวว่าพระรองจะย้ายไปทำงานที่ต่างประเทศ นางรองมีความคิดที่จะตามไปเรียนเพิ่มเติมด้านการออกแบบที่ประเทศนั้น เพียงหวังไว้ว่าจะได้อยู่ใกล้ชิดกับพระรอง และในที่สุดพระรองก็คงจะยอมใจอ่อนหลงรักคุณบ้าง ดังที่ปรากฏในตอนที่ 5 นางรองพูดว่า “ผิดหรือที่ฉันชอบคุณ”

บทบาทหน้าที่ในครอบครัว นางรองอาศัยอยู่ตัวคนเดียว โดยมีพ่อแม่อาศัยอยู่ที่ประเทศอังกฤษ สังเกตได้จากตอนที่ นางรองเอาของฝากมาให้กับพ่อ แม่ และย่า ของพระเอก ซึ่งมีประโยคที่สนทนากัน ที่ว่า “คุณย่าชอบไหมคะ เป็นของฝากที่คุณแม่ฝากมาให้ หนูว่าเหมาะกับคุณย่านะคะ”

บทบาทหน้าที่ของเพื่อน นางรอง มีเพื่อนสนิทในวัยเด็ก 2 คน คือ พระเอก กับ พระรอง การแสดงออก พบในตอนที่ 1 นางรองแสดงความดีใจที่เจอพระเอกกับพระรอง เนื่องจากไม่ได้พบเจอกันเป็นเวลานาน รวมถึงการนัดทานข้าวในร้านอาหารเพื่อพูดคุยแลกเปลี่ยนทัศนคติของกันและกัน ซึ่งเป็นการแสดงออกถึงความสนิทสนมกันในกลุ่มเพื่อน

การแสดงออกของคนรัก ที่ปรากฏในเรื่อง ของนางรอง พบในตอนที่ 4 เป็นตอนที่ นางรองพูดคุยกับพระเอกแสดงท่าทีน้อยใจที่ว่า “คุณย้ายบ้าน ฉันไม่รู้ ไม่เห็นบอกกันเลย ฉันต้องถามจากคุณชอน” นอกจากนี้ในตอนที่ 5 นางรองพูดกับพระเอกว่า “แค่ฉันอยากเจอหน้าคุณ” เนื่องจากพระเอก โดนหัวหน้าสั่งห้ามพบบันกับนางรองเนื่องจากจะทำให้เป็นข่าวในด้านลบ เนื่องจากอยู่ในช่วงโปรโมทภาพยนตร์ที่พระเอกกำลังเล่นอยู่ และในตอนที่ 7 พูดว่า “เพราะ จี อนุ นั้นแหละ ถึงฉันจะรักมึงสอง แต่ใจฉันก็ยังผูกพันซ์ กับคุณอยู่” แสดงให้เห็นว่า นางรองรักพระรองอยู่แล้ว แต่ก็ยังแบ่งใจมาให้กับพระเอกในเวลาเดียวกัน

รสนิยม

รสนิยมของนางรองในเรื่องของการแต่งกาย จะชอบใส่เสื้อผ้าที่มีรูปแบบการดีไซน์ที่แตกต่างจากคนธรรมดาทั่วไปคือจะต้องดูโดดเด่น และสง่า ในแต่ละชุดที่นางรองสวมใส่จะมีลักษณะที่เช็กชี๋ คว้านคอลึก กระโปรงสั้น รองเท้าส้นสูง ซึ่งแตกต่างจากการแต่งกายของหญิงสาวชาวเกาหลีในสมัยดั้งเดิม

ค่านิยมโดยส่วนตัวของนางรองในเรื่องการแต่งกาย เสื้อผ้าที่นางรองสวมใส่ส่วนใหญ่ มาจากการออกแบบของตัวเอง ส่วนค่านิยมในด้านการใช้ชีวิตประจำวัน พบว่า นางรองมีค่านิยมในการใช้ของที่มีราคาแพง ดังที่พบในตอนที่ ชื่อของขวัญวันเกิดให้กับพระรอง เป็นที่หนีบเนื้อไก่ที่มีราคาสูง ค่านิยมในการขับรถยุโรป(รถเบนส์) รวมถึงการรับประทานอาหาร และเครื่องดื่มในร้านหรู มีระดับ ไม่พบว่านางรองนั่งทานอาหารข้างถนนเหมือนกับคนเกาหลีโดยทั่วไป สังเกตได้จากร้านที่นางรองไปแต่ละร้านจะมีบรรยากาศที่เป็นส่วนตัว และเปิดเพลงสากลคลอเบาๆ

E : เพื่อนนางเอก (วอน ดอง สุก และ ฮีจิน)

วิธีการดำเนินชีวิต

การรับประทานอาหารของเพื่อนนางเอกทั้ง 2 คนในเรื่องเป็นไปในลักษณะดั้งเดิมมากกว่าสมัยใหม่ สังเกตจากการใช้ตะเกียบ กับช้อนยาวคู่กัน อาหารที่พบ ส่วนใหญ่ที่เพื่อนนางเอกรับประทาน จะอยู่ในรูปแบบของหม้อไฟ ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับสุกี้บ้านเราส่วนใหญ่จะมีส่วนประกอบของผัก และเนื้อ นอกจากนี้ยังพบว่าเพื่อนทั้ง 2 ของนางเอกในโอกาสพิเศษจะทานเนื้อย่าง ซึ่งมีความคล้ายคลึง กับหมูกระทะในบ้านเรา การใช้ชีวิตของทั้งคู่เรียบง่าย และอาศัยอยู่ในห้องเช่าแคบๆ โดยในห้องเช่าไม่ปรากฏสิ่งของมีค่าหรือเครื่องอำนวยความสะดวกใดๆ

กิจวัตรประจำวัน ที่พบส่วนใหญ่เพื่อนนางเอกทั้ง 2 คนจะออกไปหางานทำ ทั้ง 2 ทำงานทุกอย่างที่ได้เงินดังที่ปรากฏในละครทั้งสอง เข็มตุ๊กตาขาย รับจ้างแจกใบปลิว แต่หลังจากที่พบกับพระเอกจึงได้ขอเข้าไปทำงานในบริษัทที่พระเอกอยู่โดยทำหน้าที่เป็นคนคอยดูแลเรื่องงาน และเสื้อผ้าของพระเอก เนื่องจากทั้งคู่ไม่ได้เรียนหนังสือ และฝ่ายหญิงออกจากบ้านมาอยู่กับกันจึงทำให้การใช้ชีวิตเป็นไปอย่างยากลำบาก

การมีส่วนร่วมในสังคม ของทั้งสองเป็นไปในลักษณะของการคอยปกป้องนางเอก เนื่องจาก ทั้งสองเคยทำผิดกับนางเอกไว้ โดยการนำบ้านของนางเอกไปขาย หลังจากเหตุการณ์ดังกล่าวทั้งคู่จึงทำทุกวิถีทางเพื่อให้นางเอกไม่ลำบาก โดยการส่งเสริมให้นางเอกชอบกับพระรอง เนื่องจากพระรองมีความมั่นคงและมีฐานะที่ร่ำรวย นอกจากนี้ ยังคอยกีดกันนางรองไม่ให้มาอยู่กับพระเอก หลังจากที่พระเอก กับนางเอกแต่งงานกันแล้ว

สถานภาพทางสังคม

สถานภาพของเพื่อนนางเอก ทั้งสองคนอยู่ในสถานภาพการสมรส ถึงแม้ว่าไม่มีการปรากฏการแต่งงานของทั้งคู่ก็ตาม แต่ทั้งสองได้อาศัยอยู่ในบ้านร่วมกันแบบสามีภรรยา นอกจากนี้ ยังพบว่าสิ่งที่สามารถยืนยันว่าทั้งสองมีสถานภาพดังกล่าวคือ ในตอนที่นางเอกกลับมาจาก จีน ทั้งสองได้นำเอาภาพอัลตราซาว ของลูกในท้องทิ้งไว้ในโต๊ะอาหารในห้องครัว เพื่อให้นางเอกใจอ่อน และยอมยกโทษให้ในการที่ตนเอาบ้านนางเอกไปแอบขายให้พระเอก

บทบาทหน้าที่ทางสังคม

บทบาทหน้าที่ของเพื่อนนางเอกทั้งสองที่แสดงออกมากที่สุด คือ การแสดงออกแบบคนรัก เนื่องจากในทุกๆตอนที่ปรากฏภาพของทั้งสองจะพบว่า จะอยู่ด้วยกันตลอดเวลา คอยเป็นห่วงเป็นใย ไม่ยอมให้ใครมาคู่คำว่าร้ายกับคนรักของตน ดังที่พบ พระเอกตะโกนใส่หน้าและคำว่า เป็นขอรานหรือไปถึงได้ทำแบบนี้ ทำให้คู่รักของเพื่อนนางเอกโมโหที่ว่าคนรักของตนจึงทำร้ายพระเอกจนเป็นเหตุให้เกิดรอยแผลเป็นที่หน้าของพระเอก

บทบาทหน้าที่ในครอบครัว เพื่อนนางเอก ฝ่ายชาย จะปรากฏการแสดงออกของความเป็นพ่อ เนื่องจากคนรักของตนกำลังตั้งครรภ์ โดยจะคอยระวังและคอยประคับประคองไม่ให้คนรักของตนได้รับการกระทบกระเทือนจากสิ่งต่างๆรอบๆตัว เช่นการเดินทาง การปะทะอารมณ์กับพระเอก และนางเอก

บทบาทหน้าที่ของเพื่อน ทั้งสองมีนางเอกเป็นเพื่อนรักแค่คนเดียว ในสมัยเด็กๆทั้งสามเคยผ่านความยากลำบากมาด้วยกัน เนื่องจากพ่อและแม่ของนางเอกประสบอุบัติเหตุตั้งแต่นางเอกอยู่ประถม ส่วนเพื่อนของนางเอกก็อาศัยอยู่กับยาย ในบางครั้งนางเอกก็ไปทานข้าวและไปนอนที่

บ้านกับยาย เนื่องจากนางเอกขาดความอบอุ่นและในบางครั้งก็รู้สึกเหงา จึงหาทางออกโดยไปพึ่งพาอาศัยบ้านเพื่อนเป็นทางออก จึงเป็นเหตุให้ทั้งสาม มีความผูกพันกัน ก้นมากกว่าการเป็นเพื่อนโดยทั่วไป

บทบาทหน้าที่ของเพื่อนนางเอกในเรื่องที่พบคือ การเป็นลูกน้อง ดังภาพที่ปรากฏ เพื่อนนางเอกได้เข้าไปทำงานในบริษัทของพระเอกโดยมีหน้าที่คอยดูแลเรื่องความเรียบร้อยในเรื่องของเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายให้กับพระเอก นอกจากนี้ยังพบว่า คอยแจกใบปลิวโปรโมทหนังในวันเปิดตัวภาพยนตร์ ดังคำพูดที่ใช้เรียกพระเอกว่า “ลูกพี่”

รสนิยม

รสนิยมของเพื่อนนางเอกทั้งสอง ในเรื่องของการรับประทานอาหารส่วนใหญ่ที่พบจะนิยมทำอาหารทานเองที่บ้านไม่ปรากฏว่าทานร้านอาหาร ส่วนที่อยู่อาศัยภายในห้องพัก เป็นลักษณะห้องเช่าใช้เป็นที่พักอาศัยอย่างเดียวไม่มีห้องครัว หรือห้องทำงาน ทุกอย่างรวมอยู่ในห้องเดียวกัน รวมถึง เสื้อผ้าที่สวมใส่ไม่ปรากฏว่าเป็นสินค้าแบรนด์เนม เนื่องจากทั้งสองมีรายได้ต่ำและกำลังจะมีลูกจึงจำเป็นต้องเก็บเงินไว้เพื่ออนาคตของลูก

การแบ่งชนชั้นในสังคม

เพื่อนของนางเอก เรียนจบแค่มัธยมปลาย เนื่องจากยากจนและอาศัยอยู่กับยายตั้งแต่เล็ก ๆ จึงขาดโอกาสในการทำงานดีๆ ในสังคม

F : พ่อแม่ และย่า ของพระเอก

วิถีการดำเนินชีวิต

การรับประทานอาหารในครอบครัวของพระเอกในเรื่องเป็นไปในลักษณะดั้งเดิมมากกว่าสมัยใหม่ สังเกตจากการใช้ตะเกียบ กับช้อนยาวคู่กันในทุกครั้ง อาหารที่รับประทานในแต่ละวันเป็นอาหารเกาหลี สังเกตในทุกๆ มื้อ พ่อแม่และย่าของพระเอกที่รับประทาน จะมีน้ำซุ๊ป และกิมจิ เป็นส่วนประกอบบนโต๊ะอาหาร นอกจากนี้ยังพบอีกว่าในทุกๆ วันจะต้องรอให้ทั้งสามคนมา

พร้อมกันที่ได้เอาหารก่อนแล้วค่อยลงมือรับประทาน ส่วนใหญ่พบในตอนที่ได้รับประทานอาหารเช้า และอาหารเย็น

กิจวัตรประจำวัน ที่ปรากฏส่วนใหญ่ เวลาเช้า ทุกๆวัน แม่พระเอกจะมีหน้าที่คอยจัดเตรียมอาหารให้กับพ่อ และย่า ของพระเอก หลังจากรับประทานอาหารเช้าร่วมกันเรียบร้อยแล้ว พ่อพระเอกก็จะขอตัวไปทำงาน ส่วนย่าของพระเอกจะอยู่บ้าน เวลาว่างชอบอ่านหนังสือ เล่นไพ่ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ทุกคนในบ้านให้ความชื่นชอบ นอกจากนี้เวลาว่าง ย่าของพระเอกยังปลูกพืชผักสวนครัวไว้เป็นส่วนประกอบในการทำอาหารทานเองที่บ้านอีกด้วย

การมีส่วนร่วมในสังคม เวลาว่างของแม่ และย่า ที่ปรากฏในเรื่อง คือการไปเดินเที่ยวในงานนิทรรศการภาพวาดสีน้ำมัน ซึ่งเป็นงานศิลปะ ที่เป็นสิ่งที่ทั้งสองคนชื่นชอบ

สถานภาพทางสังคม

สถานภาพของพ่อพระเอกที่ปรากฏในเรื่อง ที่พบมากที่สุดคือ การแสดงออกของการเป็นสามี ที่มีความเด็ดขาดในการตัดสินใจในเรื่องต่างๆที่เกิดขึ้นภายในบ้าน รวมถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในสังคมที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับคนในครอบครัว

สถานภาพของแม่พระเอกที่ปรากฏในเรื่อง พบว่าทำหน้าที่เป็นแม่บ้าน และภรรยาที่ดี ให้ความเคารพต่อสามี เชื่อและให้เกียรติในการตัดสินใจ ภายในบ้าน

สถานภาพของย่าพระเอกที่ปรากฏในเรื่อง พบว่า เป็นศูนย์กลางของคนในครอบครัว มีหน้าที่ประสานความสัมพันธ์ ระหว่าง พระเอกกับพ่อพระเอก ให้ปรองดองกันเนื่องจากในอดีตทั้งสองเคยมีปัญหากันในเรื่องของการเรียน และการทำงานของพระเอกจนเป็นเหตุทำให้พระเอกแยกออกมาอยู่เพียงลำพัง

บทบาทหน้าที่ทางสังคม

บทบาทหน้าที่ของพ่อพระเอก ที่ปรากฏในเรื่อง พ่อของพระเอกมีอาชีพเป็นผู้อำนวยการโรงพยาบาล และเป็นคุณหมอที่คอยรักษาผู้ป่วยและ ช่วยเหลือคนไข้ ที่มาทำการรักษา

บทบาทหน้าที่ในครอบครัว พ่อพระเอกมีหน้าที่เป็นหัวหน้าครอบครัว ทำงานหาเงิน เลี้ยงดูครอบครัวรวมถึง เป็นผู้นำในด้านความคิด และการตัดสินใจต่างๆภายในบ้าน

บทบาทหน้าที่ในครอบครัว แม่พระเอกมีหน้าที่เป็นแม่บ้านคอยดูแลเรื่องงานบ้าน เรื่องอาหาร รวมถึงความเป็นอยู่ของลูกชาย ถึงแม้ว่าจะแยกกันอยู่ก็ตาม

บทบาทหน้าที่ในครอบครัว ยาพระเอก มีหน้าที่คอยให้คำปรึกษา และคอยสั่งสอน ในเรื่องของวัฒนธรรม ประเพณีดั้งเดิมที่ถือปฏิบัติกันมาช้านาน ดังที่พบ คุณ ยาพูดกับนางเอกว่า “ใครสั่งใครสอนมาบ้านพ่อแม่สามีไม่มีอะไรคิดไม่คิดมีอะไรมาเลย” “หลังงานแต่งงานเสร็จสิ้นในวันแรกๆ เจ้าสาวจะต้องใส่ชุดประจำชาติก่อน”

รสนิยม

รสนิยมของพ่อพระเอกในเรื่องของการแต่งกาย ส่วนใหญ่ที่ปรากฏ ใส่สูทผูกไทด์ สีดำ และสีเทา ส่วนในตอนทำงาน (อยู่โรงพยาบาล) ใส่ชุดสีขาวมีลักษณะเป็นเสื้อคลุมทับด้านนอก (ชุดหมอ) ส่วนคุณแม่ และคุณย่าของพระเอก ส่วนใหญ่จะสวมใส่กระโปรงยาว เสื้อผ้าปิดมิดชิด อยู่ในรูปแบบ ดั้งเดิมมากกว่า สมัยใหม่ ดังที่พบในตอนที่มีพิธีแต่งงาน พระเอกกับนางเอก แม่และย่าของพระเอกจะสวมชุดประจำชาติ เกาหลี หรือเรียกว่า “ฮันบก”

เพื่อแสดงให้เห็นภาพรวมทั้งหมด ของบริบททางสังคมและบริบททางวัฒนธรรมของประเทศเกาหลี โดยผ่านทางละครซีรีส์เกาหลี ที่ผู้วิจัยเลือกศึกษาทั้งสิ้น จำนวน 16 ตอน ผู้วิจัยจึงขอสรุปในรูปแบบของตารางเพื่อจำแนกการปรากฏบริบททางสังคมเกาหลีในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House ของตัวละครที่สะท้อนการแสดงออกทางด้านวิถีการดำเนินชีวิต สถานภาพทางสังคม และบทบาทหน้าที่ทางสังคม ดังตารางที่ 4.1 และแสดงการปรากฏบริบททางสังคมเกาหลีในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House ของตัวละครที่สะท้อนการแสดงออกทางด้าน รสนิยม ค่านิยม ความคิด/ความเชื่อ ประเพณี และระดับชนชั้นทางสังคม ในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.1 แสดงการปรากฏบริบททางสังคมเกาหลีในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House ของตัวละครที่สะท้อนการแสดงออกทางด้าน รูปแบบการดำเนินชีวิต สถานภาพทางสังคม และบทบาทหน้าที่ทางสังคม

ตัวละคร	รูปแบบการดำเนินชีวิต		สถานภาพทางสังคม			บทบาทหน้าที่ทางสังคม			
	ดั้งเดิม	ใหม่	โสด	สมรส	หย่า	ครอบครัว	เพื่อน	คนทำงาน	คนรัก
1. ลีของเจ	✓		✓	✓	✓			✓	✓
2. ฮาน จี อุน		✓	✓	✓	✓		✓		✓
3. ยูมิง สอง		✓	✓				✓	✓	✓
4. คัง เฮ วอน		✓	✓					✓	✓
5. ดอง ฮุก และ ฮี จิน	✓								
6. พ่อและแม่ (พระเอก)	✓					✓		✓	✓
7. ยี่ พระเอก	✓					✓			

ตารางที่ 4.2 แสดงการปรากฏบริบททางสังคมเกาหลีในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House ของตัวละครที่สะท้อนการแสดงออกทางด้าน รสนิยม ค่านิยม ความคิด/ความเชื่อ ประเพณี และระดับชนชั้นทางสังคม

ตัวละคร	รสนิยม		ค่านิยม		ความคิด/ความเชื่อ		ประเพณี		ระดับชนชั้น		
	ดั้งเดิม	ใหม่	ดั้งเดิม	ใหม่	ดั้งเดิม	ใหม่	ดั้งเดิม	ใหม่	ต่ำ	กลาง	สูง
1. ลี ยอง เจ		✓		✓	✓			✓			✓
2. ฮาน จี อุน						✓		✓		✓	✓
3. ยู มิง ฮง		✓		✓		✓		✓			✓
4. คัง เฮ วอน		✓		✓		✓		✓			✓
5. ดอง ฮุก และ ฮี จิน									✓	✓	
6. พ่อ และแม่ (พระเอก)	✓										✓
7. คุณย่า		✓	✓		✓						✓

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาบริบททางสังคมของละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House ในด้านวิถีการดำเนินชีวิต การมีส่วนร่วมในสังคม บทบาทหน้าที่ทางสังคม รสนิยม ค่านิยม ประเพณี การแบ่งชนชั้นโดยทำการศึกษาจากตัวละคร แล้วนำมาวิเคราะห์ พบว่า สิ่งที่ปรากฏของสังคมเกาหลีที่เด่นชัดมากที่สุด ได้แก่ “การแบ่งชนชั้นทางสังคม” “การอยู่กินก่อนแต่งของวัยรุ่น” และ “ครอบครัวที่มีตั้งแต่ 2 รุ่นขึ้นไป” สรุปได้ดังต่อไปนี้

การแบ่งชนชั้นทางสังคม

ความแตกต่างทางด้าน อาชีพ

ตัวละครที่น่าเสนาในเรื่องมีความแตกต่างทางด้านอาชีพ อย่างชัดเจน โดยพระเอกมีอาชีพเป็นคาราคัง ถ่ายโฆษณา ถ่ายหนัง รวมถึงในการดำเนินชีวิตจะได้รับความสนใจจากบุคคลรอบข้างเป็นอย่างมาก เป็นอาชีพที่มีเกียรติ และ เป็นที่รู้จักของบุคคลทั่วไป และจะได้รับช้อยกเว้นและสิทธิพิเศษ ในด้านการอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวัน ส่วนตัวเอง

นางเอกมีอาชีพเป็นนักเขียนนวนิยายเรื่องสั้น ที่ขาดสนเรื่องเงิน ไม่มีรายได้ที่มั่นคงเป็นอาชีพที่ไม่เป็นที่รู้จักของบุคคลในสังคม ไม่ได้รับสิทธิพิเศษใดๆ ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ส่วน

พระรองมีอาชีพเป็นนักธุรกิจหนุ่มไฟแรงมีบริษัทสื่อสิ่งพิมพ์เป็นของตัวเอง โดยมีลูกน้องทำงานในตำแหน่งเลขาช่วยอำนวยความสะดวกในแต่ละด้าน ถึงแม้จะทำงานหนัก แต่ก็ยังเป็นอาชีพที่มีเกียรติและบุคคลอื่นๆในสังคมยอมรับ

นางรองมีอาชีพเป็นดีไซเนอร์และมีห้องเสื้อเป็นของตัวเอง นอกจากนี้ยังทำหน้าที่ออกแบบเสื้อผ้าให้กับดาราคิลปินที่ทำงานในวงการบันเทิง ทำให้เป็นที่รู้จักและยอมรับของผู้คนในสังคม

พ่อพระเอกมีอาชีพเป็นผู้บริหารโรงพยาบาลมีสถานะทางการเงินที่มั่นคง เป็นอาชีพที่ได้รับการยอมรับจากทุกคนในสังคม

ความแตกต่างทางด้าน การศึกษา

พระเอกจบการศึกษาในระดับมัธยมปลาย เนื่องจากผู้เป็นพ่อต้องการให้เรียนแพทย์แต่ตัวเองพระเอกเอง ชอบและรักในการแสดง จึงออกจากบ้านมาอยู่เพียงลำพังและก็ต้องสู้ ด้วยตัวเองจนสำเร็จและได้เป็นในสิ่งที่ตนเองรัก

นางเอกเรียนจบในระดับมัธยมปลาย ไม่มีเงินที่จะเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัย เนื่องจากพ่อ และ แม่ เสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุตั้งแต่ยังเล็ก ๆ

พระรองจบการศึกษาจากต่างประเทศในด้านการตลาด มีความชำนาญในด้านการใช้ภาษาอังกฤษ เนื่องจากจะต้องใช้ในการติดต่อเรื่องธุรกิจในสายงาน

นางรองเรียนจบในระดับมหาวิทยาลัยในประเทศเกาหลี และกำลังจะไปศึกษาต่อในด้านการออกแบบดีไซน์เสื้อผ้า ที่ประเทศอังกฤษ

การอยู่กินก่อนแต่งของวัยรุ่นเกาหลี

คู่ของพระเอกและนางเอกที่อาศัยอยู่บ้านเดียวกัน โดยที่ยังไม่ได้แต่งงาน ในการใช้ชีวิตประจำวันเป็นไปในลักษณะพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในการดูแลบ้าน ได้แก่ การทำความสะอาดภายในบ้าน การทำอาหาร ซักผ้า ล้างจาน รดน้ำต้นไม้ นอกจากนี้จะมีความเป็นห่วงเป็นใยซึ่งกันและกัน มีการรอการกลับมาในแต่ละวันเมื่อไม่รู้ว่ามีฝ่ายไหนหายไปที่ไหน

คู่ของเพื่อนนางเอก อาศัยอยู่ร่วมกันในห้องเช่าเล็กๆ ซึ่งทั้งสองยังไม่ได้แต่งงานกัน โดยฝ่ายหญิงได้หนีออกจากบ้านมาอยู่กับฝ่ายชายและใช้ชีวิตอย่างยากลำบากนอกจากนี้ทั้งสองยังได้มีลูกร่วมกัน (ท้องก่อนแต่ง) ทั้งที่ยังไม่พร้อมในเรื่องการเงิน เนื่องจากยังมีอาชีพที่ไม่มั่นคง

ครอบครัวที่มี ตั้งแต่ 2 รุ่นขึ้นไป

ครอบครัวของพระเอกมีคุณย่าเป็นรุ่นแรกและทำหน้าที่เป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของคนในครอบครัว คุณพ่อ คุณแม่ นับว่าเป็นรุ่นที่สอง ที่อาศัยอยู่ภายในบ้านหลังเดียวกัน โดยคุณพ่อก็ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าและเป็นผู้นำในการหาเลี้ยงครอบครัว คอยแก้ปัญหา และตัดสินใจในเรื่องต่างๆที่เกิดขึ้นเพื่อความสงบสุขของสมาชิกในครอบครัว ส่วนพระเอกนับได้ว่าเป็นรุ่นที่สามของครอบครัว แต่ในเรื่องปรากฏว่าพระเอกได้ย้ายออกมาอยู่เพียงลำพัง

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบอีกว่าบริบททางวัฒนธรรมก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่สำคัญที่ช่วยทำให้ผู้วิจัยเห็นถึงความแตกต่างของตัวละครในการสะท้อนสังคมเกาหลีในบริบทต่างๆ ได้อย่างแท้จริง โดยผู้วิจัยจะนำเสนอตารางในการแสดงบริบททางวัฒนธรรมที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่สอง: ผลการวิเคราะห์บริบททางวัฒนธรรมเกาหลีที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House) จำนวน 16 ตอน พบว่า

ตารางที่ 4.3 แสดงการปรากฏของบริบททางวัฒนธรรม (Material culture) ที่อยู่ในรูปแบบสิ่งก่อสร้าง (บ้าน Full House) ใน ละครซีรีส์เกาหลี เรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ จำนวน 16 ตอน

ตอนที่	ตัวบ้าน Full House	ห้องนอน	ห้องรับแขก	ห้องครัว	ห้องน้ำ	มุมทำงาน	สวนหย่อม	ห้องเก็บเสื้อผ้า
1	6	1	2	3	0	2	3	0
2	1	1	5	3	1	1	5	0
3	0	8	2	1	1	0	0	0
4	3	6	1	3	2	1	2	0
5	2	0	2	4	1	2	1	0
6	2	6	2	8	0	2	1	1
7	0	1	1	0	1	4	1	0
8	1	3	1	3	0	2	5	0
9	1	4	3	2	1	1	2	1
10	0	6	3	2	0	1	3	0
11	0	5	2	5	1	2	3	0
12	0	2	2	2	0	2	6	0
13	1	5	4	6	1	3	5	0
14	2	6	5	4	1	0	4	2
15	3	4	4	2	0	2	4	0
16	4	5	2	3	1	3	7	1
รวม	26	63	41	51	11	28	52	5

จากตารางที่ 4.3 สามารถอธิบายได้ว่า วัฒนธรรม(Material culture) ที่อยู่ในรูปแบบของสิ่งก่อสร้าง ในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House) จำนวน 16 ตอน พบว่า วัฒนธรรมที่เป็น สิ่งก่อสร้าง ที่ปรากฏมากที่สุด คือ บ้าน Full House ซึ่งถือว่าเป็นฉากหลัก และเป็นฉากสำคัญของเรื่อง ที่บอกความเป็นละครของเรื่องดังกล่าว จากการเก็บข้อมูลในการทำวิจัยนั้น เลือกภาพที่แสดงให้เห็นตัวบ้าน Full House ทั้งหลัง รวมทั้งการปรากฏของส่วนประกอบต่างๆ ภายในบ้าน อันได้แก่ ห้องนอน ห้องรับแขก ห้องครัว ห้องน้ำ มุมทำงาน สวนหย่อม ห้องเก็บเสื้อผ้า ซึ่งผลปรากฏว่า

ในตอนที่ 16 เป็นตอนที่ มีการปรากฏ ภาพบ้าน Full House รวมถึงส่วนต่างๆของบ้านมากที่สุด ซึ่งเป็นตอนจบของละคร ในตอนนี้เป็นการนำเสนอถึงเรื่องราวตอนจบของเรื่อง ที่ลงเอยด้วยการปรับความเข้าใจกันระหว่าง พระเอก กับ นางเอก ที่เกิดความไม่เข้าใจกัน ตั้งแต่ตอนแรกของละครจนถึงตอนสุดท้าย แสดงให้เห็นรูปแบบภายในบ้านอันได้แก่น้องน้ำ ห้องนอน ห้องรับแขก ห้องครัว ที่อยู่ในยุคสมัยใหม่สะท้อนให้เห็นว่าผู้สร้างละครซีรีส์พยายามที่จะบ่งบอกวิถีชีวิตของผู้คนในประเทศเกาหลีในยุคปัจจุบันว่ามีความเป็นสากลมากกว่าความเป็นเกาหลีแบบดั้งเดิม

ในตอนที่ 3 ภาพพระเอก และพระรอง ณ ศูนย์ออกกำลังกาย รวมถึงตอนที่ 1, 2, 5, 11, 13, 16 ที่พระเอก และ นางเอก วิ่งออกกำลังกายในตอนเช้าตรู่ บ่งบอกถึงการเอาใจใส่เรื่องของสุขภาพ

ในตอนที่ 8 เป็นตอนที่นางเอก บอกความหมายของชื่อ บ้าน Full House ซึ่งหมายถึง “บ้านที่เปี่ยมด้วยความรัก” ในตอนนี้เป็นการย้ำถึงภาพของบ้าน ซึ่งเป็นสัญลักษณ์และเป็น จุดเด่นของละครเกาหลีเรื่องนี้

ตารางที่ 4.4 แสดงการปรากฏของวัฒนธรรม (Material culture) ที่อยู่ในรูปแบบของ อาหาร ในละครซีรีส์เกาหลี เรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House) จำนวน 16 ตอน

ตอนที่	อาหารเกาหลี (น้ำซุป กิมจิ ผักดอง ข้าว)	อาหารตะวันตก (สเต็ก สปาเก็ตตี้ เบอร์เกอร์ แซนวิช เล็ก)	อื่นๆ (อาหารญี่ปุ่น)
1	0	3	มามา 2
2	1	0	ข้าวต้ม 1
3	1	2	
4	4	0	
5	1	0	
6	1	0	ข้าวต้ม 1
7	1	0	
8	0	0	
9	1	0	ข้าวต้ม 1
10	2	0	
11	4	0	
12	2	0	
13	2	1	
14	2	0	
15	0	2	มามา 1
16	2	0	
รวม	24	8	7

จากตารางที่ 4.4 สามารถอธิบายได้ว่า วัฒนธรรม (Material culture) ที่อยู่ในรูปแบบของอาหาร ใน ละครซีรีส์เกาหลี เรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House) จำนวน 16 ตอน พบว่า วัฒนธรรมทางด้านอาหาร ที่ปรากฏมากที่สุด คือ อาหารเกาหลี ซึ่งถือว่าเป็นอาหารประจำชาติ ที่ถูกนำเสนอ ในตอน 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16 แสดงให้เห็นว่า ในละครเรื่องสะดุดรักที่ปักใจ (Full House) เป็นการตั้งใจนำเสนอวัฒนธรรมการกินของประเทศเกาหลีเพื่อผู้สายตาผู้ชม และก่อให้เกิดกระแสความนิยมตามมาในท้ายที่สุด

นอกจากนี้ มีการสอดแทรกอาหารตะวันตก ในตอนที่ 1, 3, 13, 15, อันได้แก่ สเต็ก สปาเก็ตตี้ เบอร์เกอร์ แซนวิช เล็ก ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงการสร้างภาพลักษณ์ให้ตัวละครให้ดูเป็นสากล

และแลดูสมัยใหม่ ดังภาพที่ปรากฏ พระเอก นางเอก นางรอง พระรอง รับประทานอาหารพร้อมกัน
ในร้านอาหารหรูเป็นต้น

นอกจากนี้ยังพบอีกว่า ในตอนที่ 1, 2, 6, 9, 15 สิ่งที่ปรากฏนอกเหนือ อาหารเกาหลี
และอาหารตะวันตก คือข้าวต้ม ซึ่งปรากฏในตอน ที่ นางเอก และ นางรองไม่สบาย โดยมีพระเอก
เป็นคนทำข้าวต้มให้ทาน แสดงให้เห็นว่ามีความเหมือนกับประเทศไทยในเรื่องของการรับประทาน
อาหารอ่อนๆ ในขณะที่ไม่สบายในที่นี้ก็คือข้าวต้ม และยังพบอีกว่าในเรื่องนางเอกทานมาม่า ขนม
ขบเคี้ยว รวมถึงอาหารฟัดฟูดต่างๆ แสดงถึงการใช้ชีวิตแบบไม่ใส่ใจเรื่องสุขภาพในด้านอาหาร
การกินซึ่งแตกต่างจากชาวเกาหลียุคโบราณที่จะให้ความสำคัญกับอาหารในแต่ละมื้อ ส่วนผสมของ
อาหารที่นำมาปรุงแต่ละครั้งจะต้องมีประโยชน์ต่อร่างกายมีสรรพคุณเป็นยาช่วยในกระบวนการ
ต่างๆของร่างกาย

การปรากฏของ วัฒนธรรม(Material culture) ที่อยู่ในรูปแบบ ของอาหาร นั้นนอกจาก
ทำให้เราทราบถึงประเภทและรายละเอียดของอาหารเกาหลีที่ปรากฏในเรื่องแล้วนั้นทั้งนี้ ยังทำให้
เราทราบว่าปัจจุบัน ผู้ชายเกาหลีนอกจากจะทำหน้าที่เป็นผู้นำและหาเลี้ยงครอบครัวแล้วนั้นในบาง
โอกาสผู้ชายก็ทำหน้าที่เป็นพ่อบ้านได้เหมือนกันดังที่ปรากฏในเรื่องพระเอกเป็นคนทำข้าวต้มให้
นางเอกและนางรองทาน ซึ่งจะแตกต่างจากในอดีตทุกอย่างภายในบ้านจะต้องเป็นหน้าที่ของ
แม่บ้านเท่านั้น

ตารางที่ 4.5 แสดงการปรากฏของวัฒนธรรมเกาหลี (Material culture) ที่อยู่ในรูปแบบเครื่องอุปโภค ในละครซีรีส์เกาหลี เรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House) จำนวน 16 ตอน

ตอนที่	ยานพาหนะ	มือถือ	คอมพิวเตอร์	เครื่องแต่งกาย	เครื่องประดับ	อื่นๆ
1	8	3	1	15	21	
2	3	5	0	14	18	
3	9	6	0	25	43	
4	6	7	1	10	44	เครื่องบันทึกเสียง 1
5	5	5	1	8	25	เครื่องบันทึกเสียง 1
6	6	6	2	12	39	
7	5	3	1	6	30	
8	5	6	1	7	16	
9	2	1	3	7	19	
10	2	0	1	6	20	
11	1	1	2	6	13	
12	1	1	1	3	12	
13	5	2	2	8	28	
14	3	0	0	8	29	
15	3	1	0	10	22	
16	5	2	1	9	25	
รวม	69	49	17	154	404	2

จากตารางที่ 4.5 อธิบายได้ว่า เครื่องประดับ ใน ละครซีรีส์เกาหลี เรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House) ปรากฏมากที่สุดและรองลงมาได้แก่ เครื่องแต่งกาย ยานพาหนะ มือถือ และคอมพิวเตอร์ ตามลำดับ สะท้อนความเป็นสมัยใหม่ ความเป็นสากลซึ่งอยู่ในระดับของสังคมในชั้นกลาง และแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นเกาหลีในยุคสมัยใหม่ ให้ความสนใจกับการดูแลภาพลักษณ์ของตัวเองเป็นอันดับแรกจากตารางจะเห็นได้ว่า เครื่องประดับและเครื่องแต่งกายมากที่สุดเนื่องจากรับการนำเสนอผ่านตัวละครหลักในเรื่อง

สามารถอธิบายได้ว่า วัฒนธรรม(Material culture) ที่อยู่ในรูปแบบ ของ เครื่องอุปโภค ใน ละครซีรีส์เกาหลี เรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House) จำนวน 16 ตอน พบว่า เครื่องประดับเป็น

สิ่งที่พบมากที่สุด โดยเรียงลำดับของการปรากฏได้ดังนี้ ต่างหู เป็นสิ่งที่ปรากฏเป็นอันดับที่ 1 รองลงมาคือ สร้อยคอผู้ชาย ซึ่งในเรื่องพระเอกจะใส่ตลอดเวลาถึงแม้แต่เวลานอน นอกจากนี้ยังพบ สร้อยคอผู้หญิง นาฬิกาผู้ชาย แหวนผู้ชาย แหวนผู้หญิง หมวกผู้ชาย นาฬิกาผู้หญิง ตามลำดับ

สิ่งที่ปรากฏในรูปแบบ เครื่องอุปโภค ซึ่งรองลงมาจากรองประดับได้แก่ เครื่องแต่งกายโดยพบว่า ชุดสูท ของผู้ชาย ปรากฏมากที่สุด จะพบในพระรองและพระเอกเป็นผู้สวมใส่ ชุดลำลอง ชุดทำงาน ชุดแม่บ้าน ชุดกีฬาชาย ชุดอยู่บ้าน ชุดนอนชาย ชุดนอนหญิง ชุดกีฬาชาย ตามลำดับ

นอกจากนี้สิ่งที่พบรองลงมาได้แก่ ยานพาหนะ ที่ปรากฏมากที่สุด คือ รถยนต์ รองลงมาคือจักรยาน ซึ่งเป็นของที่พระเอกซื้อให้นางเอก นอกจากนี้ยังพบ มือถือ คอมพิวเตอร์ และ เครื่องบันทึกเสียง ปรากฏในละครอีกด้วย

จากการศึกษาบริบททางวัฒนธรรม ที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่พักใจ Full House ผู้วิจัยพบว่า วัฒนธรรมที่เป็นวัตถุที่พบมากที่สุดในเรื่องคือเครื่องประดับสร้อยคอและต่างหู ซึ่งถูกนำเสนอด้วยตัวละครหลักในเรื่อง ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าสิ่งที่พบเป็นไปในรูปแบบการสะท้อนความเป็นสมัยใหม่ โดยใช้ส่วนประกอบจากสิ่งดังกล่าว เพื่อช่วยเพิ่มความมั่นใจและการเป็นผู้นำทางด้านแฟชั่น ส่งผลให้เกิดความสนใจและก่อให้เกิดกระแสความนิยมตามมา

การแบ่งชนชั้นของชาวเกาหลีที่ตัวละครเป็นผู้ถ่ายทอดในเรื่อง นั้น เป็นไปในลักษณะที่ใช้การศึกษา อาชีพรวมถึงสถานะทางสังคมที่สังคมเป็นตัวกำหนดเป็นการแบ่งระดับ เพื่อให้เห็นความแตกต่างได้อย่างชัดเจน เช่นใน โอกาสพิเศษ สังคมของชาวเกาหลี ที่อยู่ในระดับชั้นล่าง หรือกลาง จะนิยมทำอาหารทานเองที่บ้านซึ่งอาหารดังกล่าวจะอยู่ในรูปแบบของอาหารเกาหลีแบบดั้งเดิมมากกว่าอาหารทั่วไป คือ การทำหม้อไฟ หรือเนื้อย่างซึ่งมีลักษณะคล้ายกับหมูกระทะ และสุกี้ในเมืองไทย (ซึ่งตรงนี้อาจจะกล่าวได้ว่าประเทศไทยได้ซึมซับและรับเอาวัฒนธรรมการกินของประเทศเกาหลี) โดยในการรับประทานจะเป็นไปในลักษณะ การนั่งล้อมวงกับพื้น โดยไม่มีโต๊ะหรือเก้าอี้ การใช้ตะเกียบและช้อนยาวในการตักอาหาร ซึ่งทั้งหมดที่กล่าวมานั้นเป็นสัญลักษณ์ของประเทศเกาหลีแบบโบราณที่ใช้ต่อเนื่องกันมาจนถึงปัจจุบัน ส่วนใน โอกาสพิเศษ หรือวันทั่วไปที่จัดได้ว่าเป็นบุคคลที่อยู่ในระดับสังคมชั้นสูงในกลุ่มวัยรุ่นถึงวัยทำงานของเกาหลี พบว่า ส่วนใหญ่จะรับประทานอาหารนอกบ้าน และจะนิยมอาหารแบบตะวันตก มากกว่าอาหารเกาหลีแบบดั้งเดิม

ดังที่ปรากฏในละคร อาหารส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปแบบของสเต็ก สปาเก็ตตี้ ขนมปัง กาแฟ โดยในการรับประทานแต่ละครั้งพบว่าจะนิยมเลือกร้านที่ราคาแพงเนื่องจากในภาพพบว่าแต่ละร้าน มีการตกแต่งที่สวยงามดูเป็นสมัยใหม่ ไม่หลงเหลือความเป็นเกาหลีแบบดั้งเดิมเลยแม้แต่น้อย และในการรับประทานอาหารแต่ละครั้งจะมีเสียงเพลงสากลเปิดให้ฟังในขณะที่รับประทานอาหารเพื่อช่วยสร้างบรรยากาศทุกครั้งรวมถึง ในการรับประทานอาหารในแต่ละครั้งจะใช้ช้อน และส้อมรวมถึงมีดในการตัดและหั่นอาหาร ตรงนี้ทำให้สามารถอธิบายได้ว่า สังคมเกาหลีมีการแข่งขันกันของบุคคลในแต่ละระดับอย่างชัดเจน โดยที่บุคคลในแต่ละระดับก็พึงพอใจและมีความสุขกับการใช้ชีวิตในระดับที่สังคมกำหนดให้กับตนเอง

การอยู่ก่อนแต่งของวัยรุ่นเกาหลี ที่สะท้อนออกมาจากตัวละครในเรื่องสะอูรักที่พักใจ Full House ถึงแม้ว่าจะพบในบางตอนของละครก็ตามแต่สิ่งที่ปรากฏก็สามารถสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมของเกาหลีอันเนื่องมาจากในสมัยก่อนประเพณีการแต่งงานจะถือเป็นธรรมเนียมประเพณีที่เคร่งครัดของชาวเกาหลี เนื่องจากการที่จะเลือกคู่ครองในแต่ละครั้งนั้นจะต้องได้รับความคิดเห็นและการยอมรับจากบุคคลในครอบครัวเสียก่อน แต่สิ่งที่ปรากฏในละคร มีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ทำให้เราสามารถสรุปได้ว่า สังคมของเกาหลีในการเลือกคู่ครองของวัยรุ่นเกาหลี ในสมัยนี้นั้นมีความแตกต่างกับสมัยดั้งเดิมแบบโบราณ โดยสิ้นเชิง เนื่องจากในสมัยนี้ เมื่อฝ่ายชายและฝ่ายหญิงตกลงรักกันก็สามารถย้ายไปอยู่ร่วมกันฉันสามีภรรยาได้เลย โดยที่ไม่ต้องรอฟังความคิดเห็นจากบุคคลในครอบครัว และก็ไม่ต้องรอการจ้ดงานพิธีแต่งงานตามธรรมเนียมประเพณีปฏิบัติที่ยึดถือกันมาแต่ช้านาน นอกจากนี้ยังเห็นได้ว่าสิ่งที่ปรากฏในละครในส่วนที่มีการอยู่ก่อนแต่งงานนั้นสังคมเกาหลีส่วนใหญ่ไม่ได้มองว่าเป็นปัญหาและก็ไม่ให้การยอมรับเช่นกัน

การอยู่ร่วมกันแบบครอบครัวที่มีสองรุ่นขึ้นไป ที่ปรากฏในละครถึงแม้ว่าจะพบเพียงครอบครัวเดียวคือครอบครัวพระเอก ก็ตาม แต่ก็สามารถอธิบายได้ว่า การอยู่ร่วมกันของครอบครัวชาวเกาหลีในปัจจุบันถึงแม้ว่าวิวัฒนาการทางด้านอื่นๆจะเปลี่ยนไปอย่างไรก็ตามชาวเกาหลีก็ยังคงให้ความสำคัญกับการอยู่ร่วมกันเป็นรุ่นๆ ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับประเทศไทยถึงแม้ว่าจะมีการแยกออกเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้นจะด้วยเหตุผลทางด้านเศรษฐกิจ การประกอบอาชีพ รวมถึงความสะดวกสบายก็ตาม แต่ก็ยังพบบเห็นการอยู่ร่วมกันแบบครอบครัวใหญ่หลงเหลืออยู่ในสังคมเช่นเดียวกับประเทศเกาหลีเหมือนกันถึงแม้ว่าส่วนใหญ่จะพบในชนบทก็ตาม ทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าสังคมครอบครัวของชาวเกาหลีในปัจจุบัน และสังคมครอบครัวของ

ประเทศไทยยังคงให้ความสำคัญกับสถาบันครอบครัวที่มีปู่ย่า ตายาย พ่อแม่ รวมถึงลูก หลาน เหมือนๆกัน

ส่วนที่สอง : ทักษะคิดและการรับวัฒนธรรมของผู้ชมผ่านทางละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House) จำนวน 16 ตอน

ในส่วนนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interviews) กับผู้ชม จำนวนทั้งสิ้น 10 คน โดยใช้เกณฑ์ในการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยแบ่งเป็นหญิง 5 คน ชาย 5 คน ที่รับชมละครซีรีส์เกาหลี เรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House) ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยแบ่งเป็นประเด็นต่างๆดังนี้

- 4.2.1 การรับวัฒนธรรมเกาหลีผ่านละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House)
- 4.2.2 การเปิดรับละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House)
- 4.2.3 จุดเด่นของละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House)
- 4.2.4 ความเป็นเกาหลีจากละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House)
- 4.2.5 ทักษะคิดของผู้ชมละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House)
- 4.2.6 การซึมซับวัฒนธรรมเกาหลีจากการชมละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อศึกษาบริบททางสังคมและบริบททางวัฒนธรรมเกาหลีที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House สำหรับผู้ชม ผู้วิจัยสามารถนำเสนอผลการวิจัยดังต่อไปนี้

4.2.1 การรับวัฒนธรรมเกาหลีผ่านละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House)

หลังจากสินค้าทางวัฒนธรรมของประเทศเกาหลีได้แพร่กระจายเข้าสู่ประเทศไทยและก่อให้เกิดกระแสความนิยมจนถึงทุกวันนี้บริบททางสังคมและบริบททางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับประเทศเกาหลีได้รับความสนใจจากประชาชนชาวไทยเป็นอย่างมากสิ่งหนึ่งซึ่งถือได้ว่าเป็นสินค้าทางวัฒนธรรมที่โดดเด่นและได้รับความสนใจ และยังได้รับความนิยมต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน

ได้แก่ ละครซีรีส์เกาหลีในที่นี้ผู้วิจัยได้เลือกละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House) จำนวน 16 ตอนในการศึกษาการรับวัฒนธรรมในครั้งนี้ เมื่อผู้ชมรับชมแล้วทำให้เกิดความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศเกาหลีมากขึ้น อาทิบ้านเรือนที่อยู่อาศัย อาหาร เครื่องแต่งกาย นอกจากนี้ภายในละครซีรีส์เกาหลียังแฝงคุณค่าทางสุนิยม ค่านิยม ประเพณีอันดั้งเดิมของประเทศเกาหลีเพื่อให้เห็นที่อยู่ที่ต่างวัฒนธรรมสามารถรับรู้เรื่องราวได้อย่างใกล้ชิดโดยการรับชมผ่านทางโทรทัศน์ จากละครซีรีส์เกาหลีนั้นผู้วิจัยพบว่ารูปแบบและเนื้อหามีความใกล้เคียงกับวัฒนธรรมไทย ในส่วนของการอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัว การให้ความเคารพต่อผู้อาวุโส ทำให้การเปิดรับละครซีรีส์เกาหลีเป็นไปได้ง่ายและได้รับความนิยมเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน

“ละครซีรีส์เกาหลีถ้าเรามานั่งแยกสิ่งต่างๆออกเป็นอย่างๆจะพบการแฝงตัวของวัฒนธรรมของประเทศเกาหลีอยู่มากมาย ความตั้งใจของผู้ผลิตละครไม่ได้ขายเพียงละครแต่เพียงอย่างเดียวแต่พยายามขายวัฒนธรรมบ้านเมืองของเกาหลีด้วย ถ้าสิ่งไหนที่ใกล้เคียงกับบ้านเราราก็รับแต่ถ้ามันมากเกินไปก็คงปล่อยให้ผ่านสายตาไปเฉยๆรับเพียงแต่ความสนุกก็พอ” (บุญฤทธิ์ เมืองสาม, สัมภาษณ์, 20 มิถุนายน 2551)

“ในเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House วัฒนธรรมในเรื่องการกินจะชัดมาก ในเรื่องของการกินเมื่อเราชมละครนั้นมีภาพอาหารปรากฏในบางตอนของละครทำให้เราเกิดความรู้สึกอยากพอละครจบและเมื่อมีโอกาสก็จะชวนกลุ่มเพื่อนๆ ไปลองทานอาหารเกาหลี ซึ่งเพื่อนๆกลุ่มดังกล่าวก็ชอบละครเกาหลีมากเหมือนกัน” (กาญจน์ ชุระพันธ์, สัมภาษณ์, 1 สิงหาคม 2551)

ดังคำกล่าวของ พลากร สมสุวรรณ รองผู้จัดการฝ่ายรายการ สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 7 ที่ว่า “การที่ละครเกาหลีประสบความสำเร็จสูงนั้น เพราะหนังเกาหลีจะใกล้เคียงกับคนไทย มีวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกัน แต่งาน production ของเขาดีกว่า ไม่ว่าจะบันเทิงหรือมุกตลก มีตัวแสดงภาพวิวัตทัศน์ที่ต่างจากเรา สิ่งเหล่านี้ก็ทำให้คนไทยสนใจภาพยนตร์เกาหลีมากขึ้นประกอบกับกระแสฟีเวอร์ของเอเชียขึ้นมาแรงมากในยุคนี้ โดยเฉพาะกับกลุ่มวัยรุ่น กลุ่มคนเมือง ให้ความสนใจมากเป็นพิเศษ ซึ่งแนวโน้มของภาพยนตร์เกาหลีคาดว่าจะพัฒนาไปได้ดีอีกยาวไกล และการแสดงจะอยู่ไปอีกนานพอสมควร เนื่องจากรัฐบาลเกาหลีให้การสนับสนุนเป็นอย่างดี ประเทศเกาหลีใช้งานบันเทิงเป็นหัวหอกบุกตลาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของการท่องเที่ยว และวัฒนธรรม(นิตยสาร Positioning ออนไลน์, กุมภาพันธ์ 2549)

สอดคล้องกับคำกล่าวของอาจารย์ ไพบุลย์ ปิตะเสน นักเขียนเจ้าของผลงาน “ประวัติศาสตร์เกาหลี” ที่ว่า “หนังสือละครชุดมาในรูปแบบของอุดมการณ์ ซึ่งเมื่อไหร่ที่เราเชื่อว่า เกาหลีสินค้าดี ละครสนุก ซึ่งเป็นภาพลักษณ์เชิงบวก เรียกอีกอย่างว่า เคเวฟ (K-Wave) ความน่ากลัวของเคเวฟ คือ เป็นคลื่นที่อยู่ในใจ เกาหลีมีการสร้าง image ใน 2 ระดับคือ ระดับภาคแมคโคร รัฐบาลเป็นผู้สร้าง โดยเฉพาะความเป็นประเทศเกาหลีให้คนรู้จัก และให้ความสำคัญ “Brand Perception” ที่อยู่ในใจ โดยการโปรโมทแบรนด์เกาหลี” (Positioning ,กุมภาพันธ์ 2549)

จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่าหลังการรับชมละครซีรีส์เกาหลีเรื่องสะอูดรักที่ปักใจ Full House ผู้ชมสามารถแยกแยะส่วนประกอบต่างๆของละครได้เป็นอย่างดีและยังสามารถทำความเข้าใจกับวัฒนธรรมเกาหลีที่สอดแทรกมากับละครอย่างไม่มีอุปสรรคในด้านของความต่างทางวัฒนธรรม นอกจากนี้ผู้ชมยังให้ความเห็นอีกว่าอาหารเป็นสิ่งที่ตนสามารถเปิดรับได้อย่างง่ายดาย เนื่องจากเป็นคนชอบทดลองทานอาหารแปลกๆ ซึ่งก็เป็นผลสืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบันที่เมนูอาหารเกาหลีเข้ามาเป็นตัวเลือกรับประทานอาหาร “หิว” ก็จะเลือกรับประทานอาหารเกาหลีเป็นผลทำให้ร้านอาหารเกาหลีในเมืองไทยได้รับความนิยมในกลุ่มบรรดาแฟนๆละครซีรีส์เกาหลี

4.2.2 การเปิดรับละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะอูดรักที่ปักใจ (Full House)

จากการที่ละครซีรีส์เกาหลีได้เข้ามามีบทบาทและได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายในประเทศไทยตัวกลางสำคัญที่ช่วยทำหน้าที่เชื่อมโยงระหว่างละครกับผู้ชม สิ่งนั้นก็คือเทคโนโลยี นอกจากสิ่งนี้แล้ว ตัวการสำคัญอีกอย่างหนึ่งซึ่งทำให้เกิดการเปิดรับได้อย่างง่ายดาย จนก่อให้เกิดกระแสเกาหลีมาจนถึงทุกวันนี้ได้แก่ “สังคม” ซึ่งเป็นสิ่งที่ช่วยในการกระตุ้นให้เกิดการอยากรู้ อยากลอง อาทิเช่น สื่อโทรทัศน์ และกลุ่มเพื่อนในชั้นเรียน นอกจากนี้ยังพบอีกว่าญาติและบุคคลในครอบครัวก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่ง ที่ก่อให้เกิดการเปิดรับชมละครซีรีส์เกาหลี และในการรับชมแต่ละครั้งนั้นส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปแบบของแผ่นซีดี มากกว่าการชมในโทรทัศน์ เนื่องจากเหตุผลของเวลาที่มีจำกัด และความต่อเนื่องของละครทำให้ผู้ชมส่วนใหญ่เลือกที่จะซื้อแผ่นซีดีมารับชมเองมากกว่าการรับชมจากสถานีช่องต่างๆและเมื่อต้องการรับชมอีกก็สามารถที่จะนำกลับมารับชมใหม่ได้โดยไม่มีข้อจำกัดเรื่องเวลาเข้ามาเป็นปัญหา

“เพื่อนที่เรียน และพี่สาวค่ะ ในตอนแรกก็ไม่ได้เกิดความสนใจอะไรเพราะไม่มีเวลาว่างที่จะมานั่งดูแต่พอไปที่มหาวิทยาลัยเพื่อนๆในกลุ่มเกือบทุกคนพูดถึงละครซีรีส์เกาหลีทำให้เรารู้สึกแตกต่าง เพื่อนจึงแนะนำให้ไปชม พอชมตอนแรกๆก็ยังเฉยๆแต่พอมีพี่สาวมานั่งร่วมชมด้วยนั้นได้เกิดการพูดคุยถึงเรื่องราวต่างๆในละคร ทำให้เราเกิดอารมณ์ร่วมไปกับละครด้วย จึงรู้สึกสนุกและเพลิดเพลิน ทุกวันนี้จึงกลายเป็นแฟนละครซีรีส์เกาหลีตัวจริงค่ะและก็คอยติดตามเรื่องใหม่ๆเรื่อยๆค่ะ” (มณฑิรา มุ่งหมาย, สัมภาษณ์, 14 สิงหาคม 2551)

“ในตอนแรกๆละครซีรีส์เกาหลีเรื่องสะอึดรักที่ปักใจ ออกอากาศทางช่อง 7 สี ในวันเสาร์และอาทิตย์ก็ติดตามรับชมมาโดยตลอดแต่บางครั้งก็ต้องออกไปนอกบ้านไม่สามารถรับชมได้ การชมละครซีรีส์จึงไม่ต่อเนื่อง ก็เลยตัดสินใจไปซื้อแผ่นซีดี มาเริ่มชมใหม่ตั้งแต่ตอนแรกถึงตอนสุดท้ายเนื่องจากราคาไม่แพงหาซื้อได้ง่ายและเราสามารถเก็บไว้ให้คนรอบข้างชมได้อีกถือได้ว่า เป็นสมบัติในการให้ความสุขอีกทางหนึ่ง” (เอกชัย บัวชุม, สัมภาษณ์, 1 สิงหาคม 2551)

“เพื่อนบ้านแนะนำค่ะ ตอนเย็นหลังเลิกเรียนพอมีเวลาว่างก็จะมานั่งดูกับพี่ข้างๆบ้าน ชอบพระเอกกับนางเอกเหมือนกัน ทำให้รู้สึกผ่อนคลายค่ะเมื่อดูแล้ว” (ปรารงค์ทอง องค์กรศรี, สัมภาษณ์, 2 สิงหาคม 2551)

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ชมละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะอึดรักที่ปักใจ Full House ส่วนใหญ่มีการเปิดรับโดยได้รับอิทธิพลมาจากบุคคลรอบข้างมากกว่าการเปิดรับด้วยตัวเองอันได้แก่ เพื่อนที่เรียน ญาติ เพื่อนบ้าน นอกจากนี้ยังให้เหตุผลของการรับชมว่าส่วนใหญ่ชมเพื่อการผ่อนคลายโดยเลือกชมจากแผ่นซีดีมากกว่าชมจากโทรทัศน์เพราะต้องการความต่อเนื่องของละคร

4.2.3 จุดเด่นของละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะอึดรักที่ปักใจ (Full House)

จากการที่ละครซีรีส์เกาหลีเรื่องสะอึดรักที่ปักใจ (Full House) ได้รับความนิยมนอย่างแพร่หลายในประเทศไทยนั้นจุดเด่นในเรื่องโดยส่วนใหญ่พบว่า ภาพบ้าน Full House ภาพทิวทัศน์ของประเทศเกาหลีรวมถึงตัวละคร ได้รับความสนใจมากที่สุดในส่วนที่เป็นตัวละครผู้สร้างได้ทำการคัดเลือกมาอย่างเหมาะสมกับการเป็นผู้นำในด้านของการนำเสนอวัฒนธรรมในรูปแบบต่างๆ โดยพระเอกจะมีลักษณะสูงหน้าตาหล่อเหลาและดูสะอาดส่วนนางเอกจะเน้นในเรื่องความน่ารักสดใส นอกจากนี้เรื่องราวและเนื้อหาของละครไม่ได้รุนแรงและก่อให้เกิดโทษต่อผู้ชมในด้านของ

สังคมแต่อย่างใดโดยส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปแบบของละคร วิทยุ รักรักใจๆ ง่ายต่อการรับชมในทุกเพศ ทุกวัยสามารถชมร่วมกันเป็นครอบครัวได้นอกจากนี้ยังช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว ได้อีกทางหนึ่ง

“จุดเด่นที่ทำให้เลือกชมละครซีรีส์เกาหลีเรื่องสะกดรักที่ปักใจเพราะว่าตัวละครที่ แสดงเป็นพระเอกและนางเอกเป็นดาราที่ได้รับความนิยมในประเทศเกาหลีอยู่ก่อนแล้วส่วนนี้จึง เป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้การถ่ายทอดน่าเชื่อถือและทำให้อินไปกับละครบางตอนยังต้องร้องไห้ ตาม แต่ในบางตอนก็สามารถทำให้หัวเราะได้เหมือนกัน” (มนัสชา ศิลปกิจ โกลด์, สัมภาษณ์, 1 สิงหาคม 2551)

“ละครซีรีส์เกาหลีเรื่องสะกดรักที่ปักใจ Full House มีจุดเด่นที่ต่างจากละครซีรีส์เกาหลี เรื่องอื่นๆตรงที่ในฉากมีตัวบ้าน Full House เป็นจุดเด่นที่ช่วยทำให้ละครน่าสนใจยิ่งขึ้น นอกเหนือจากบทบาทการแสดงของตัวละครในเรื่อง” (กาญจน์ ฐระพันธ์, สัมภาษณ์, 1 สิงหาคม 2551)

“พระเอกรู้สึกว่าจะเน้นสีเสื้อแรงๆทั้งนั้น ส้ม เขียว ม่วง แบบที่ผู้ชายคนอื่นๆไม่กล้าอะ แต่เขากลับที่จะใส่ เพราะเขาเป็นดาราไงทำอะไรก็ไม่น่าเกลียด” (เจษฎา ปุติ, สัมภาษณ์, 25 กรกฎาคม 2551)

“ชอบชุดทุกชุดที่นางรองใส่มาก แต่ละชุดไม่เคยเห็นที่ไหนมาก่อนเลย ดูเท่ เป็นสง่า มากเวลาเขาใส่แล้วมีความรู้สึกว่าเป็นผู้หญิงมั่นใจ เป็นผู้หญิงทำงานยุคใหม่” (วรวรรณ เทพจันทร์, สัมภาษณ์, 23 กรกฎาคม 2551)

“ในเรื่องผมว่าพระเอกเขาใส่เครื่องประดับทุกตอนเลยนะ พับ สร้อย ต่างหู แหวน นาฬิกา แบบเป็นผู้นำทางด้านแฟชั่นจริงๆใส่แล้วถึงแม้ว่าเป็นผู้ชายก็ดูไม่น่าเกลียดนะ ทำให้เรา อยากลองใส่มั่ง” (เอกชัย บัวชุม, สัมภาษณ์, 20 มิถุนายน 2551)

จากการสัมภาษณ์ผู้ชมละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะกดรักที่ปักใจ (Full House) มองว่า จุดเด่นของละครเรื่องนี้อยู่ที่การถ่ายทอดอารมณ์ บทบาทการแสดง รวมถึงการแต่งกายของตัวละคร นอกจากนี้ยังพบว่า ภาพบ้าน Full House ที่ปรากฏก็สามารถดึงดูดและทำให้ละครน่าสนใจยิ่งขึ้น

เนื่องจากการออกแบบเป็นไปในลักษณะสมัยใหม่ เหมาะสำหรับการรับชมของวัยรุ่นสมัยนี้เป็นอย่างมาก

4.2.4 ความเป็นเกาหลีในทัศนะของผู้ชมละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House)

เมื่อนึกถึงประเทศเกาหลีสิ่งหนึ่งที่เราจะลืมไม่ได้คือละครซีรีส์เกาหลีเนื่องจากเป็นตัวละครที่สำคัญในการแพร่กระจายอาณาจักรของความเป็นเกาหลีไปยังที่ต่างๆและทำหน้าที่โดยผ่านทางบทบาทการแสดงของตัวละคร ที่อยู่อาศัยรวมถึงประเพณีวัฒนธรรมและที่สำคัญในที่นี่ก็คือสิ่งที่ผู้คนทั่วไปสามารถจดจำความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของความเป็นเกาหลีนั่นเองที่จะสามารถครองใจผู้ชมได้อย่างแท้จริงผู้วิจัยพบว่าส่วนใหญ่ผู้ชมจะให้ความสนใจกับนักแสดงนำในละครเกาหลีเป็นอันดับแรกและตรงนี้เองที่เป็นบ่อเกิดของการชื่นชอบและลอกเลียนแบบพฤติกรรมในส่วนตัวตนเองชื่นชอบ

“ความเป็นเกาหลีจะนึกถึงเราก่อนเป็นสิ่งแรกเพราะทุกอย่างในตัวเขาที่สะท้อนออกมาจากการแสดงมีวัฒนธรรมของเกาหลีแฝงมามากทีเดียว เช่น การทานอาหารในเรื่องจะเน้นอาหารเกาหลี ทรงผมก็จะมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว เพลงประกอบที่ใช้ในเรื่องก็ทำให้เราติดจนร้องได้ ทุกสิ่งทุกอย่างโดยรวมมันทำให้เราถูกกลืนเข้าไปพร้อมกับสิ่งๆนั้น โดยบางครั้งเราแทบจะ ‘ไม่รู้ตัว’” (ณัฐธิดา สื่อใหม่, สัมภาษณ์, 1 สิงหาคม 2551)

“หลังการแต่งงานชาวเกาหลีมักจะไปเยี่ยมผู้ใหญ่ คงเป็นประเพณีแบบดั้งเดิมของเขา และก็มักจะไปฝากผู้ใหญ่ของแต่ละฝ่ายด้วย คุณแล้วไม่ค่อยแตกต่างอะไรมากมายกับบ้านเราที่ยังคงให้ความเคารพญาติผู้ใหญ่อยู่เสมอ ในโอกาสสำคัญต่างๆเราก็มักจะนึกถึงท่านและไปเยี่ยมท่าน โดยที่ไม่ลืมมีสิ่งของติดไม้ติดมือไปด้วย” (กาญจน์ ฐระพันธ์, สัมภาษณ์, 1 สิงหาคม 2551)

ผู้ชมได้ให้ความคิดเห็นในส่วนของการนึกถึงความ เป็นเกาหลีในด้านตัวละครหลักในที่นี่คือพระเอก (ลี ยอง เจ) จากบทบาทการแสดง ในส่วนที่สะท้อนวัฒนธรรมในด้านอาหารเกาหลี นอกจากนี้ผู้ชมยังได้ให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมอีกว่าชาวเกาหลีจะให้ความสำคัญกับผู้ใหญ่ในลักษณะการดูแลเอาใจใส่ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับคนไทย

4.2.5 ทักษะคติของผู้ชมละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House)

หลังจากการรับชมละครซีรีส์เกาหลีส่วนใหญ่ผู้ชมจะมีทัศนคติที่ดีต่อละคร เนื่องจากเหตุผลที่ว่า การเลือกตัวละคร เนื้อเรื่อง รวมถึงภาพและสิ่งต่างๆ ที่ถูกนำเสนอ นั้นไม่ได้ดูเป็นเกาหลีมากจนเกินการทำ ความเข้าใจของผู้ชมที่มีต่อละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House) แต่ตรงกันข้ามกลับมีความเป็นสากลผสมผสานอยู่มากมาย อาทิ การแต่งกาย การรับประทานอาหาร นอกจากนี้ยังบวกกับการนำเสนอความเป็นสมัยใหม่จึงก่อให้เกิดความชื่นชอบและพร้อมที่จะเปิดรับตลอดเวลา

“โดยส่วนตัวคิดว่าละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House) มีหลายๆ อย่างที่ลงตัวเป็นละครวัยรุ่นที่สามารถถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมเกาหลี ถึงแม้ว่าจะเป็นเพียงละครก็ตาม แต่ก็สามารถทำให้เราเก็บรายละเอียดบางอย่างที่เกี่ยวข้องกับประเทศเกาหลีเพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจในวัฒนธรรมเกาหลีเพิ่มมากขึ้น” (ปรารักษ์ทอง องค์กร, สัมภาษณ์, 2 สิงหาคม 2551)

“การแต่งกายก็สามารถบอกได้นะว่าใครอยู่ในระดับไหน นางเอกแต่งตัวไม่ค่อยเป็นเสื้อฟ้าจะเน้นสีสดๆ ไว้ก่อนดูไม่ค่อยมีฐานะเท่าไร ส่วนพระรองจะใส่สูทสีเข้ม ดูดีมีสกุลค่ะ เห็นได้ชัดเลยคะสองคนนี่” (มนัสชา ศิลปกิจ โภชวล, สัมภาษณ์, 1 สิงหาคม 2551)

“ชอบมากคะ ตัวละครทุกตัวน่ารักดูแล้วอยากเป็นเหมือนเขาดูว่าเริงสดใสละครซีรีส์เกาหลีเรื่องนี้บ่งบอกความเป็นสมัยใหม่ของชาวเกาหลีในยุคนี้ได้เป็นอย่างดีซึ่งลบภาพความเป็นเกาหลีในสมัยก่อนอย่างขึ้นเชิง(ชุดที่ปกปิดร่างกายอย่างมิดชิด)” (มณฑิรา มุ่งหมาย, สัมภาษณ์, 14 สิงหาคม 2551)

หลังการรับชมละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House) ส่วนใหญ่ผู้ชมได้ให้ทัศนคติในทางบวกเกี่ยวกับรายละเอียดของละคร โดยให้ความคิดเห็นว่าละครซีรีส์เกาหลีเรื่องดังกล่าวสามารถถ่ายทอดเรื่องราวทางวัฒนธรรมของเกาหลีออกมาสู่สายตาผู้ชมได้อย่างเข้าใจ และให้ความสนใจในการแบ่งชนชั้นของชาวเกาหลีโดยใช้การแต่งกายเป็นตัวชี้วัดระดับ

4.2.6 การซึมซับวัฒนธรรมเกาหลีจากการชมละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House)

การรับวัฒนธรรมเกาหลีผ่านละครซีรีส์เกาหลีนั้นนอกจากความบันเทิงแล้วยังพบว่า ส่วนใหญ่หลังการรับชมผู้ชมจะให้ความคิดเห็นว่า หลังการชมละครจะมีการซึมซับสิ่งต่างๆอย่าง ไม่ได้ตั้งใจเป็นไปในลักษณะ ยินยอมพร้อมใจ และก่อนชมเห็นว่าละครซีรีส์ดังกล่าวไม่ได้มีพิษภัยกับตนเองจึงเปิดรับและปล่อยให้เป็นไปตามธรรมชาติ

“ก่อนชมเราก็รับรู้แล้วว่าไม่ได้มีการเซ็นเซอร์อะไร เนื้อหาของละครไม่มีความรุนแรง และก่อให้เกิดโทษ ฉะนั้นพอเปิดรับตอนแรกๆจึงทำตามสบายสิ่งไหนที่เห็นก็นำมาปรับใช้กับชีวิตประจำวันได้ก็จะนำมาปรับให้ดีขึ้นแต่ที่เห็นชัดคือได้ทดลองไปทานอาหารเกาหลีและทุกวันนี้ก็ยังชอบทานอยู่ถ้ามีเวลาว่างก็จะชวนครอบครัวไปทานครับ” (สุรสิทธิ์ สิทธิหล่อ, สัมภาษณ์, 1 สิงหาคม 2551)

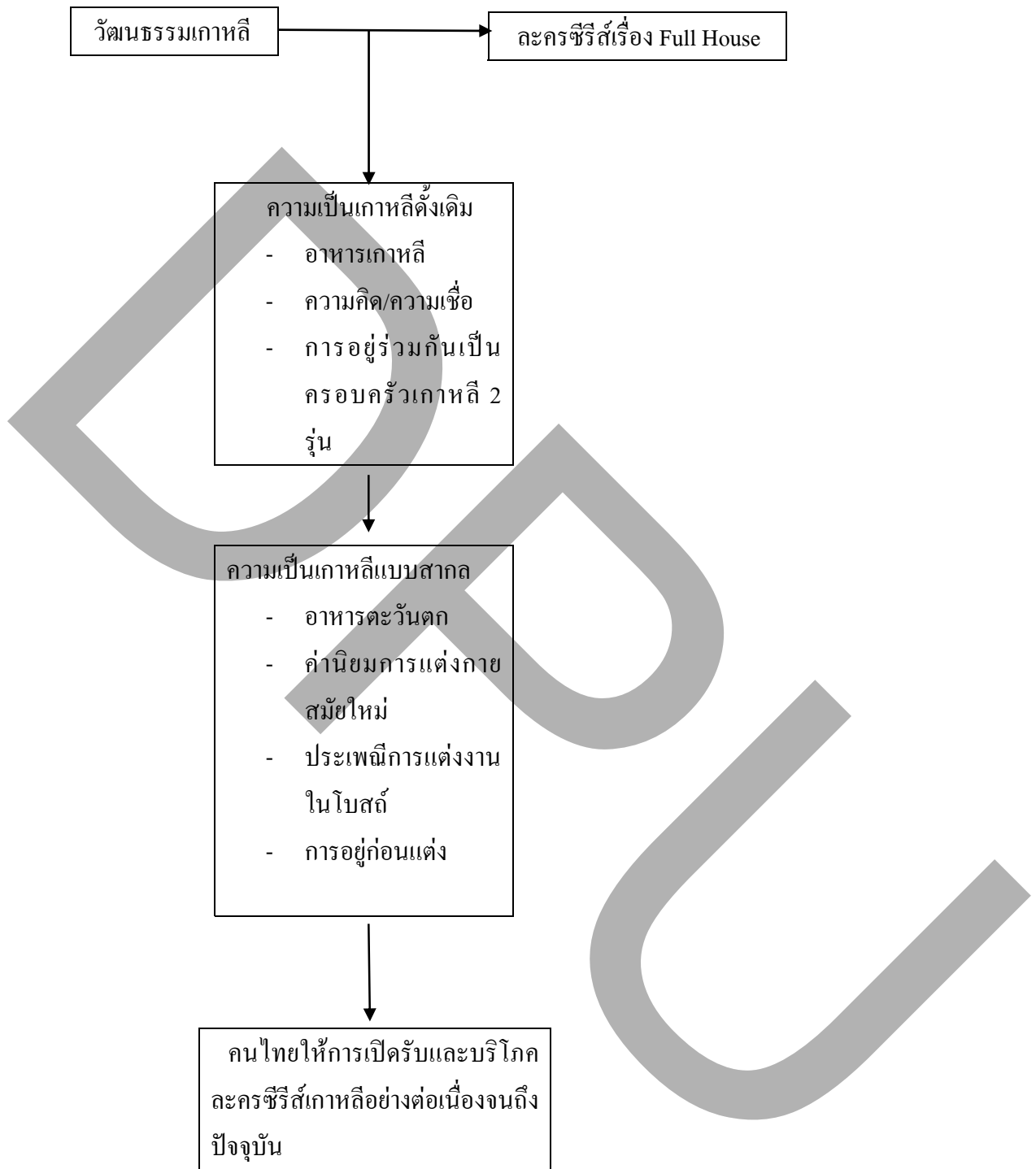
“การแต่งกาย ทรงผม ที่เป็นจุดเด่นของละครซีรีส์เกาหลีทำให้จากที่ผมเรามีสีดำพอมชมพู หลังจากละครซีรีส์จบเกิดความรู้สึกมั่นใจอยากที่จะเปลี่ยนทรงผมตัวเอง ให้เหมือนกับนางเอก เพราะดูแล้วน่ารักสดใสดีค่ะ” (วรวรรณ เทพจันทร์, สัมภาษณ์, 23 กรกฎาคม 2551)

“สิ่งที่ได้จากละครซีรีส์เกาหลีเรื่องนี้น่าจะเป็นเพลงนะเพลงเขาดังมาก ไม่ได้ขายซีรีส์อย่างเดียวมว่าเขาก็พยายามจะขายเพลงด้วยเหมือนกัน คนไทยยังนำมาแปลเลย ตามคลื่นวิทยุก็เปิดบ่อยๆจากที่ไม่ชอบ พอได้ฟังจนชินมันก็ซึมซับเองโดยที่เราไม่รู้ตัวเหมือนกัน เพลงเขาก็ฟังง่าย ถึงแม้จะแปลไม่ออกแต่ดนตรีเขาสนุกครับ” (กาญจน์ ชูระพันธ์, สัมภาษณ์, 1 สิงหาคม 2551)

ดังกล่าวของ วิภารัตน์ พันธุ์ฤทธิ์คำ อาจารย์วิทยาลัยศิลปะ สื่อและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่กำลังศึกษาระดับปริญญาเอก ในหัวข้อ cross-cultural media for tourism ที่ว่า “ละครเป็นสื่อของวัฒนธรรมสมัยนิยม (popular culture) ที่มีลักษณะพิเศษกว่าสื่ออื่นๆโดยธรรมชาติของผู้ที่บริโภคละคร ผู้ชมมักจะซึมซาบ และเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของละคร มักจะเปรียบเทียบเรื่องราวในละครกับวิถีการดำเนินชีวิตจริงของผู้ชมเอง การดำเนินชีวิตของคนธรรมดาคนในสื่อต่างก็เป็นบุคคลที่ไม่มีอะไรต่างไปจากคนดู มีความทุกข์ เศร้า และก็มีความสุขได้”

ผลจากการวิจัยในส่วนของ การชิมชั้บวัฒนธรรมเกาหลีหลังจากการรับชมละครซีรีส์ เกาหลีเรื่องสะอูดรักที่ปักใจ (Full House) พบว่าผู้ชมที่เป็นเพศชายส่วนใหญ่จะให้ความคิดเห็นว่ อาหาร และเพลง สามารถทำให้พวกเขาเหล่านั้นเกิดความชื่นชอบและทดลองจนก่อให้เกิดความ นิยมตามมาจนถึงปัจจุบัน ส่วนผู้ชมที่เป็นผู้หญิงให้ความคิดเห็นว่าการแต่งกาย กับทรงผมของตัว ละครในเรื่องที่ทำให้ตัวของเขาเองเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้นกว่าเดิม

ภาพที่ 4.3 สรุปการนำเสนอการวิเคราะห์เนื้อหาจากการนำเสนอของตัวละครในส่วนของ การแสดงออกทางบริบททางสังคม และบริบททางวัฒนธรรม ที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลี เรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House)

ประเทศเกาหลี (ละครซีรีส์เกาหลี)

- ตัวละคร
- ลี ยอง เจ (พระเอก)
 - ฮัน จี อุน (นางเอก)
 - ยู มิง ฮอง (พระรอง)
 - คัง เฮ วอน (นางรอง)
 - วอน ดอน ฮุกและฮี จิน(เพื่อนนางเอก)
 - พ่อและแม่พระเอก
 - ย่าพระเอก

ผู้ชมละครซีรีส์เกาหลี

- เกิดการซึมซับวัฒนธรรมเกาหลีโดยการยินยอมพร้อมใจ ส่งผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านทัศนคติและพฤติกรรมการเล่นแบบในด้านการแต่งกาย, ทรงผม, ค่านิยมสมัยใหม่, อาหารเกาหลี

ภาพที่ 4.4 สรุปทัศนคติและการรับวัฒนธรรมของผู้ชมผ่านทางละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House)

จากทัศนะข้างต้น จะเห็นได้ว่า สินค้าทางวัฒนธรรมของประเทศเกาหลีที่มาในรูปแบบของละครซีรีส์เกาหลี ได้รับการยอมรับกันอย่างแพร่หลายในประเทศไทยในขณะนี้ นับได้ว่าเป็นผลสำเร็จอันสูงสุด ของรัฐบาลเกาหลีที่พยายามผลักดันให้ประเทศของตนเป็นที่รู้จัก และได้รับการยอมรับโดยใช้ละครมาเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดเรื่องราวในประเทศของตน และเชื่อมโยงวัฒนธรรมที่มีความต่างกันให้เกิดการยอมรับ และที่สำคัญ อีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ละครซีรีส์เกาหลีเข้ามาประสบความสำเร็จในประเทศไทยอันเนื่องมาจาก การที่วัฒนธรรมเกาหลีมีความใกล้เคียงกับวัฒนธรรมไทย และนอกจากนี้โดยธรรมชาติของผู้ที่บริโภคละครมักเกิดการซึมซับและทำการเปิดรับโดยไม่รู้ตัวเป็นไปในลักษณะการยินยอมพร้อมใจ หรือสมัครใจยอมรับด้วยตัวเองนั่นเอง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “บริบททางสังคม และบริบททางวัฒนธรรมเกาหลี ที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House)” ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาถึงบริบททางสังคมและบริบททางวัฒนธรรมเกาหลีที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House)
2. เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้ชมละครซีรีส์เกาหลี และการรับวัฒนธรรมเกาหลีผ่านละคร

จากการศึกษาวิจัยพบว่า บริบททางสังคมและบริบททางวัฒนธรรมเกาหลีที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House) ตัวละครหลักในเรื่องสะท้อนความเป็นบริบททางสังคมและบริบททางวัฒนธรรม แบบผสมผสาน โดยในเรื่องจะพบรูปแบบของสังคมสมัยใหม่มากกว่ารูปแบบของสังคมสมัยเก่า โดยรูปแบบของสังคมสมัยใหม่ ได้ถ่ายทอดออกมาในด้าน การแต่งกาย พิธีกรรม (การแต่งงาน) อาหารตะวันตก รวมถึงวิถีชีวิตของวัยรุ่นที่นิยมอยู่ก่อนแต่ง ส่วนสังคมในรูปแบบ สมัยเก่าได้ถ่ายทอดออกมาในด้านของ อาหารเกาหลี การแบ่งชนชั้น รวมถึงธรรมเนียมปฏิบัติที่ถือสืบต่อเนื่องกันมาเป็นเวลาช้านานได้แก่ การให้ความเคารพ นับถือ ผู้อาวุโส นอกจากนี้พบว่าภายในละครยังมีการนำเสนอออกมาในรูปแบบที่ซ้ำๆ เพื่อตอกย้ำบริบททางสังคมและบริบททางวัฒนธรรมสมัยใหม่ตามองค์ประกอบของละครโทรทัศน์ ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดการเล่าเรื่องของละครเกาหลี ส่งผลให้เกิดการรับรู้จนเกิดการเข้าถึงหรือเรียกว่า “อิน” ในเรื่องราวที่นำเสนอ นอกจากนี้ผู้วิจัยพบว่าผู้ชมมีทัศนคติที่ดีต่อละครซีรีส์เรื่องดังกล่าวซึ่งหลังการเปิดรับได้นำไปปรับใช้กับชีวิตประจำวันของตนในด้านต่างๆ ทำให้เป็นที่น่าสังเกตว่าวัฒนธรรมเกาหลีได้เข้ามามีบทบาทและสามารถครอบงำทางด้านความคิดของผู้ชมให้เกิดการอยากรู้ อยากลอง จนนำไปสู่การรับวัฒนธรรมเกาหลีในรูปแบบต่างๆดังนี้ รูปแบบของอาหารเกาหลี รูปแบบของเครื่องแต่งกายที่ทันสมัย รูปแบบทรงผม รวมไปถึงการที่ละครสามารถทำให้ผู้ชมเกิดความสนใจและอยากที่จะไปประเทศเกาหลีเพื่อไปสัมผัสในสิ่งที่นำเสนอออกมาในละครซีรีส์ ซึ่งตรงนี้สามารถทำให้เราสรุปได้ว่า การครอบงำของวัฒนธรรมเกาหลีที่มีต่อผู้ชมเป็นไปในลักษณะยินยอมพร้อมใจ ซึ่งมาจากการซึมซับจากการนำเสนอของตัวละครหลักในเรื่อง

โดยผู้วิจัยจะอธิบายรายละเอียดในแต่ละส่วนดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 บริบททางสังคมและบริบททางวัฒนธรรม ที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House)

5.1.1.1 บริบททางสังคมที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House)

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์บริบททางสังคมที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House) โดยเลือกที่จะศึกษาผ่านตัวละครหลักในเรื่องสามารถแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

(1) วิถีชีวิตของตัวละครหลักในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House) โดยมี พระเอก นางเอก พระรอง นางรอง เพื่อนนางเอก พ่อแม่พระเอกและย่าพระเอก โดยจะศึกษาในส่วนของกิจวัตรประจำวันที่เกิดขึ้นในแต่ละบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับบริบททางสังคมในเรื่อง โดยสามารถสรุปได้ว่าวิถีชีวิตของตัวละครในการสะท้อนบริบททางสังคมส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปแบบของสังคมสมัยใหม่ ซึ่งได้แก่ การรับประทานอาหารแบบชาติตะวันตก การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยการอยู่ก่อนแต่ง

(2) สถานภาพทางสังคมของตัวละครหลักในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House) ส่วนใหญ่จะแสดงออกมาในสถานโสดมากที่สุดเนื่องจากตัวละครในเรื่องส่วนใหญ่ยังเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่ยังให้ความสำคัญกับงาน และเพื่อน

(3) บทบาทหน้าที่ทางสังคมของตัวละครหลักในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House) ส่วนใหญ่จะแสดงออกมาในบทบาทการเป็นคนรักเนื่องจากในเรื่อง ตัวละครหลักจะอยู่ในกลุ่มวัยรุ่นจึงมีการปรากฏภาพในลักษณะความรักแบบวัยรุ่นที่ออกแนวน่ารักสดใส

5.1.1.2 บริบททางวัฒนธรรมที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House)

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์บริบททางวัฒนธรรมที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House) โดยเลือกที่จะศึกษาในส่วนของ รสนิยม ค่านิยม ประเพณี และระดับชนชั้นทางสังคมของตัวละครหลักในเรื่อง โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(1) รสนิยม ของตัวละครหลักส่วนใหญ่มีความแตกต่างกันออกไปตามระดับฐานะการเงิน โดยสามารถแบ่งเป็นสองกลุ่มคือ รสนิยมสมัยใหม่ ซึ่งก็ได้แก่ พระเอก นางเอก พระรอง นางรอง เพื่อนนางเอก ส่วนรสนิยมสมัยเก่าแบบโบราณ ได้แก่ พ่อ แม่ และย่าพระเอก โดยศึกษาจากความคิด การยึดถือปฏิบัติ การแสดงออกของตัวละคร

(2) ค่านิยมของตัวละครหลักในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House) ส่วนใหญ่พบ ค่านิยมในการใช้ของแพงมากที่สุด เนื่องจากตัวละครหลักในเรื่องมีฐานะและอาชีพที่มั่นคงและเป็นคนที่ชอบออกงานสังคมได้แก่ พระเอก พระรอง นางรอง พ่อพระเอก ส่วนค่านิยมในการใช้สินค้าราคาถูกพบใน นางเอก และเพื่อนนางเอก เนื่องจากมีอาชีพที่ไม่แน่นอน

(3) ประเพณี ที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House) พบว่าอยู่ในรูปแบบของสมัยใหม่ คือแบบสากลพบในประเพณีการแต่งงานระหว่างพระเอกกับนางเอก

(4) ระดับชนชั้นทางสังคมของตัวละครหลักในเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House) สามารถแบ่งได้เป็น 3 ระดับคือ พบในสังคมชั้นสูงมากที่สุดได้แก่ พระเอก พระรอง นางเอก นางรอง พ่อและแม่พระเอก ย่าพระเอก ส่วนสังคมชั้นกลาง ได้แก่ นางเอกในตอนแรกๆและเพื่อนนางเอก ส่วนชนชั้นล่างได้แก่ เพื่อนนางเอก ในตอนที่ไม่ได้ทำงาน โดยศึกษาจาก การแสดงออกทางฐานะในสังคม อาชีพที่มั่นคง ที่อยู่อาศัย รวมถึงกิจวัตรประจำวันต่างๆ

5.2.1 ทักษะคติของผู้ชมละครซีรีส์เกาหลี และการรับวัฒนธรรมเกาหลีผ่านละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House)

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างผู้ชมที่รับชมละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House) โดยแบ่งเป็นประเด็นได้ดังต่อไปนี้

- (1) การรับวัฒนธรรมเกาหลีผ่านละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House)
- (2) การเปิดรับละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House)
- (3) จุดเด่นของละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House)

- (4) ความเป็นเกาหลีจากละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House)
- (5) ทักษะคดีของผู้ชมละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House)
- (6) การซึมซับวัฒนธรรมเกาหลีจากการชมละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House)

5.2.1.1 การรับวัฒนธรรมเกาหลีผ่านละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House)

จากการสัมภาษณ์ผู้ชมในเรื่องของการรับวัฒนธรรมเกาหลีผ่านละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House) ผู้ชมส่วนใหญ่ให้ข้อคิดเห็นว่า ตัวของผู้ชมสามารถแยกแยะส่วนประกอบต่างๆของละครได้เป็นอย่างดีและยังสามารถทำความเข้าใจกับวัฒนธรรมเกาหลีที่สอดแทรกมากับละครอย่างไม่มีอุปสรรคในด้านของความแตกต่างทางวัฒนธรรม นอกจากนี้ผู้ชมยังให้ความเห็นอีกว่าอาหารเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่สามารถเปิดรับได้อย่างง่ายดาย

5.2.1.2 การเปิดรับละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House)

ผู้ชมละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่า สังคมเป็นตัวกลางที่สำคัญในการเปิดรับวัฒนธรรมที่มาในรูปแบบของละครซีรีส์ โดยหมายถึง บุคคลรอบข้างอันได้แก่ กลุ่มสังคมเพื่อน ญาติ เพื่อนบ้าน นอกจากนี้ยังให้เหตุผลของการรับชมว่า ส่วนใหญ่ชมเพื่อการผ่อนคลายโดยเลือกชมจากแผ่นซีดีมากกว่าชมจากโทรทัศน์เนื่องจากต้องการความต่อเนื่องของละคร

5.2.1.3 จุดเด่นของละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House)

จากการสัมภาษณ์ผู้ชมละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House) ผู้ชมส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่าจุดเด่นของละครเรื่องนี้อยู่ที่การถ่ายทอดอารมณ์ บทบาทการแสดง รวมถึงการแต่งกายของตัวละครที่ช่วยทำให้ละครน่าสนใจและช่วยในการดึงดูดผู้ชมให้เกิดความสนใจละครเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่า ภาพบ้าน Full House ที่ปรากฏยังสามารถทำให้ผู้ชมเกิดความสนใจและติดตามยิ่งขึ้นเนื่องจากการออกแบบเป็นไปในลักษณะสมัยใหม่ เหมาะสมสำหรับการรับชมของวัยรุ่นสมัยนี้

5.2.1.4 ความเป็นเกาหลีจากละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House)

ผู้ชมได้ให้ความคิดเห็นในส่วนของการให้ความหมายของความเป็นเกาหลีในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House) ว่าตัวละครหลักในที่นี่คือพระเอก (ลี ยอง เจ) เป็นสิ่งแรกที่นึกถึงเนื่องจากลักษณะต่างๆที่เป็นองค์ประกอบในตัวของเขาเองแม้จะดูเป็นสมัยใหม่แต่ก็มีการผสมผสานความเป็นเกาหลีในตัวด้วยโดยให้เหตุผลที่ว่า ตาดี ผิมาขาว นอกจากนี้ผู้ชมยังนึกถึงวัฒนธรรมในด้านอาหารเกาหลีที่สะท้อนออกมาจากบทบาทการแสดงของตัวละครหลักในเรื่อง นอกจากนี้ผู้ชมยังได้ให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมอีกว่าชาวเกาหลีจะให้ความสำคัญกับผู้ใหญ่ในลักษณะการดูแลเอาใจใส่ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับคนไทย

5.2.1.5 ทักษะคติของผู้ชมละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House)

หลังการรับชมละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House) ส่วนใหญ่ผู้ชมได้ให้ทัศนคติในทางบวกกับละคร โดยให้ความคิดเห็นว่าละครซีรีส์เกาหลีเรื่องดังกล่าวสามารถถ่ายทอดเรื่องราวทางวัฒนธรรมของเกาหลีออกมาสู่สายตาผู้ชมได้อย่างเข้าใจ และมีความสนใจในการแบ่งชนชั้นของชาวเกาหลีโดยใช้การแต่งกาย และสถานะทางสังคมเป็นตัวชี้วัดระดับ

5.2.1.6 การซึมซับวัฒนธรรมเกาหลีจากการชมละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House)

ผลจากการวิจัยในส่วนของการซึมซับวัฒนธรรมเกาหลีหลังจากการรับชมละครซีรีส์เกาหลีเรื่องสะดุดรักที่ปักใจ (Full House) พบว่าผู้ชมที่เป็นเพศชายส่วนใหญ่จะให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับอาหาร และเพลง ว่าสามารถทำให้พวกเขาเหล่านั้นเกิดความชื่นชอบและทดลองจนก่อให้เกิดความนิยมตามมาจนถึงปัจจุบัน ส่วนผู้ชมที่เป็นผู้หญิงได้ให้ความคิดเห็นว่าการแต่งกายกับทรงผมของตัวละครหลักในเรื่องเป็นแรงขับที่ทำให้ตัวของเขาเองเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้นกว่าเดิม

จากที่กล่าวมาในข้างต้นสามารถอธิบายได้ว่า ละครซีรีส์เกาหลีเรื่องสะดุดรักที่ปักใจ Full House มีการปรากฏบริบททางสังคมและบริบททางวัฒนธรรม ในรูปแบบสมัยใหม่ แต่ก็ยังมีการผสมผสานรูปแบบในสมัยโบราณ (เกาหลีดั้งเดิม) อยู่บ้างเพียงเล็กน้อย แสดงให้เห็นถึงการที่

ประเทศเกาหลีพยายามสร้างภาพให้กับประชาชนและประเทศของตนดูเป็นสากลเทียบเท่ากับประเทศอื่นๆ

ในส่วนของผู้ชมจากความคิดเห็นข้างต้นทำให้เราทราบว่า การเปิดรับละครซีรีส์เกาหลี เรื่องสะอูดรักที่พิกิจ Full House นั้นเป็นไปอย่างง่ายดาย โดยได้รับแรงกระตุ้นความสนใจมาจากกลุ่มบุคคลในสังคมบวกกับนิสัยของคนไทยที่มีการเปิดรับสิ่งต่างๆ ได้ง่ายโดยไม่ต้องคิดระวัง ถึงแม้ว่าละครซีรีส์เกาหลีเป็นสินค้าทางวัฒนธรรมของประเทศเกาหลีก็ตาม นอกจากนี้เทคโนโลยีที่ทันสมัยก็เป็นส่วนสำคัญที่ช่วยทำให้รับได้ง่ายขึ้นเช่นกัน

ทั้งหมดที่กล่าวมานั้นทำให้เราสามารถมองเห็นได้ว่าการครอบงำทางวัฒนธรรมของประเทศเกาหลีที่พยายามสร้างความสนใจและให้เกิดการซึมซับสำหรับผู้ชมในประเทศไทยนั้นประสบความสำเร็จได้เกินความคาดหมายเนื่องจากปัจจัยต่างๆ ที่เอื้ออำนวยจึงทำให้สินค้าทางวัฒนธรรมเกาหลีที่มาในรูปแบบของละครซีรีส์เกาหลีได้ ก่อให้เกิดกระแสความนิยมสืบเนื่องจนถึงปัจจุบัน

ตารางที่ 5.1 แสดงผลบริบททางสังคมของตัวละครในละครเกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ

ตัวละคร	บริบททางสังคม	
	กิจวัตรประจำวัน/ลักษณะเฉพาะ	กิจวัตรประจำวัน/ลักษณะเฉพาะ
	<ul style="list-style-type: none"> - ตื่นนอนแต่เช้าวิ่งออกกำลังกาย - ทานอาหาร(ดั้งเดิม)อาหารเกาหลี - แต่งกายแบบสมัยใหม่ 	<ul style="list-style-type: none"> - รสนิยมสมัยใหม่ - พิธีแต่งงานแบบสมัยใหม่ - อยู่ในระดับชนชั้นสูง
	<ul style="list-style-type: none"> - ตื่นนอนสาย - ทานอาหาร Fast Food (สมัยใหม่) - นั่งรถประจำทาง 	<ul style="list-style-type: none"> - ชอบแต่งกายสีสดใส - นิยมใช้ของราคาถูก - อยู่ในระดับชนชั้นกลาง
	<ul style="list-style-type: none"> - รับประทานอาหารสมัยใหม่(ตะวันตก) - แต่งกายแบบสมัยใหม่(สูท) - เป็นนักธุรกิจหนุ่มไฟแรง 	<ul style="list-style-type: none"> - ชื่นชอบความเป็นตะวันตก - นิยมใช้ของราคาแพง - อยู่ในระดับชนชั้นสูง
	<ul style="list-style-type: none"> - รับประทานอาหารสมัยใหม่(ตะวันตก) - แต่งกายแบบสมัยใหม่(ชุดเซ็กซี่) - เป็นนักออกแบบเสื้อผ้ามีห้องเสื้อเป็นของตัวเอง 	<ul style="list-style-type: none"> - ชื่นชอบความเป็นตะวันตก - นิยมใช้ของแพง - อยู่ในระดับชนชั้นสูง
	<ul style="list-style-type: none"> - รับประทานอาหารแบบดั้งเดิม(อาหารเกาหลี) - มีอาชีพที่ไม่แน่นอน - มีสถานะเป็นเพื่อนสนิทนางเอก 	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ชีวิตแบบเกาหลีดั้งเดิม - นิยมใช้ของถูก - อยู่ในระดับชนชั้นล่าง

ตัวละคร	บริบททางสังคม	
	กิจวัตรประจำวัน/ลักษณะเฉพาะ	กิจวัตรประจำวัน/ลักษณะเฉพาะ
	<ul style="list-style-type: none"> - มีสถานะเป็นผู้นำครอบครัว - เป็นผู้อำนวยการโรงพยาบาล - มีสถานะเป็นพ่อพระเอก 	<ul style="list-style-type: none"> - วิถีชีวิตแบบเกาหลีดั้งเดิม - รสนิยมสมัยใหม่ - อยู่ในระดับชนชั้นสูง
	<ul style="list-style-type: none"> - มีสถานะเป็นแม่บ้าน - มีสถานะเป็นแม่พระเอก 	<ul style="list-style-type: none"> - วิถีชีวิตแบบเกาหลีดั้งเดิม - อยู่ในระดับชนชั้นสูง
	<ul style="list-style-type: none"> - มีสถานะเป็นย่าพระเอก - แต่งกายแบบเกาหลีดั้งเดิม 	<ul style="list-style-type: none"> - ความคิด/ความเชื่อแบบดั้งเดิม(เกาหลี) - อยู่ในระดับชนชั้นสูง

ตารางที่ 5.2 แสดงผลบริบททางวัฒนธรรมของตัวละคร ในละครเกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ

ตัวละคร	บริบททางวัฒนธรรม	
	วัตถุ	ไม่วัตถุ
	<ul style="list-style-type: none"> - รถยนต์ยุโรป (Benz) - โทรศัพท์มือถือ - เครื่องประดับ(สร้อยคอ แหวน นาฬิกา) 	<ul style="list-style-type: none"> - ค่านิยมในการรับประทานอาหารดั้งเดิม(อาหารเกาหลี) - ประเพณีการแต่งงานสมัยใหม่
	<ul style="list-style-type: none"> - หมวก - ชุดนอน - เครื่องประดับ 	<ul style="list-style-type: none"> - ค่านิยมรับประทานอาหาร Fast Food (สมัยใหม่) - พิธีการแต่งงานสมัยใหม่
	<ul style="list-style-type: none"> - รถยนต์ยุโรป (Benz) - ชุดสูท - เครื่องประดับ นาฬิกา 	<ul style="list-style-type: none"> - ค่านิยมรับประทานอาหาร (สมัยใหม่) - รสนิยมการแต่งกาย (สมัยใหม่)
	<ul style="list-style-type: none"> - รถยนต์ยุโรป (Benz) - โทรศัพท์มือถือ - ชุดนําแฟชั่น(แฟชั่น) 	<ul style="list-style-type: none"> - ค่านิยมรับประทานอาหาร (สมัยใหม่) - รสนิยมการแต่งกาย (สมัยใหม่)
	โทรศัพท์มือถือ	ค่านิยมในการอยู่ก่อนแต่ง (สมัยใหม่)
	<ul style="list-style-type: none"> - รถยนต์ยุโรป (Benz) - ชุดสูท 	ความคิดความเชื่อแบบดั้งเดิม

ตัวละคร	บริบททางวัฒนธรรม	
	วัตถุ	ไม่วัตถุ
	<ul style="list-style-type: none"> - ชุดประจำชาติเกาหลี (ดั้งเดิม) - เครื่องประดับ(สร้อยต่างหู แหวน) 	ความคิดความเชื่อแบบดั้งเดิม
	<ul style="list-style-type: none"> - ชุดประจำชาติเกาหลี (ดั้งเดิม) - แว่นตา 	ความคิดความเชื่อแบบดั้งเดิม

5.2 การอภิปรายผลการวิจัย

5.2.1 บริบททางสังคมที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่פקใจ (Full House)

จากนิยามศัพท์ “บริบททางสังคม” ที่ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตความหมายสำหรับการศึกษาโดยให้ความหมาย คือ สิ่งที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่פקใจ (Full House) โดยมีตัวละครเป็นตัวสะท้อน ความเป็นสังคมในด้าน วิธีการดำเนินชีวิต สถานภาพทางสังคม บทบาทหน้าที่ทางสังคม รสนิยม ค่านิยม ความคิด/ความเชื่อ ประเพณี การแบ่งระดับชนชั้นทางสังคม

สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับบริบททางสังคมที่ว่า การศึกษาเกี่ยวกับเรื่องกลุ่มทางสังคม จะช่วยให้เรามีความรู้ความเข้าใจถึงความสำคัญของการมีชีวิตร่วมกันของบุคคลในสังคมได้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะกลุ่มทางสังคมจะมีอิทธิพลต่อบุคคลและสังคมเป็นอย่างมาก เช่น กลุ่มครอบครัว กลุ่มเพื่อนสนิท ย่อมจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม ความคิด และค่านิยมของบุคคลอย่างเห็นได้

ซึ่งทั้งนี้สามารถอธิบายได้ว่า กลุ่ม หมายถึง บุคคลตั้งแต่ 2 คน หรือมากกว่านั้น ซึ่งอาจมีการกระทำระหว่างกันทางสังคม การรวมกลุ่มของมนุษย์มีหลายลักษณะ ในบางครั้งการรวมกลุ่มอาจเกิดขึ้น โดยชั่วคราวหรือโดยบังเอิญ ในไม่ช้ากลุ่มคนดังกล่าวก็จะสลายตัวไปทีนี้จะกล่าวถึงกลุ่มสังคมนักตัวละครหลังที่ถูกลำเสนอในบริบทต่างๆเช่น บริบทสังคมภายในครอบครัว สังคมในกลุ่มเพื่อนฝูง สังคมในองค์กรบริษัท ซึ่งทั้งหมดที่กล่าวมานั้น คือกลุ่มสังคมที่ผู้วิจัยทำความเข้าใจก่อนที่จะได้ทำการศึกษาจากละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House) ซึ่งนักมานุษยวิทยา ได้แบ่งประเภทของสังคม เป็น 2 ประเภท คือ

- (1) สังคมดั้งเดิม
- (2) สังคมสมัยใหม่

ซึ่งสังคมดังกล่าวมีปรากฏในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House) ทั้งสองประเภททำให้เราเกิดความเข้าใจในตัวของผู้สร้างในการที่สอดแทรกบริบททางสังคมสมัยใหม่ และสมัยเก่าเข้าไว้ด้วยกันทั้งนี้ถ้ามีแต่สังคมสมัยใหม่เกรงว่าสังคมดั้งเดิมของเกาหลีก็จะเป็นที่จดจำของผู้ชม แต่ถ้ามีเพียงสังคมแบบสมัยเก่าในที่นี้คือสังคมเกาหลียุคโบราณก็ทำให้ละครไม่เป็นที่น่าสนใจและดึงดูดของผู้ชม

ซึ่งจากการศึกษาพบว่า บริบททางสังคมที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House) โดยการปรากฏของบริบททางสังคมนั้น ยังสอดคล้องตามแนวคิดองค์ประกอบของโทรทัศน์ในส่วนของเค้าโครงเรื่อง (Plot) ตัวละครและการวางนิสัยตัวละคร (Character and characterization) รวมถึงความคิดของตัวละคร ในการถ่ายทอดออกมาสู่บริบททางสังคมดังนี้

เค้าโครงเรื่อง (Plot) เป็นการลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในละครอย่างมีเหตุผลและมีจุดหมายปลายทาง เค้าโครงเรื่องที่ดีจะต้องมีความสมบูรณ์ในตัวของมันเอง และมีความยาวพอเหมาะ ประกอบด้วยตอนต้น กลาง และจบเหตุการณ์ทุกตอนมีความสัมพันธ์กันอย่างสมเหตุสมผลตามกฎแห่งกรรมคือ เรื่องราวที่เกิดขึ้นในฉากหนึ่งจะต้องเป็นผลสืบเนื่องจากการกระทำในฉากที่นำก่อนและในทำนองเดียวกัน ก็จะเป็นสาเหตุของเรื่องราวที่เกิดขึ้นในฉากต่อไป ซึ่งในการวางเค้าโครงเรื่องนั้นสามารถกำหนดบริบททางสังคมของตัวละครให้เป็นไปตามแต่ผู้สร้างละครต้องการได้ส่วน

ตัวละครและการวางนิสัยตัวละคร (Character and characterization) ซึ่งหมายรวมถึงพัฒนาการของนิสัยของตัวละครด้วย เป็นการช่วยในการกำหนดบทบาทของตัวละครที่ทำหน้าที่สะท้อนถึงการอยู่ร่วมกันในสังคมออกมาตามลักษณะเด่นทางการประพฤติปฏิบัติ ต่อสังคมที่คนอาศัยอยู่ โดยแนวคิดองค์ประกอบของโทรทัศน์ สามารถจำแนก

ตัวละครคือ ผู้กระทำและผู้ได้รับผลการกระทำในบทละครแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

1. ตัวละครที่มีลักษณะเป็นแบบตายตัว (Typed Character) หมายถึงตัวละครที่สามารถมองเห็นได้แต่เพียงด้านเดียว และมักมีลักษณะนิสัยตามแบบฉบับที่นิยมใช้กันในบทละครทั่วไป เช่น “พระเอก”(ลี ของ เจ) “นางเอก”(ฮัน จี อุน) “ตัวอิจฉา”(คัง เฮ วอน และ ยู มิง ฮง) เป็นต้น

2. ตัวละครที่เห็นได้รอบด้าน (Well-rounded Character) หมายถึงตัวละครประเภทที่มีความลึกซึ้งและเข้าใจยากกว่าตัวละครประเภทแรก มักมีลักษณะคล้ายชีวิตของคนจริงๆ ซึ่งอาจมองเห็นได้โดยรอบด้าน มีทั้งส่วนดีส่วนเสียและต้องศึกษาอย่างละเอียดจึงจะสามารถเข้าใจได้ (เพื่อนนางเอก, พ่อ, แม่และย่าพระเอก)

ส่วนการวางลักษณะนิสัยตัวละครคือ การที่ผู้เขียนได้กำหนดให้ตัวละครมีลักษณะนิสัยตามความเหมาะสมของเรื่องราวที่เสนอและสอดคล้องกับชีวิตจริงของผู้ชม ส่วนพัฒนาการของนิสัยตัวละครนั้นหมายถึง การที่นิสัยใจคอหรือทัศนคติเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ในชีวิตของละครมีพัฒนาการหรือเปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากประสบการณ์หรือเหตุการณ์ที่มากระทบวิถีชีวิตของคน และสามารถส่งผลกระทบไปสู่บริบทของสังคมส่วนรวม

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้นำแนวคิดทฤษฎีทางสัญวิทยามาใช้เป็นกรอบในการวิเคราะห์บริบทต่างๆ ที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลีเพื่อให้เกิดความเข้าใจให้สิ่งที่ผู้สร้างละครพยายามนำเสนอในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไปซึ่ง สามารถสรุปความหมายของ “สัญวิทยา” ตามความหมายทาง “ทฤษฎีสัญวิทยา” ได้ว่า สัญวิทยา (Sign) หมายถึง สิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อให้มีความหมาย (Meaning) แทนของจริง/ตัวจริง (Object) ในตัวบท (Text) และในบริบท (Context) หนึ่ง ๆ

ในด้านของการวิเคราะห์ จะนำสัญวิทยาามาวิเคราะห์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบริบททางสังคมที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่פקใจ Full House ที่ทำหน้าที่เป็น “สัญวิทยา” ที่ถ่ายทอดผ่านตัวละครหลักในเรื่องได้แก่ ตัวอักษร ภาพถ่าย ภาพวาด อากัปกริยา อาหาร

ร่างกาย วัตถุต่าง ๆ อาการเจ็บป่วย ฯลฯ โดยมุ่งประเด็นไปที่การนำไปใช้ในลักษณะของปฏิบัติการทางสังคม (Social Practice) เนื่องจากไม่มีใครสามารถสื่อสารกับตัวเองได้อยู่ตลอดชีวิต

ดังนั้นการใช้สัญญะจึงเป็นเรื่องของการแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์กันทางสังคม (Exchange Relationship) เช่นเดียวกับกระบวนการสื่อสารเกือบทุกรูปแบบ ยกเว้นการสื่อสารภายในตัวบุคคล (Intrapersonal Communication) โดยเฉพาะการสื่อสารมวลชน ที่มีลักษณะเชิงสังคมอยู่เสมอ โดยลักษณะทางสัญญะมีดังต่อไปนี้

ลักษณะสำคัญของสัญญะมี 3 ประการคือ

1. จะต้องมิลักษณะทางกายภาพ
2. จะต้องมีความหมายถึงบางสิ่งบางอย่างนอกเหนือจากตัวของมันเอง
3. สัญญะนี้ จะต้องถูกนำมาใช้และรับรู้โดยผู้ที่เกี่ยวข้องว่าเป็นสัญญะ

นอกจากนี้การวิเคราะห์บริบททางสังคมยังต้องอาศัยหลักการวิเคราะห์ทางสัญญะวิทย์มาช่วยในการทำความเข้าใจสิ่งต่างๆที่ปรากฏในละคร โดยมีหลักการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

วิธีการวิเคราะห์สัญญะ

De Saussure (เกศยุคนธ์ โพธิ์มาศ, 2545 : 9) ได้แยกประเภทและระดับความหมายที่บรรจุอยู่ในสัญญะออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. การตีความตามความหมายตรง (Denotation) โดยการตีความหมายตรงในที่นี้คือการนำเสนอของตัวละครในลักษณะการพูด การกิน การแสดงออกในด้านต่างๆที่สามารถเข้าใจได้โดยไม่ต้องหาสิ่งอื่นใดมาประกอบเพื่อทำความเข้าใจเพิ่มเติมอีก
2. การตีความหมายโดยนัยแฝง (Connotation) การตีความหมายโดยนัยแฝง นั่นก็หมายความว่าสิ่งที่ตัวละครหลักในเรื่องสะท้อนออกมาในลักษณะสีหน้าท่าทาง หรือส่งผ่านสิ่งต่างๆแทนการแสดงออกโดยตรงซึ่งก่อให้เกิดความซับซ้อนและยากในการที่จะทำความเข้าใจ อย่างเช่น การแสดงสีหน้าท่าทางของนางเอกในเรื่อง

5.2.2 บริบททางวัฒนธรรมที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House)

จากนิยามศัพท์ “บริบททางวัฒนธรรม” ที่ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตความหมายสำหรับการศึกษานี้ โดยให้ความหมาย คือ สิ่งที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House) ในรูปแบบของสิ่งก่อสร้าง ได้แก่ บ้าน Full House อาหาร เครื่องอุปโภค ความคิดความเชื่อ ประเพณี วัฒนธรรม ที่ตัวละครสะท้อนออกมา ในรูปแบบของค่านิยม รสนิยม ที่ใช้และเกิดขึ้นในแต่ละวันของตัวละครในเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House)

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมบริโภคนิยม ที่ว่า ปัจจัยครองชีพที่จำเป็นต่อชีวิต (need) การกลายเป็นสังคมบริโภค (consumer society) ซึ่ง เป็นปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรมที่สำคัญ มีความเกี่ยวข้องกับตัวละครในเรื่อง ในส่วนของการดำเนินชีวิตในการจับจ่ายใช้สอย ซึ่งในละครพบว่าส่วนใหญ่ตัวละครจะสะท้อนออกมาในด้านการใช้สินค้าที่มีราคาสูงรวมถึงการใช้สินค้าฟุ่มเฟือย อันได้แก่โทรศัพท์มือถือ การใช้เสื้อผ้าแบรนด์เนม (Amami) รวมถึงการรับประทานอาหารที่มีราคาแพง นอกจากนี้ ลักษณะบริโภคนิยมยังเป็นวัฒนธรรมที่ทำให้เกิดการก่อรูปของความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมและสังคมแบบใหม่ ดังที่ตัวละครในเรื่อง คือ พระเอก พระรอง นางรอง เป็นตัวแทนของการถ่ายทอดในครั้งนี้ ซึ่งทำให้เราสามารถมองเห็นภาพของความเป็นสมัยใหม่ ความเป็นสากลจากการอุปโภคและบริโภคของตัวละครได้อย่างชัดเจน ซึ่งแตกต่างไปจากสังคมดั้งเดิม

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบอีกว่าจากการศึกษาบริบททางวัฒนธรรม ที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House ตัวละครหลักได้สะท้อนการใช้ชีวิตในด้านที่มีความเกี่ยวข้องกับการใช้สินค้าทางวัฒนธรรมที่เป็นวัตถุในเรื่องพบว่าตัวละครหลักสะท้อนออกมาในลักษณะของเครื่องประดับ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีทางสัญวิทยาในส่วนของ คุณลักษณะอีกประการหนึ่งของความเชื่อดั้งเดิมที่ Barthes ย้ำคือ พลวัต (Dynamism) มันเปลี่ยนแปลงและบางครั้งการเปลี่ยนแปลงก็เป็นไปอย่างรวดเร็วเพื่อสนองความต้องการและค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรม การตีความหมายโดยนัยแฝง และความเชื่อดั้งเดิม เป็นช่องทางสำคัญที่สัญวิทยาได้แสดงความหมายในขั้นที่ 2 ซึ่งเป็นขั้นที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสัญวิทยากับผู้สัญวิทยาหรือวัฒนธรรมอย่างมาก

ประการที่สอง คือ สัญลักษณ์ ในปี 1977 Barthes ได้กล่าวถึง Symbolic ว่าวัตถุจะกลายเป็นสัญลักษณ์เมื่อมันแสดงถึงประเพณีนิยมให้ความหมายแทนสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น รถ Rolls

Royce เป็นดัชนี (Index) ของความร่ำรวย แต่เป็นสัญลักษณ์ (Symbol) ของสถานภาพทางสังคมของเจ้าของรถ ท่องเป็นดัชนีของความร่ำรวย แต่เป็นสัญลักษณ์ของอำนาจ เช่น รถ Rolls Royce เป็นสัญลักษณ์ของความมั่งคั่ง และในบทละครที่ชายคนหนึ่งถูกบังคับให้ขายรถ Rolls Royce ของเขา ก็เป็นสัญลักษณ์ของความล้มเหลวในธุรกิจและสูญเสีย หรือในบทละครเรื่อง Indiana Jones “ท่อง” ได้ถูกใช้เป็นสัญลักษณ์ของความร่ำรวย อำนาจ และสถานภาพ

ซึ่งมีความเกี่ยวข้องในการนำมาวิเคราะห์ละครซีรีส์ในตอนที่น่างอกและพระเอกสวมแหวนให้แก่นักในพิธีการแต่งงาน ซึ่งถ้าการให้ความหมายโดยตรงของแหวนก็คือ เครื่องประดับอย่างหนึ่งที่บุคคลทั่วไปรู้จักและให้ความนิยมชมชอบ แต่ในอีกมุมมองหนึ่งของการมอบแหวนนั้น แหวนอาจมีความหมายมากกว่าการเป็นเครื่องประดับ กล่าวคือแหวนเป็นตัวแทนของความรัก ความซื่อสัตย์ที่คู่รักมอบให้แก่นักเพื่อเป็นตัวแทนเวลาที่อยู่ห่างไกลกัน

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบอีกว่าลักษณะของสังคมเกาหลีถึงแม้ว่าจะมีความคล้ายคลึงกับวัฒนธรรมไทยก็ตาม แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการทำการวิจัยก็สามารถเป็นอุปสรรคในการทำงานได้เหมือนกันถ้าไม่ได้ทำความเข้าใจกับวัฒนธรรมเกาหลีอย่างลึกซึ้งซึ่งฉะนั้นผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องนำแนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวัฒนธรรมเกาหลี เข้ามาเป็นส่วนที่ช่วยลดช่องว่างในการทำความเข้าใจในส่วนต่างๆของละครที่นำเสนอ ในบางแง่มุมที่ยากเกินความเข้าใจ

5.3 การรับวัฒนธรรมเกาหลีผ่านละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House)

การรับวัฒนธรรมเกาหลีผ่านละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ (Full House) ผู้ชมส่วนใหญ่ให้ข้อคิดเห็นว่า ตัวของผู้ชมสามารถแยกแยะส่วนประกอบต่างๆของละครได้เป็นอย่างดี และยังสามารถทำความเข้าใจกับวัฒนธรรมเกาหลีที่สอดแทรกมากับละครอย่างไม่มีอุปสรรคในด้านของความแตกต่างทางวัฒนธรรม นอกจากนี้การชมละครยังนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในด้านอาหาร ซึ่งจากเดิมทานอาหารไทยแต่พอเปิดรับวัฒนธรรมเกาหลีมากขึ้นและจำนวนบ่อยครั้งทำให้พฤติกรรมในการกินเปลี่ยนไป ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดวัฒนธรรมสมัยนิยม (Popular Culture) ในส่วนของการเปลี่ยนตัวเองตามกระแสของสังคม ดังนี้

วัฒนธรรมสมัยนิยม

1. เป็นสิ่งที่ชื่นชอบหรือยอมรับโดยผู้คนจำนวนมาก
2. เป็นสิ่งที่ถูกมองว่าต่ำชั้นและไร้คุณค่าหรือรสนิยมทางศิลปะ
3. เป็นสิ่งที่ออกแบบมาหรือสร้างขึ้นเพื่อให้คนจำนวนมากชื่นชอบ เพื่อประโยชน์ทางการค้าและบริโภคนิยม
4. เป็นสิ่งที่สร้างขึ้นโดยผู้คนเพื่อพวกเขาเอง

การให้คำนิยามที่ครอบคลุมชัดเจนจะเป็นการสร้างความเข้าใจในวัฒนธรรมสมัยนิยมมากขึ้น ดังที่ John Storey ได้จัดหมวดหมู่ความหมายของวัฒนธรรมสมัยนิยมเป็นกลุ่มๆ ได้แก่ หมายถึง วัฒนธรรมอะไรก็ตามที่เป็นที่ยอมรับและชื่นชอบของคนจำนวนมาก นิยามนี้ครอบคลุมเนื้อหาวัฒนธรรมโดยทั่วไป แต่ไม่สามารถระบุลักษณะเฉพาะเจาะจงของวัฒนธรรมแต่ละอย่างได้ ซึ่งมักจะมีรายละเอียดและแตกต่างหลากหลายกันในหลายด้าน เช่น พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ บริบททางเศรษฐกิจ การเมือง รวมทั้งความหมายต่อวิถีชีวิตของผู้เป็นเจ้าของหรือมีส่วนร่วมในวัฒนธรรมนั้น

นิยามของวัฒนธรรมประชานิยม (Popular Culture)

เมื่อกล่าวถึงความหมายของคำว่า “วัฒนธรรมประชานิยม” (popular culture) คนทั่วไปมักจะนึกถึง รูปแบบการดำเนินชีวิตที่คนส่วนใหญ่นิยมความคลั่งไคล้ ในที่นี้หมายถึงตัวละครหลักที่เป็นตัวสะท้อนความเป็นเกาหลีออกมาในรูปแบบสินค้าทางวัฒนธรรมคือละครซีรีส์เกาหลีเรื่องสะอึกที่รักที่ปักใจ

ดั่งที่สจิวต ฮอลล์ (Stuart Hall) เสนอว่า สิ่งที่ควรสนใจในการศึกษาวัฒนธรรมก็คือ ความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม (the state of play in cultural relation) และการศึกษาวัฒนธรรมต่างๆ “ไม่ควรที่จะให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมในฐานะที่เป็นวิถีชีวิต (way of life) หากแต่ควรให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับวัฒนธรรมในฐานะวิถีการต่อสู้ (way of struggle) ของวัฒนธรรมนั้นๆ”

กระบวนการที่มวลชนบริโภคผลผลิตทางวัฒนธรรมต่างๆ จะเกิดขึ้นในวัฒนธรรมอุตสาหกรรมที่เร่งเร้าให้ผู้บริโภคได้จับจ่ายใช้สอยอย่างเมามันแบบที่เรียกว่า “เป็นการเสพติดทาง

วัฒนธรรม (cultural dopes) แต่ฮอลลีวู้ดไม่เห็นด้วยนักที่จะนำความหมายของประชานิยม (popular) ไปเชื่อมโยงความหมายของมวลชน (mass) และความหมายของการจับจ่ายใช้สอยกับการบริโภคที่มวลชนนั้นๆ ได้กระทำอย่างเต็มที่ อันเป็นการนิยามผ่านบริบทของตลาดหรือธุรกิจ โดยเขาเห็นว่า ความหมายดังกล่าวมีลักษณะที่คับแคบและไม่อาจเชื่อมโยงกับปรากฏการณ์ทางสังคมได้จริง เพราะภายใต้แนวคิดเช่นนี้ สถานะของผู้บริโภคจะถูกมองเป็นเพียงผู้ถูกกระทำ (passive) หรือผู้ตอบสนองต่อการบริโภคที่ปล่อยตลาดเข้ามากระทำ เร่งเร้า สร้างความปรารถนาในการบริโภคแต่ฝ่ายเดียว จนดูราวกับว่า กระแสวัฒนธรรมประชานิยมจะมีแก่นความจริงแท้และเป็นอิสระในตัวเอง” (authentic and autonomous) ที่จับต้องได้ ทั้งที่ความจริงแล้วภายใต้ความสัมพันธ์ทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วนี้ เราแทบจะไม่สามารถชี้ชัดหรือมองหาความจริงแท้ใดๆ ได้เลย

ฮอลลีวู้ดจึงเสนอให้มองบริบทของวัฒนธรรมประชานิยมข้ามพ้นไปจากกรอบคิดเชิงธุรกิจและการบริโภคฝ่ายเดียว เพราะไม่มีความสัมพันธ์ทางสังคมและวัฒนธรรมใดๆ ที่อยู่นอกบริบทของอำนาจ (culture power) และการครอบงำ (domination) โดยความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมต่างๆ ล้วนประกอบไปด้วยการต่อสู้ต่อรองที่ไม่เท่าเทียม

การรับวัฒนธรรมเกาหลีผ่านละครซีรีส์เกาหลีในส่วนของ การชิมช๊อปวัฒนธรรมนั้น ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่า นอกจากความบันเทิงแล้วผู้สร้างละครซีรีส์ยังคงต้องการที่จะเผยแพร่ในส่วนที่เป็นวัฒนธรรมดั้งเดิมของประเทศเกาหลีไปยังผู้รับในที่นี่ก็คือผู้ชมละครในประเทศไทย

ในส่วนที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมและการสื่อสารยังมีองค์ประกอบอีกตัวหนึ่งซึ่งซับซ้อนและมีผลต่อภาควัฒนธรรมและการสื่อสารในระบบโลกเป็นพิเศษ สินค้าทางวัฒนธรรมและข่าวสาร โดยส่วนใหญ่ถูกผลิตขึ้นภายใต้กฎเกณฑ์เดียวกับการผลิตสินค้าและบริการอื่นๆ แต่ก็มีใช้จะเป็นเช่นนี้เสียทั้งหมด ตามที่เราต่างก็ทราบกันดีอยู่แล้วว่า สินค้าทางวัฒนธรรมและข่าวสารนั้นมีความหมายมากกว่า การเป็นสินค้าหรือเครื่องอุปโภคบริโภค เนื่องจากมันเป็นเครื่องหมายทางอุดมการณ์ของระบบทุนนิยมโลกมันเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพเป็นเยี่ยมในการส่งเสริมและพัฒนาในการสนับสนุนค่านิยม และศิลปวัฒนธรรม ของระบบที่ดำรงอยู่

ผู้ชมได้แสดงความคิดเห็นหลังการรับชมละครซีรีส์เกาหลีว่า ได้ชิมช๊อปและรับเอาวัฒนธรรมในส่วนต่างๆ ที่ละครนำเสนอโดยอยู่ในลักษณะยินยอมพร้อมใจ ทำให้ผู้วิจัยมองว่าเป็น

การครอบงำทางวัฒนธรรมโดยผ่านละคร โดยใช้ละครเป็นสื่อกลางในการครอบงำนอกจากนี้ยังใช้ตัวละครการวางตำแหน่งตัวละคร ให้มีความเหมาะสม เพื่อให้เกิดการสมจริงเมื่อผู้ชมเปิดรับจึงเกิดการคล้อยตาม จนบางทีอาจจะทำให้หลงลืมวัฒนธรรมที่เป็นของตนเองที่เป็นมาตั้งแต่ในสมัยดั้งเดิม

5.3 ข้อเสนอแนะทั่วไป

5.3.1 การนำเสนอละครซีรีส์เกาหลีในเรื่องของการอยู่ก่อนแต่งของวัยรุ่น เมื่อได้รับการตอบรับอย่างดีจากสังคมเมื่อเกิดการยอมรับอาจส่งผลทำให้เกิดความคิดใหม่ๆ กลายเป็นค่านิยมคือต้องอาศัยอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานถึงจะดูเป็นคนสมัยใหม่การเปิดรับละครซีรีส์เกาหลีโดยขาดการคิดและไตร่ตรองอาจส่งผลในด้านการซึมซับและก่อให้เกิดผลกระทบต่อวัฒนธรรมดั้งเดิมของไทย

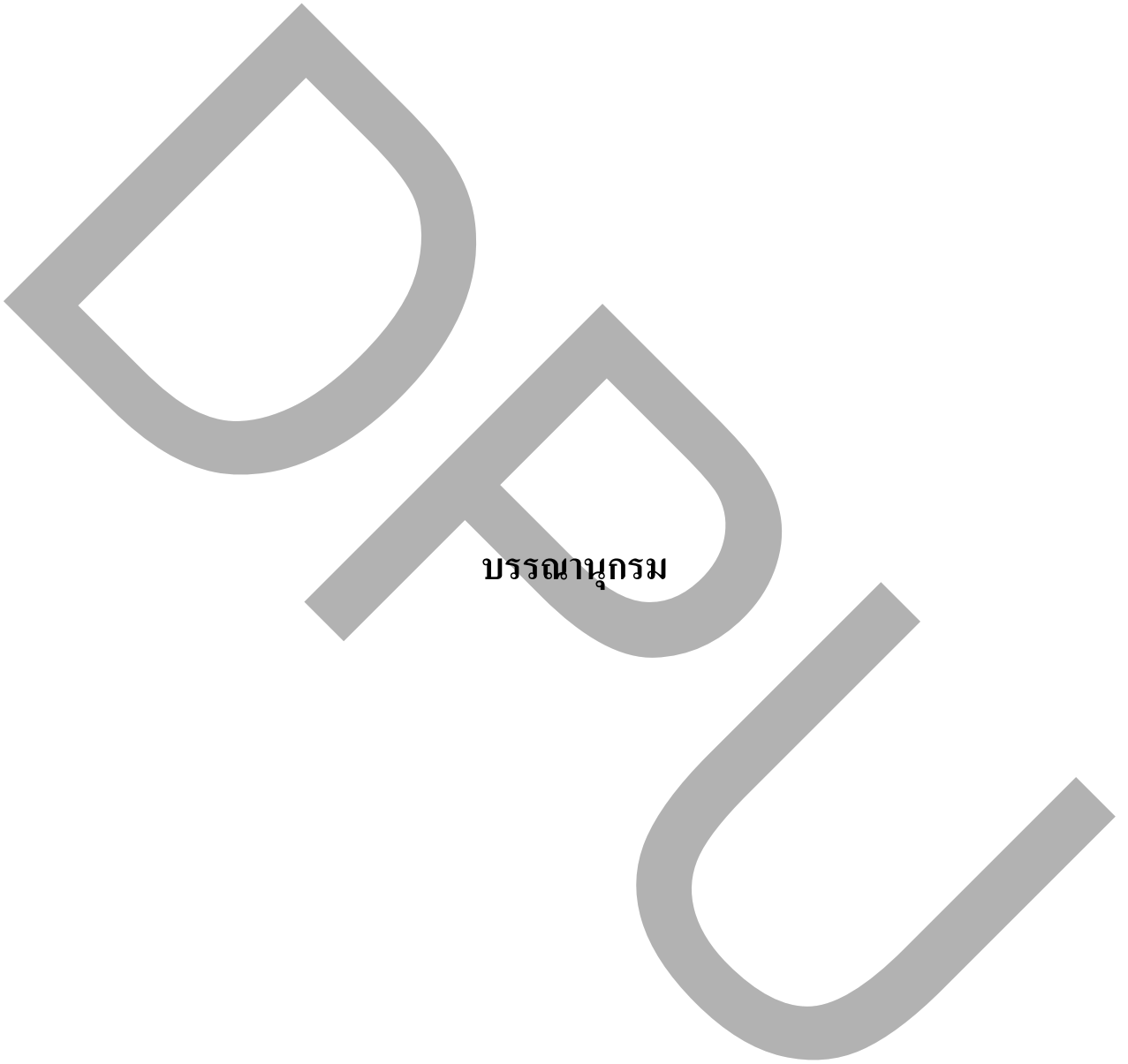
5.3.2 การนำเข้ามาเผยแพร่ของละครซีรีส์เกาหลียังไม่มีองค์กรกลางที่ทำหน้าที่ตรวจสอบเนื้อหาในอนาคตหากละครซีรีส์เกาหลีได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบไปในทางที่รุนแรงและมีความก้าวร้าวอาจส่งผลถึงเยาวชนที่เปิดรับในการลอกเลียนแบบพฤติกรรมตัวละครที่ตนชื่นชอบ อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมโดยรวม

5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยต่อไป

5.4.1 ในการทำการศึกษาครั้งต่อไป ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับขนาดของกลุ่มตัวอย่างหลากหลายอาชีพ และมีจำนวนที่มากกว่านี้เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่น่าเชื่อถือและสมบูรณ์แบบมากยิ่งขึ้น

5.4.2 ในการวิจัยครั้งต่อไปควรจะทำการศึกษาในส่วนอื่นๆของละครซีรีส์เกาหลีและเพื่อให้เกิดการครอบคลุมควรที่จะศึกษาละครซีรีส์เกาหลีในเรื่องอื่นๆด้วยเนื่องจากมีละครซีรีส์เกาหลีเป็นจำนวนมากที่เข้ามาเผยแพร่ในประเทศไทยและมีเนื้อหาที่น่าสนใจที่แตกต่างกัน

5.4.3 ในการทำวิจัยครั้งต่อไป ควรให้เวลาในส่วนของผู้ชมให้มากกว่านี้เนื่องจากการศึกษาบริบททางสังคมและบริบททางวัฒนธรรมเกาหลีในครั้งนี้มีข้อจำกัดของเวลาจึงทำให้ได้ข้อมูลที่ไม่ละเอียดถี่ถ้วน

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

กาญจนา แก้วเทพ. (2539). สื่อสองวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : มูลนิธิภูมิปัญญา.

_____. (2541). การศึกษาสื่อมวลชนด้วยทฤษฎีวิพากษ์: แนวคิดและตัวอย่างงานวิจัย.

กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.

_____. (2542). การวิเคราะห์สื่อ แนวคิดและเทคนิค. กรุงเทพฯ : บริษัท เอ็ดดิสัน เพรส
โปรดักส์ จำกัด.

_____. (2543). สื่อสารมวลชนทฤษฎีและแนวทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัท เอ็ดดิสัน
เพรส โปรดักส์ จำกัด.

_____. (2544). ศาสตร์แห่งสื่อ และวัฒนธรรมศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัท เอ็ดดิสัน เพรส
โปรดักส์ จำกัด.

_____. (2545). สื่อบันเทิง : อำนาจแห่งความไร้สาระ. กรุงเทพฯ : ออล อเบอร์ท์ พรินท์.

กาญจนา แก้วเทพ, กิตติ ก้นภัย และปาริชาติ สถาปิตานนท์ สโรบล. (2543). มองสื่อใหม่ มอง
สังคมใหม่. กรุงเทพฯ : บริษัท เอ็ดดิสัน เพรส โปรดักส์ จำกัด.

กาญจนา แก้วเทพ, เขียรชัย อิศรเดช, อุดุลย์ ดวงดีทวีรัตน์, ประยูทธ วรรณอุดมและอริยา เสว
ตามร์(2548). สื่อพื้นบ้านเพื่อการพัฒนาภาพรวมจากงานวิจัย. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วน
จำกัด ซีโน ดีไซน์.

จุฑาพรรษ์ ผดุงชีวิต. (2550). วัฒนธรรม การสื่อสาร และอัตลักษณ์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จิรวุฒิ เสนาคำ. (2549). เหลียวหน้าแลหลังวัฒนธรรมป๊อป. กรุงเทพฯ : ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร
(องค์การมหาชน).

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์. (2547). สื่อสารมวลชนเบื้องต้น สื่อมวลชน วัฒนธรรม และสังคม. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เฮอ์เบิร์ต ไอ. ซิลเลอร์. (2544). การสื่อสารและการครอบงำทางวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วิทยานิพนธ์

เกรียงไกร พัฒนกุลโกเมธ. (2549). แนวคิด บริบททางสังคม และบริบททางวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่ปรากฏในภาพยนตร์การ์ตูนของสตูดิโอจิบลิ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ฉัตรชัย จันทร์ศรี. (2544). การถ่ายทอดวัฒนธรรมอเมริกันของภาพยนตร์ฮอลลีวูด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ชุติมา ธนุธรรมทัศน์. (2546). วัฒนธรรมญี่ปุ่นในการ์ตูน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ด
ร
ช

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายชื่อการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ชมในละครซีรีส์
เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House

กลุ่มตัวอย่างป็น หญิงจำนวน 5 คน ชายจำนวน 5 คน

นางสาวมณฑิรา	มุ่งหมาย	อายุ 20 ปี	คณะพยาบาลศาสตร์	มหาวิทยาลัยมหิดล
นางสาวปรารถทอง	องค์ศรี	อายุ 21 ปี	คณะวิศวกรรมศาสตร์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
นางสาวรวิวรรณ	เทพจันทร์	อายุ 21 ปี	คณะนิเทศศาสตร์	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
นางสาวณัฐธิดา	สี่ใหม่	อายุ 21 ปี	คณะนิเทศศาสตร์	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
นางสาวมนัสชา	ศิลปกิจโกศล	อายุ 21 ปี	คณะเกษตรกรรม	มหาวิทยาลัยรังสิต
นาย เอกชัย	บัวชุม	อายุ 21 ปี	คณะศิลปศาสตร์อังกฤษ	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
นาย กาญจน์	ธวัชพันธ์	อายุ 21 ปี	คณะพยาบาลศาสตร์	มหาวิทยาลัยมหิดล
นาย สุรสิทธิ์	สิทธิ์หล่อ	อายุ 21 ปี	คณะพยาบาลศาสตร์	มหาวิทยาลัยมหิดล
นายเจษฎา	บุดี	อายุ 22 ปี	คณะทันตแพทย์	มหาวิทยาลัยมหิดล
นายบุญฤทธิ์	เมืองสาม	อายุ 20 ปี	คณะนิติศาสตร์	มหาวิทยาลัยรามคำแหง

**ภาคผนวก ข ภาพประกอบตัวละครในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง
สะอูรักที่ปักใจ Full House**

ภาพพระเอกในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House

ภาพนางเอกในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House

ภาพพระรองและนางรองในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ฟ้าใจ Full House

ภาพตัวละครหลักอื่นๆ ในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House

ภาคผนวก ค ภาพประกอบอื่นๆ ในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่พัค
ใจ Full House

ภาพประกอบอื่นๆ ในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House

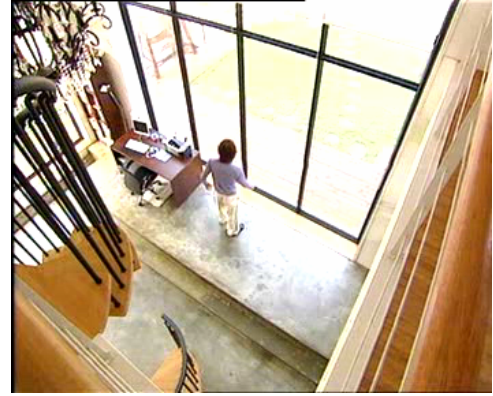
ภาพประกอบอื่นๆ ในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House

ภาพประกอบอื่นๆ ในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House

ภาพประกอบอื่นๆ ในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House

ภาพประกอบอื่นๆ ในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House

ภาพประกอบอื่นๆ ในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่พักรับ Full House

ภาพประกอบอื่นๆ ในละครซีรีส์เกาหลีเรื่อง สะดุดรักที่พักรับ Full House

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – นามสกุล

นางสาวนันทิดา ดอกแก้ว

วันเดือนปีเกิด

3 มกราคม 2524

ประวัติการศึกษา

ปริญญาตรี นิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาประชาสัมพันธ์ จาก
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ปีการศึกษา 2546

